

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΗ ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΕΙΑ
ΤΟΥ ΝΕΟΤΕΡΟΥ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ
1830-2010 ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΜΕΤΡΟΝ

Κολιαβάς Ευστάθιος, Γεωργίου (28.1.1926). Δημοσιογράφος, λογοτέχνης, γνωστός και με το φιλολογικό ψευδώνυμο Τάκης Μωλιωτάκης. Γεννήθηκε στον Μώλο Λαμίας. Εργάστηκε ως δημοσιογράφος σε εφημερίδες της Λαμίας (1948-1961) και στην περίοδο 1962-1990 ως στέλεχος ιδιωτικής εταιρείας. Είναι μέλος της Εταιρείας Ελλήνων Λογοτεχνών και της Ένωσης Συντακτών Επαρχιακού Τύπου. Έχει τιμηθεί με βραβεία του Φ. Σ. Παρνασσός, της Ελληνικής Εταιρείας Χριστιανικών Γραμμάτων, του περιοδικού «Νέα Σκέψη», των «Δελφικών Αμφικτυονιών», της Πανελλήνιας Ένωσης Λογοτεχνών, του «Άγγελου Σικελιανού» Δήμου Σαλαμίνας. Συγγραφέας των βιβλίων: Λυρική ποίηση: «Γυρισμός απ' τη χώρα των ονείρων» 1966, «Ένα παιδί μιλάει στο Θεό» 1967, «Πικροί σταλαχτίτες» 1970, «Νοσταλγικοί αντίλαλοι» 1972, «Ορκοδοσία στον ήλιο» 1974, «Ορεινή περιοχή» 1975, «Στόμα της φωτιάς» 1976, «Οπτογραφία» 1977, «Οι ρίζες» 1979, «Λυρικές αγγελίες» 1980, «Κουκίδες και ψηφιά» 1981, «Παρουσιολόγιο το πρώτο» 1983, «Παρουσιολόγιο το δεύτερο» 1983, «Καθημερινές περιπτώσεις» 1986, «Άγρια περιστερία» 1988, «Σφήκες και μέλισσες» 1989, «Ρήματα και ρίμες» 1990, «Λογείον σύμμετρο» 1991, «Χώμα και χρώμα» 1992, «Στην κόψη της γραφής» 1993, «Ντόσκο και Αντιμίρα» 1993, «Ραγισμένη πέτρα» 1994, «Στη σκιά των οίστρων» 1995, «Σημειολογία των καιρών» 1996, «Εσπερινή ακολουθία» 1997, «Νυχτερινή ραψωδία» 2006. Σατιρική ποίηση: «Ομήρων Οδύσσεια» 1998, «Θίασος σκαιών» 1999, «Έξυπνα βλήματα» 1999, «Οι παραβολές του Μώμου» 2000, «Προσωπικά δεδομένα» 2000, «Ελληνικό πανόραμα» 2001, «Όμορφος κόσμος» 2002, «Ύμνος στην σύγχρονη ελευθερία» 2008, «Μιζα-ντινή Ελλάδα» 2009, «Εντός κι εκτός ορίων» 2013, «Παράθυρο στον κόσμο» 2014. Πεζογραφία: «Μνήμη και γραφή» 1987, «Μώλος Θερμοπυλών» 2006.

Διεύθυνση: Φρύνης 20, 11633 Αθήνα, τηλ. 210 7510553

ISBN: 978-618-80034-6-0

ΤΑΚΗΣ ΚΟΛΙΑΒΑΣ – ΜΩΛΙΟΤΑΚΗΣ

ΕΠΙ ΜΟΝΙΜΟΥ ΒΑΣΕΩΣ

ΣΑΤΙΡΙΚΗ ΠΟΙΗΣΗ

*Επί μονίμου βάσεως
στην Ποίηση παραστέκω
κι άνευ καλής οράσεως
στίχους εμμέτρους πλέκω.*

*Δύσκολο έργο η ποίηση
το ξέρει ο κόσμος όλος
γι' αυτό κι η παρα-ποίηση
δουλεύει αουστόλως.*

*Επι μονίμου βάσεως
προκύπτουν οι γραφιάδες
και άνευ αντιστάσεως
το παίζουν ποιητάδες.*

*Από τα ύψη, ως κριτικός
ζυγίζει ο Γαλαξίας
και λέει: ακόμα ένας ποιητής
μηδαμινής αξίας...*

ΑΘΗΝΑ 2015

ΕΠΙ ΜΟΝΙΜΟΥ ΒΑΣΕΩΣ

ΤΑΚΗΣ ΚΟΛΙΑΒΑΣ - ΜΩΛΙΟΤΑΚΗΣ

ΤΑΚΗΣ ΚΟΛΙΑΒΑΣ – ΜΩΛΙΟΤΑΚΗΣ

ΕΠΙ ΜΟΝΙΜΟΥ ΒΑΣΕΩΣ
ΣΑΤΙΡΙΚΗ ΠΟΙΗΣΗ

ΑΘΗΝΑ 2015

ΤΑΚΗΣ ΚΟΛΙΑΒΑΣ – ΜΩΛΙΟΤΑΚΗΣ

(Φωτογρ. 1983)

© Τάκης Κολιαβάς – Μωλιοτάκης
Φρύνης 20, 116 33 Αθήνα
Τηλ.: 210 75 10 553

Παραγωγή έκδοσης: ΜΕΜΦΙΣ Α.Ε.
Σωκράτους 23, 105 52 Αθήνα
Τηλ.: 210 52 40 728 – FAX: 210 52 24 556
e-mail: memfisae@otenet.gr

ISBN: 978-618-80034-6-0

ΕΡΓΑ ΤΟΥ ΙΔΙΟΥ

ΛΥΡΙΚΗ ΠΟΙΗΣΗ

- 1966: ΓΥΡΙΣΜΟΣ ΑΠ' ΤΗ ΧΩΡΑ ΤΩΝ ΟΝΕΙΡΩΝ
1967: ΕΝΑ ΠΑΙΔΙ ΜΙΛΑΕΙ ΣΤΟ ΘΕΟ
1970: ΠΙΚΡΟΙ ΣΤΑΛΑΧΤΙΤΕΣ
1972: ΝΟΣΤΑΛΓΙΚΟΙ ΑΝΤΙΛΛΑΟΙ
1974: ΟΡΚΟΔΟΣΙΑ ΣΤΟΝ ΗΛΙΟ
1975: ΟΡΕΙΝΗ ΠΕΡΙΟΧΗ
1976: ΣΤΟΜΑ ΤΗΣ ΦΩΤΙΑΣ
1977: ΟΠΤΟΓΡΑΦΙΑ
1979: ΟΙ ΡΙΖΕΣ
1980: ΛΥΡΙΚΕΣ ΑΓΓΕΛΙΕΣ
1981: ΚΟΥΚΙΔΕΣ ΚΑΙ ΨΗΦΙΑ
1983: ΠΑΡΟΥΣΙΟΛΟΓΙΟ ΤΟ ΠΡΩΤΟ
1983: ΠΑΡΟΥΣΙΟΛΟΓΙΟ ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟ
1986: ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΕΣ ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ (Βραβ. Παρνασσού)
1988: ΑΓΡΙΑ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙΑ
1989: ΣΦΗΚΕΣ ΚΑΙ ΜΕΛΙΣΣΕΣ
1990: ΡΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΡΙΜΕΣ
1991: ΛΟΓΕΙΟΝ ΣΥΜΜΕΤΡΟ
1992: ΧΩΜΑ ΚΑΙ ΧΡΩΜΑ
1993: ΣΤΗΝ ΚΟΨΗ ΤΗΣ ΓΡΑΦΗΣ
1993: ΝΤΟΣΚΟ ΚΑΙ ΑΝΤΜΙΡΑ
1994: ΡΑΓΙΣΜΕΝΗ ΠΕΤΡΑ
1995: ΣΤΗ ΣΚΙΑ ΤΩΝ ΟΙΣΤΡΩΝ
1996: ΣΗΜΕΙΟΛΟΓΙΑ ΤΩΝ ΚΑΙΡΩΝ
1997: ΕΣΠΕΡΙΝΗ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
2006: ΝΥΧΤΕΡΙΝΗ ΡΑΨΩΔΙΑ (Β' έκδοση 2010, Γ' έκδοση 2011)
2012: ΑΤΑΚΤΩΣ ΕΡΡΙΜΜΕΝΑ

ΣΑΤΙΡΙΚΗ ΠΟΙΗΣΗ

- 1998: ΟΜΗΡΩΝ ΟΛΥΣΣΕΙΑ
1999: ΘΙΑΣΟΣ...ΣΚΑΙΩΝ
1999: ΕΞΥΠΝΑ...ΒΛΗΜΑΤΑ
2000: ΟΙ ΠΑΡΑ-ΒΟΛΕΣ ΤΟΥ ΜΩΜΟΥ
2000: ΠΡΟΣΩΠΙΚΑ ΔΕΔΟΜΕΝΑ
2001: ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΠΑΝΟΡΑΜΑ
2002: ΟΜΟΡΦΟΣ ΚΟΣΜΟΣ
2008: ΥΜΝΟΣ ΣΤΗΝ ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ
2009: ΜΙΖΑ-ΝΤΙΝΗ ΕΛΛΑΔΑ
2011: ΤΡΟΪΚΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ

2012: ΜΩΜΟΥ ΓΡΑΦΗΜΑΤΑ
2013: ΕΝΤΟΣ ΚΙ ΕΚΤΟΣ ΟΡΙΩΝ
2014: ΕΛΛΑΣ ΓΚΟΥΝΤΜΠΑΪ
2014: ΠΑΡΑΘΥΡΟ ΣΤΟΝ ΚΟΣΜΟ
2015: ΕΠΙ ΜΟΝΙΜΟΥ ΒΑΣΕΩΣ

ΠΕΖΟΓΡΑΦΙΑ

1987: ΜΝΗΜΗ ΚΑΙ ΓΡΑΦΗ
2006: ΜΩΛΟΣ ΘΕΡΜΟΠΥΛΩΝ

Βιβλιοκρισία

✎ **Του Υποναύαρχου Λ.Σ. (ε.α.) Κώστα Μιχ. Σταμάτη**
Συγγραφέα, Ιστορικού, Λογοτέχνη,
Ποιητή και Κριτικού Λογοτεχνίας

Τάκη Κολιαβά - Μωλιοτάκη,
«Το τραμ το τελευταίο», Αθήνα 2014

Στα 89 του ο ποιητής και συγγραφέας Τάκης Κολιαβάς - Μωλιοτάκης, όχι μόνο έχει την έμπνευση εφήβου, αλλά και τη δύναμη να γράφει και μάλιστα ογκώδη ποιητικά βιβλία, στα οποία σατιρίζει την εποχή μας και την τρέχουσα επικαιρότητα, μετέχοντας σε αυτήν σε όλο της το εύρος. Πενήντα ολόκληρα χρόνια γράφει ποίηση. Ξεκίνησε το 1966 και δημοσίευσε ως τώρα 44 βιβλία. Από αυτή 27 με λυρικά ποιήματα, 15 με σατιρικά ποιήματα και 2 με κείμενα πεζά. Πρόκειται για έναν ευαίσθητο λυρικό ποιητή, που εκφράστηκε με όμορφους παραδοσιακούς και νεωτερικούς στίχους, τραγουδώντας τη φύση και την αγάπη. Είναι από τους πιο σημαντικούς βουκολικούς ποιητές της εποχής μας και οι εμπνεύσεις του αγγίζουν τα θροΐσματα της ψυχής και τους αναπαλμούς της καρδιάς, ενώ στην ποιμενική του προσφορά μας προσκαλεί στο αιώνιο περιβόλι της φύσης και του ξέγνοιαστου υπαίθρου, να ζήσουμε την αληθινή ζωή, έστω και ως επισκέπτες της. Το 1985 ο ποιητής Κώστας Αβραάμ παρουσίασε το λυρικό του έργο και ο γράφων την ποιμενική του προσφορά, σε μια θαυμάσια τελετή στον “Παρνασσό”.

Τα μακρά όμως χρόνια της συναναστροφής του με τον κόσμο, τη φύση και τις κοινωνικές αντινομίες, τον οδήγησαν με επιτυχία από το 1998 στην ποιητική σάτιρα. Στα 15 σατιρικά του βιβλία ο Τάκης Κολιαβάς - Μωλιοτάκης σατιρίζει με καυστικό σαρκασμό την κατάντια της σύγχρονης Ελλάδας και τον διεθνή οικονομικό διασυρμό της, εξαιτίας της απαράδεκτης πολιτικής στα τελευταία χρόνια και επιχειρεί να επισημάνει την καταβράθρωση των ηθικών αξιών, της ανθρωπιάς, της εθνικής συνείδησης, του πατριωτισμού και της αγάπης προς την πατρίδα. Ο φακός του ποιητή σαρώνει τα πάντα. Δεν αφήνει καμιά πτυχή, που να μην την σατιρίσει και να δώσει το δικό του στίγμα και τις προσωπικές του θέσεις. Στο βάθος αυτή η απροκάλυπτη σάτιρα προσεγγίζει προς τον κλαυσίγελο, τον πόνο, την απελπισία, το παράπονο και στο τέλος το κλάμα και ο οδυρμός για την παραπαίουσα πατρίδα μας, στη δίνη του διεξαγόμενου με πρωτοφανή αγριότητα οικονομικού πολέμου εναντίον της χώρας μας από τους κατά τα άλλα ευρωπαίους “εταίρους”.

Το τελευταίο 15ο βιβλίο του Τάκη Κολιαβά - Μωλιοτάκη είναι το τρίτο βιβλίο του μέσα στο 2014. Στις 268 σελίδες του βιβλίου καταχωρίζονται 116 ποιήματα, που περιλαμβάνουν πέρα από 5.500 στίχους. Τα θέματά του είναι όσα και οι τίτλοι των ποιημάτων του. Όλα προβάλλονται με πάθος και εμμονή, στηλιτεύοντας πρόσωπα, καταστάσεις, αποφάσεις, σκέψεις, τακτικές. Έτσι καταφεύγουμε στους στίχους του ποιητή, επιλέγοντας στην τύχη κάποιους από αυτούς, οι οποίοι δίνουν με ενάργεια την έμπνευση, το σατιρικό πνεύμα, την αγανάκτηση, την ανησυχία, την αγάπη του για τον τόπο μας και την κραυγαλέα απόρριψη των θεωρούμενων “φίλων μας” της Ευρώπης.

Στην “Προλογική του ανακοίνωση” ο ποιητής θα δώσει το μέτρο της σάτιράς του: “...*Η σάτιρα είν’ αρετή, / γέννα εμμέ-*

τρον λόγον / και όχι σκόρπια στο χαρτί / σαρίδια παραλόγου... ” (σελ. 11). Στο ποίημα “Το τραμ το τελευταίο”, που δίνει και τον τίτλο της συλλογής, ο ποιητής με συμβολιστική αγχίνουα σατιριάζει από τη μια το τραμ το τελευταίο της ζωής και το τραμ το τελευταίο της Ελλάδας: “...Με μπουμ και μπαμ και ξανά μπαμ / ήταν για μας μοιραίο / να μην προφτάσουμε το τραμ / και δη το τελευταίο. / Και περιμένουμε κοτζάμ / άνθρωποι και ας βρέχει / να μπούμε έστω και στο τραμ / που γυρισμό δεν έχει...” (σελ. 13). Τα “Ανοιχτά Θέματα” είναι μια συγκλονιστική περιδιάβαση σε βασικά ζητήματα, που μαστίζουν τη σύγχρονη Ελλάδα. Το ποίημα αυτό, θαρρείς, πως αποτελεί μια σύναψη της ποιητικής σάτιρας του ποιητή, ο οποίος επιχειρεί να μας ενημερώσει άμεσα και συνοπτικά, για όλη την ποίησή του και για όλα τα ανοιχτά ελληνικά θέματα. Ο Τάκης Κολιαβάς - Μωλιωτάκης προσεγγίζει πλήθος προσώπων, γεγονότων και καταστάσεων και με επιτυχία προσφέρει το σκηνικό φρέιμς, που απειλεί τη χώρα μας: “Χρονίως θέματα ανοιχτά / μας έχουν κάνει σκόνη / και δεν μας σώζουν τα λεφτά / μήτε του Μπερλουσκόνι. / Προγονικά τρίζουν οστά / κι ο πόνος δεν τελειώνει, / η Γερμανία μας χρωστά / και η Ελλάς πληρώνει. / Έχουμε πέσει χαμηλά / από βορά και νότο / και δεν υπάρχουνε ψιλά / για μία στήλη Λόττο. / Υπάρχει τύχη ασφαλώς / για να την κνηνηούμε, / υπάρχει και πλατύς γυαλός / να πάμε να πνιγούμε. / Ποιεί η χώρα το σιγάν / κι απόφαση δεν παίρνει / κι ο σύμμαχος ο Ερντογάν / μας πάει και μας φέρνει. / Της Κύπρου κλαίει το νησί / κι ο κόσμος υποφέρει / κι έχοννε φύγει οι μισοί / με τούρκικο μαχαίρι. / Μας μάδησε το ΔουΝουΤου / σαν σιτεντή πουλάδα / και τα μαρτύρια του Χριστού / περνάει η Ελλάδα. / Η βάρκα μας η κουρελού / υπό το μέγα ΝΑΤΟ / και η Ευρώπη από πολλού / μας έχει στ’ αποκάτω. / Σ’ ένα παιχνίδι πονηρό / σαν χώρα έχουμε μπλέξει / κι έχουμε γίνει από καιρό / σύγχρονο Κωστα-

λέξι. / *Ανάθεμα στην Αλλαγή / και εις την Νέα Τάξη / και στην που αποζητά οργή / να μας κατασπαράξει*". (σελ. 76 -77).

Τι άλλο μπορεί κανείς να προσθέσει σε αυτά τα γεμάτα σοφία, πόνο και αγάπη για τον τόπο του ποιητή, αλλά και για όλους εμάς, που υφιστάμεθα αυτή την άνευ προηγουμένου εθνική οικονομική και όχι μόνο περιπέτεια, εδώ και μια δεκαετία και πλέον. Έχεις δίκιο, ποιητή μου. Αυτή, δυστυχώς, είναι η μοναδική και κραυγαλέα αλήθεια. Τα λόγια σου θα μείνουν και κάποια στιγμή, είμαι βέβαιος, πως θα δικαιώσουν την άκρωτος ελληνική και εθνική σου έμπνευση.

*Περιοδικό ΑΙΜΕΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ
Πειραιάς, Ιούνιος 2015, τεύχος 102*

1. ΕΚΛΟΓΕΣ ΤΟΥ 2015

Του Γενάρη είκοσι πέντε
έτους δύο χιλιάδες δεκαπέντε
στην Ελλάδα εκλογές.
Κι ο λαός αποφασίζει
κι εξερχόμενος ψηφίζει
προσδοκώντας αλλαγές.

Νικητής το Συριζάτο
κι έρχονται τ' απάνω κάτω,
ομιλούν οι αριθμοί
και αλλάζουν οι ρυθμοί.
Με την πτώση του Αντώνη
ωχριά η Ευρωζώνη
κι η Ελλάδα προχωρεί,
με χαρούμενη την όψη
και αλύγιστη την κόψη
του σπαθιού την τρομερή.

Σαμαράς και Βενιζέλος
ως εδώ ήταν και τέλος.
Κι εν τω μέσω της νυκτός
και ο ΓΑΠ Βουλής εκτός.
Και οι νέοι επί σκηνης...
άγνωστοι κι επιφανείς.

Νέα ήθη, νέοι τρόποι
κι απαράλλαχτη η Ευρώπη:
-Σήκω πάνω, κάτσε κάτω
ΟΗΕ, ΕΟΚ και ΝΑΤΟ
και ισόβιος μπελάς
και στον πάτο η Ελλάς.

Κι ο λαός μας στις θυσίες,
με την μοίρα την κακιά,
όσο υπάρχουν ηγεσίες
με μεταξωτά βρακιά.

25.1.2015

2. ΝΕΟ ΠΛΑΝΟ

Μέσα εις το νέο πλάνο
με τον Άλεξ πλοηγό
έχω να επισημάνω
κάποια πράγματα κι εγώ.
Καταθέτω την γραφή μου
που στιχουργικά ποιώ
και με την υπογραφή μου
τα δημοσιοποιώ.

Με περικοπές και φόρους
έκανε ο Σαμαράς
της ΝουΔου τους ψηφοφόρους
λάτρεις της Αριστεράς.
Από λάθη του Αντώνη
τράβηξε ο λαός πολλά,
το φυσάει και δεν κρυώνει
και ο Σύριζα γελά.

Πρωθυπουργός έχων σκαιώς
κόσμο φοροξεσκίσει,
μην περιμένει, ο λαός
αυτός, να τον ψηφίσει.
Της κάλπης έρχονται οι καιροί,
παίρνει τον λόγο η ψήφος,
αναμετρώνται οι σταυροί
και στο πηλίκον τζίφος.

Μην τα ψάχνεις κυρ Αντώνη
ο χρησμός έχ' ειπωθεί,
ο καθένας όπως στρώνει
έτσι και θα κοιμηθεί.
Κι αν χιονίσει και αν βρέξει
κι αν ο δανεισμός κοπεί
άφησε τον κυρ Αλέξη
να τραβήξει το κουπί.

Κοίταξε κι εσύ Αλέξη
του λαού την προκοπή
για τα όσα κατά λέξη
ευθαρσώς μας έχεις πει.
Κι όπως ξέρεις, εν Ελλάδι,
εις του λόγου την φορά,
ο λαός μας λέει: τ' αγλάδι
έχει πίσω την ουρά...

30.1.2015

3. ΕΠΟΥΡΑΝΙΟ ΦΩΣ

Το φεγγάρι ανεβαίνει
βήμα βήμα στο βουνό
χαιρετά την οικουμένη
και τον έναστρο ουρανό.

Υποκλίνεται στην Πούλια
γνέφει στον Αυγερινό
και μετρά τα νυχτοπούλια
στού απείρου το κενό.

Το φεγγάρι βηματίζει
στην αιώνια του τροχιά,
με το φως του χαιρετίζει
πολιτείες και χωριά.
Τα πυκνά δάση χρυσώνει
ασημώνει τα νερά
και στού σκάφους το τιμόνι
συντροφεύει τον ψαρά.

Το φεγγάρι ταξιδεύει
μες στής νύχτας την σιγή
και φωτίζει τα ερέβη
και την μάνα μας την γη.
Με το φως του το πηγαίο
στές αυγής την ξεγνοιασιά
κατεβαίνει στο Αιγαίο
και ξυπνάει τα νησιά.

Φωτεινό φεγγάρι τρέξε
μες στής νύχτας την σιγή
και με φως άπλετο φέξε
την φτωχή μας συλλογή.

Όντα παραστρατημένα
 κάτω από τον ουρανό
 και αιώνες ξεκομμένα
 απ' το φως τ' αληθινό.

Φεγγαράκι π' αγρυπνούσες
 σε καιρό πολύ παλιό
 και παιδάκια οδηγούσες
 μέσα στο κρυφό Σχολειό.
 Σκλαβωμένα Ελληνάκια
 στους καιρούς τους χαλεπούς.
 Ήταν μες στα μαθητάκια
 κι ο δικός μου ο προπαππούς.

31.1.2015

4. ΕΣΤΙ ΔΙΚΗΣ ΟΦΘΑΛΜΟΣ

Έστι δίκης οφθαλμός
 ος τα πάνθ' ορά.
 Στο τιμόνι της Ελλάδας
 είναι η Αριστερά.
 Οδηγεί και τραγουδάει
 ολαρία ολαρά,
 ελληνόπουλα γκουντμπάι,
 γειά σου Αντώνη Σαμαρά.

Ἔστι δίκης οφθαλμός
ος τα πάνθ' ορά.
Απ' την τίμια Ελλάδα
έξω η διαφθορά.
Ζήτω στην Δημοκρατία
όχι εις τον φασισμό
και ολίγα υπουργεία
μ' εθνικό προορισμό.

Ἔστι δίκης οφθαλμός
ος τα πάνθ' ορά.
Απ' την μιά στιγμή στην άλλη
ορατή η διαφορά.
Νοιώθει αισιοδοξία
ο ταλαίπωρος λαός
και γελά με σημασία
απ' τον θρόνο του ο θεός.

Ἔστι δίκης οφθαλμός
και αντίρρηση καμιά,
η Ελλάδα ταξιδεύει
μ' ανοιγμένα τα πανιά.
Κατεβαίνει στην Ευρώπη
συναντά τον Όλι Ρεν
και ντουέτο τραγουδάνε
την μικρή Λιλή Μαρλέν.

Έστι δίκης οφθαλμός
 της Ελλάδας μας λαέ,
 στην γωνιά του παραμένει
 άλαλο το ΚουΚουΕ.
 Στην προσπάθεια ετούτη
 βάζει πλάτη ο Καμμένος
 πρόθυμος να βοηθήσει
 το πολύπαθόν μας γένος.

Ως χώρα βαίνουμε καλά
 συνέλληνα κολίγα
 κι απ' τους που τάζουνε πολλά
 να περιμένεις λίγα...

1.2.2015

5. ΑΛΛΑΓΕΣ

Φαίνεται πως κάτι αλλάζει,
 τα σημάδια ορατά,
 ηθικά μας ανεβάζει
 η διοικούσα Αριστερά.
 Ήρθε το μοιραίο τέλος
 στο σινάφι της φθοράς,
 ξόφλησε ο Βενιζέλος
 συνετριβή ο Σαμαράς.

Φανερό πως κάτι αλλάζει
ύστερα απ' τις εκλογές
κι ένα χέρι ξεσκεπάζει
ιθυνόντων λαμογιές.
Τελειώνει η αδικία
η πορεία προχωρεί
και η πρώτη κατοικία
δεν θα βγαίνει στο σφυρί.

Με τα σχέδια τα μεγάλα
των ανδρών των «αγαθών»
κατεβήκαμε την σκάλα
των μυριών μας παθών.
Μας πλακώσανε κι οι φόροι
και γροθιά με την γροθιά
μας βουλιάξανε ως βαπόρι
στου πελάγου τα βαθιά.

Είχαμε βαρέως μπλέξει
στα γρανάζια τα γνωστά,
βάστα σύντροφε Αλέξη
το τιμόνι δυνατά.
Ψάξε μέσα στα κιτάπια
των ταγών ενδελεχώς
και τους που ποιούν την πάπια
βγάλ' τους ομαδόν στο φως.

Άνοιξες καλή πορεία
άξιος και δυνατός
και εντός της Ιστορίας
μπαίνεις ως ξεχωριστός.
Στης Ελλάδας το τιμόνι
με αξιάδα περισσή,
η ελπίδα μας η μόνη
Μέγα Αλέξανδρε είσ' εσύ!!!

9.2.2015

6. Η ΠΑΤΡΙΣ ΜΟΥ

Η πατρίς μου είναι κάτι
από χώμα και νερό,
από θάλασσας αλάτι
κι από ήλιο φλογερό.
Η πατρίς μου είν' ότι πούμε
στο αφτί του καθενός,
ότι φάμε, ότι πιούμε
κι ότι αρπάξει ο πισινός.

Η πατρίς μου είναι κάτι
που τραβάς απ' τα μαλλιά,
ακατοίκητο παλάτι
απ' τα χρόνια τα παλιά.

Είναι κάτι από ήλιο
κι ανθισμένα κλώνια ελιάς,
ένα ολόκληρο βασίλειο
που στερείται βασιλιάς.

Η πατρίς μου είναι κάτι
που το έχει ενστερνισθεί
κι είν' ο μόχθος του εργάτη
που δουλεύει αμισθί.
Πάνω στην δουλειά του ρεύει
όλη μέρα εντατικά
και συσσίτια γυρεύει
να 'βρει εκκλησιαστικά.

Η πατρίς μου είναι λιγάκι
καθημερινό μενού
απ' την μιά η Μενεγάκη
απ' την άλλη η Γερμανού.
Και στη μέση τα κανάλια
έγχρωμα λέγε κουτιά
με τα μαύρα τους τα χάλια
κι όλη την αποκοτιά.

Η πατρίς μου έχει τον άσσο
ως υπέρτατο αριθμό
και αν είναι να την χάσω
προτιμώ να τρελαθώ.

Η πατρίς μου η παινεμένη
κλίνουσα επ' αριστερά
απ' τα κόκαλα βγαλμένη
των Ελλήνων τα ιερά.

21.4.2015

7. ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΤΟ ΠΑΡΑΜΥΘΙ

Της ζωής το παραμύθι
άνθρωπο δεν βοηθά,
το κουκί και το ρεβίθι
και του Άντριους τα θα.
Της ζωής το παραμύθι
ούτε λίγο τυχερό,
του Αισώπου είναι μύθοι
βοτσαλάκια στο νερό.

Της ζωής το παραμύθι
είναι έργο του θεού
το κουκί και το ρεβίθι
κι ιστορίες του λαού.
Σήκω επάνω, κάτσε κάτω
πολυτάλαντη γενιά
και η ώρα του θανάτου
περιμένει στην γωνιά.

Της ζωής το παραμύθι
τραβηγμένο απ' τα μαλλιά
έρχεται μέσ' απ' την λήθη
και τα χρόνια τα παλιά.
Σέρνεται μεσ' απ' τα χιόνια
με αβέβαιους σκοπούς
και το δίνουν στα εγγόνια
η γιαγιά και ο παππούς.

Της ζωής το παραμύθι
με τα λόγια τα τερπνά,
το κουκί και το ρεβίθι
μας κοιμίζει, μας ξυπνά.
Είναι όνειρα κι ιδέες
χωρίς τέλος και αρχή
μαδημένες ορχιδέες
κάτω από την βροχή.

Της ζωής το παραμύθι
ιστορία μας βαριά,
το κουκί και το ρεβίθι
και καλή παρηγοριά.
Παραμύθι, μύθοι, μύθοι
κι ιστορία προπαντός
και το θέμα μας ελύθη
άμεσα δια παντός...

22.4.2015

8. ΝΑΥΑΓΙΑ

Φέρτε μου έν' αεροπλάνο
για να δείτε πώς πετώ
πάνω από το Μιλάνο
γύρω απ' τον Λυκαβηττό.
Φέρτε μου κι ένα κλαρίνο,
στον ασίκικο σκοπό,
να βρεθώ στο Βερολίνο,
με την Μέρκελ να τα πω.
Ευγενέστατη κυρία
της συγχρόνου εποχής,
πονεμένη ιστορία
τα λεφτά της κατοχής.
Τρίτο Ράιχ, αγωνία,
ιστορία μας παλιά,
μας τα πήρε η Γερμανία
και δεν βγάλαμε μιλιά.

Σας χρωστάμε, μας χρωστάτε
τα ξανάχουμε ειπεί
το σκοινί μην το τραβάτε
κινδυνεύει να κοπεί.
Στης φτωχής ζωής τις στράτες
την Ελλάδα συμπονώ
μιά δραχμούλα για ντομάτες
και μισή για μαϊντανό.

Φέрте μου ένα βαπόρι
ήρεμα να κινηθώ
κι απ' την πρύμνη ως την πλώρη
καπετάνιος να βρεθώ.
Ταπεινών ανθρώπων κάστες
στης ζωής τους τον γκρεμό
και μετράω μετανάστες
που δεν έχουν τελειωμό.
Χάνει η μάνα το παιδί της
και τη μάνα το παιδί
κι ως εδώ μόνιμος δύτης
τούτα δεν τα είχε δει.
Μας παρέσυρε η κρίση
κάτι που πολλούς βολεί,
γίναμε άγρια Δύση
κι άγωνα Ανατολή.

Φέрте μου και μιά Ντακότα
αυτομάτως να βρεθώ
στου παράδεισου την πόρτα
να τα λέω με τον Θεό.
Απ' τ' ανθρώπινο το χάλι
γνώση έχουμε πικρή
μας τα παίρνουν οι μεγάλοι
τα πληρώνουν οι μικροί.
Να του λέω για τους ανθρώπους
τους απανταχού της γης,

τους με διαφόρους τρόπους
του θανάτου τους εγγύς.
Άνθρωποι κατατρεγμένοι
στερημένοι τη χαρά
κι ομαδόν ναυαγισμένοι
στου πελάγου τα νερά...

23.4.2015

9. ΔΙΑΦΥΓΗ

Θεέ μου σε τι έχω φταίξει
εις τους νυν πολιτικούς
και μοιραίως έχω μπλέξει
με τους εφοριακούς.
Μ' έχουνε κάνει κολίγα
τους τα δίνω τακτικά
τα πληρώνω λίγα λίγα
τα χρωστάω χονδρικά.

Δεν αντέχω το χαράτσι,
δυνατά με συγκινεί,
λέω να φύγω προς Απάτσι
την μεριά την μακρινή.
Σχέδια μεγάλα κάνω
διαφυγής μου από πολλού

και λογιάζω να πεθάνω
στις πατρίδες των Ζουλού.

Είμαι έλληνη δηλωμένος
και δημότης Αθηνών
και στα χρέη μου πνιγμένος
ως εργάτης γερμανών.
Έχω την ζωή μου φτιάξει
από χρόνια με μπετό
και προτού καλά χαράξει
στα εργοστάσια πατώ.

Φεύγουμε για Σικελία
με πολύ χαρά κρυφή
περιμένουνε τα πλοία
και καλή επιστροφή.
Τρισυπόστατη η Ευρώπη
φιλενάδα πονηρή
και μνημόνια κατόπι
καταφθάνουνε σερί.

Με τρελού θεριού μανία
στέναξαν οι γειτονιές
όρμησε η Γερμανία
μες στις φτωχογειτονιές.
Πρόσθετα ποσά φυτρώνουν
σαν θηρίων δαγκωνιές

και να έχουν να πληρώνουν
οι μελλούμενες γενιές.

Κι εσύ φίλη μας Γαλλία
να θυμάσαι και να λες,
περασμένα μεγαλεία
και διηγώντας τα να κλαις...

24.4.2015

10. ΑΥΤΟΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ

Ως γνωστόν με λένε Τάκη
βασικά από μωρό
κι είμαι ένα ανθρωπάκι
από χώμα και νερό.

Μες στους τέσσερις μου τοίχους
σιωπηλός κυκλοφορώ
γράφοντας συνήθως στίχους
εις το μέτρο που μπορώ.

Έβγαινα και τραγουδούσα
σαν τ' αηδόνι στο κλαδί
και μ' αντάμωσε η Μούσα
και με φίλησε παιδί.

Γίναμε με δαύτη ταίρι
δεν χωρίσαμε ποτέ
με μολύβι και δεφτέρι
όπως όλοι οι ποιηταί.

Δεν φοβήθηκα την βία
δημοσίευσα γραπτά
κι ήρθανε κάποια βραβεία
που με τίμησαν μ' αυτά.

Γράφω κι έγγραψα βιβλία,
κάποιοι τα θεωρούν πολλά
και πολλοί με ευκολία
μ' ανεβάζουνε ψηλά.

Στο περίμενε θα μείνεις
της όποιας παραδοχής
και ποιητής μέλλει να γίνεις
όταν γεννηθείς ποιητής.

Τον καφέ μου τον εσπρέσο
τον τιμάω ενδελεχώς
κι αν σε κάποιους δεν αρέσω
αυτός είμαι, δυστυχώς.

25.4.2015

11. ΠΑΡΑΚΛΗΣΗ

Φίλοι, κάντε μου την χάρη
μάρτυς μου η μαγκουφιά,
δώστε μου ένα φεγγάρι
να το έχω συντροφιά.
Να μιλάω με το φως του
μέρα νύχτα, το χρυσό
και να είμ' ο αδερφός του
πάνω από τον Παρνασσό.

Δώστε φίλοι μου να έχω
αετού γερά φτερά,
μ' ένα δίτροχο να τρέχω
δεξιά κι αριστερά.
Δώστε μου κι ένα πιπίνι
αναλόγως δυνατό
να φοράει φούστα μίνι
να 'ναι χρόνων δεκαοχτώ.

Η ζωή είναι μιά τρέλα
μία μαύρη συννεφιά,
αν δεν έχεις μιά κοπέλα
να σου κάνει συντροφιά.
Είσαι μόνος, είσαι ξένος,
άγνωστος παρακαλώ
κι ισοβίτης ξεχασμένος
μέσα στον Κορυδαλλό.

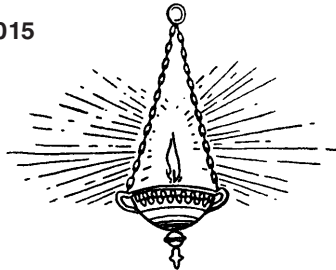
Η γενιά μου έχ' εισχωρήσει
μες στης δύσης την μεριά,
φίλοι κι έχουμε χωρίσει
από την ζωή βαριά.

Με κεριά και με καντήλια
χαιρετίσματα πολλά
κι η ζωή αν είχε χίλια
χρόνια, θα 'τανε καλά.

Υπερήλικες και φτιάχνουν
σχέδια κάθε φορά
και οι γέρο γάτοι ψάχνουν
ποντικάκια τρυφερά.

Με κεριά και με καντήλια
χαιρετίσματα πολλά
κι η ζωή αν είχε χίλια
χρόνια, θα 'τανε καλά.

26.4.2015

12. ΛΗΣΜΟΝΗΜΕΝΑ ΕΠΗ

Την βγάζω, δεν την βγάζω
πασχίζω να σταθώ,
νυστάζω, δεν νυστάζω
πέφτω να κοιμηθώ.
Η σκέψη μου με παίρνει
σαν χέρι απ' τα μαλλιά
κι ο λογισμός με φέρνει
στα χρόνια τα παλιά.

Θυμάμαι την Κατίνα
που παίζαμε μαζί
την κέρδισε η Αθήνα
δεν ξέρουμε αν ζει.
Θυμάμαι την Βαρβάρα
την κόρη του παπά
μου 'λεγε με λαχτάρα
κρυφή, πως μ' αγαπά.

Την είχα αγαπήσει
κι εγώ περιπαθώς,
σαν γιος κάποιου δερβίση
κι ως νέος αγαθός.
Άπληστη Γερμανία
με τα πολλά λεφτά
μας έχεις στα κρανία
χτυπήσει δυνατά.

Φρόντισε ν' αντιδώσεις
όσο μπορείς γοργά
γιατί όταν μετανιώσεις
ίσως να είν' αργά.
Θυμάμαι πιτσιρίκος
εις την Καισαριανή
που σκότωσαν αδίκως
οι τότε γερμανοί.

Ήταν ένα παιδάκι
όμορφο κι ορφανό
κι έφυγε σαν πουλάκι
ψηλά στον ουρανό.
Λησμονημένα έπη
και βάσανα πολλά
κι από εκεί μας βλέπει
και μας χαμογελά.

27.4.2015

13. ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ

Μάιος και καλοκαίρι
γνήσιο ελληνικό,
βίρα έφηβοι και γέροι
κι όλοι για Σαρωνικό.

Τρέχουνε τα μακροβούτια
στο θαλασσινό νερό
και τα μάτια τρώνε μπούτια
και οι σκέψεις πισινό.

Όμορφη η παραλία
έλληνες ανοίξτε φλας
στόχος μας η ευκολία
και πατρίς μας η Ελλάς.
Άστατο σαλεύει κύμα
χαιρετάει το βουνό
ο λαός είναι το κρέμα
κι η αξία το γυμνό.

Είν' εδώ το καλοκαίρι
και δεν είναι καθ' οδόν
κι έρχονται απ' τα ξένα μέρη
οι τουρίστριες σωρηδόν.
Φαίνεται πως ξέρουν κάτι
κι είν' αυτό που τους αρκεί
είμαστε έλληνες βαρβάτοι
κι όχι γάλλοι μαλθακοί.

Σφαιρικά το θέμα είδα
κι έχω σχέδια πολλά
πώς θα πω σε μιά γαλλίδα
η Ελλάδα τι πουλά.

Έχω βάσιμες ελπίδες
και θα έρθει η στιγμή
να το πουν οι εφημερίδες
κι οι διάφοροι σταθμοί.

Καλοκαιρινή λαμπράδα
μέσα μου διαρκώς βαστώ
να δοξάσω την Ελλάδα
και να αυτοδοξαστώ.
Στην Ελλάδα ελάτε ξένοι
δεν στοιχίζουμε πολλά
κι η Ελλάδα σας προσμένει
να περάσουμε καλά...

2.5.2015

14. ΣΥΛΛΟΓΙΣΜΟΙ

Συλλογίζομαι πολλάκις
πριν σε ύπνο μπω βαθύ,
πώς ετούτος ο κοσμάκης
στη δουλειά ξαναβρεθεί.
Έχει χάσει τη δουλειά του
με πολύ βαριά καρδιά
και πεινάει η φαμελιά του
με τα τέσσερα παιδιά.

Συλλογίζομαι θλιμμένα
με κατάθλιψη βαριά
πότε τα ξενιτεμένα
θα γυρίσουνε παιδιά.
Η Ελλάδα έχει αδειάσει
κι από το στερνό παιδί
και λογιέται αν προφτάσει
πάλι να τα ξαναδεί.

Συλλογίζομαι εναγώνια
στου σπιτιού μου την γωνιά,
χάνουμε παιδιά κι εγγόνια
από κάθε γειτονιά.
Των Ελλήνων παιδιάς ίτε,
μένουμε τα γηρατειά,
η Ελλάδα τα στερείται
και τα τρώει η ξενιτιά.

Συλλογίζομαι μονάχος
το μοιραίο γεγονός
κι η Ελλάδα μοιάζει βράχος
ρημαγμένος και γυμνός.
Τόπος άδειος από νιάτα
η Ελλάδα δυστυχώς
κι η Ευρώπη μαύρη γάτα
μας τα τρώει συνεχώς.

Μάνα μας Ελλάδα βιάσου
όσο γρήγορα μπορείς
φέρε πίσω τα παιδιά σου
και μην το καθυστερείς.
Δώσε βοήθειας χέρι
στους φευγάτους που μπορούν
κι όπως ξέρουμε, οι γέροι,
είναι για να κατουρούν...

3.5.2015

15. ΤΗΣ ΑΛΛΑΓΗΣ ΤΟ ΤΡΑΙΝΟ

Άκουγα για ένα τραίνο
όταν ήμουνα παιδί,
από τότε το προσμένω
κι ως εδώ δεν το 'χω δει.
Το καινούριο εκείνο τραίνο
μιά δημιουργία σοκ,
ήταν το διαφημισμένο
του Ανδρέα του Πασόκ.

Ήτανε τραίνο ιδέας,
η δομή του δυνατή,
στο τιμόνι ο Ανδρέας,
στα βαγόνια οι κολλητοί.

Το τραινάκι του μοιραίου
κόσμου της παλιάς κοπής
ήταν σχέδιο Παπανδρέου
κι υλικά Αμερικής.

Το ιστορικό τραινάκι
το παλιό παρακαλώ
σήμερα το λένε Άκη
μέσα στον Κορυδαλλό.
Απλωθήκανε τα ελέη
μ' ένα σύστημα θολό
και φορτώθηκαν τα χρέη
στου λαού μας τον λαιμό...

Της παραλλαγής το τραίνο
του πασοκικού καιρού
επιμόνως περιμένω
εις το Χάνι του Ξηρού.
Του λαού τα παραμύθια
παραβγαίνουνε ορθά
κι όλη βγαίνει η αλήθεια
στα πασοκικά τα θα.

Κόμμα ήτανε μοιραίο
το ιστορικό Πασόκ
κι αν δεν ήτανε σπουδαίο
βασικά ήταν ένα σοκ.

Και στις αλλαγής το τραίνο
από μας ώρα καλή
ήταν ένα πεπρωμένο
που μας κόστισε πολύ.

Πονεμένη μας Ελλάδα
σε πληγώνουνε οπές
και πληρώνουμε αράδα
τις πασοκικές κλοπές...

3.5.2015

16. ΚΟΚΚΙΝΗ ΓΡΑΜΜΗ

Φαίνεται η παρούσα κρίση
μπήκε και στα ΜιΜιΕ
και λανθάνουσες ειδήσεις
θίγουνε τον ΟΗΕ.

Δεν μ' αρέσει ο Παπαδάκης
ίδια κι ίδια συνεχώς
κι ευτυχώς που ο Ψινάκης
απεσύρθη μοναχός.

Συντονίστρια η Ρούλα
πρώτο πλάνο η Τσιμτσιλή
δύο μέτρα καμαρούλα
πέντε στρέμματα αυλή.

Αοιδός η Μπεξαντάκου
και η Θώδη η μουρλή,
κάθισε ρωμιέ και άκου
το κάθε λογής πουλί.

Μου την έχει δώσει ο Λιάγκας
και χωρίς αναβολή
κάθε πρωινό ο Τράγκας
εμετό μου προκαλεί.
Πολλαπλά τα «οπωροφόρα»
κι έχουνε συμπιεστεί
όπως κι η Ελεονόρα
η σε όλους μας γνωστή.

Έχει γείρει το καράβι
και κοντεύει να πνιγεί
και καθέννας κόβει ράβει
στην ΤιΒί απ' την αυγή.
Επιδημική η γρίπη
του τρεχούμενου καιρού
και θα σέρνεται όσο λείπει
απ' τη μέση, το ΕΣουΡού.

Αρκετά τα μέχρι τώρα
δίχως λόγο κι αφορμή
κι είναι να τραβήξει η χώρα
εδώ κόκκινη γραμμή.

Κι έγια λέσα κι έγια μόλα
η ζωή μας προχωρεί
κι η Ελλάδα πάνω απ' όλα
είναι χώρα σοβαρή.

4.5.2015

17. ΠΑΡΟΥΣΑ ΚΟΙΝΩΝΙΑ

Στην παρούσα κοινωνία
να βιώσεις δεν μπορείς,
μας πλακώνει η αγωνία
δύσκολα κυκλοφορείς.
Η ανέχεια απλώνει,
η ζωή μας αδικεί,
με τριμμένο παντελόني
και πουκάμισο χακί.

Έχουμε στην άκρη κάτσει
ενός άθλιου σπιτικού
σαν ατάλαντοι παλιάτσοι
ενός έργου τραγικού.
Στην παρούσα κοινωνία
όποιος και να διοικεί
μας ωθεί σ' αυτοκτονία
άγρια κι ανθελληνική.

Άναυδοι έχουμε μείνει
άπαντες κι όχι τινές
θέλουμε δικαιοσύνη
και μας ρίχνουνε ποινές.
Προσφορά υπέρ του κράτους
του λαού μας τα λεφτά
κι έρχεται και η σειρά τους
πίσω από όλα αυτά.

Η παρούσα κοινωνία
με τα μύρια της δεινά
είναι μιά συγκοινωνία
που δεν βγάζει πουθενά.
Έχουμε σταθεί στην στάση
σιωπώντας οι γραιοί
σάμπως να 'χουνε ξεχάσει
πράγματα περαστικοί.

Η παρούσα κοινωνία
δεν δουλεύει ελληνικά
μας παρέχει αγωνία
με τερτίπια τραγικά.
Είμαστε ένα μάτσο χάλια
κι η Ελλάς μ' αυτά περνά,
διαθέτουμε κεφάλια
αλλά μόνο αδειανά.

Και την βγάζουμε στο έτσι
μέχρι να γενούμε, αλιά,
μία σούβλα κοκορέτσι
για αδέσποτα σκυλιά...

5.5.2015

18. ΧΑΜΕΝΟΙ ΚΟΠΟΙ

Ένας μέσα μου γυρίζει
ακαθόριστος αχός
και μαντάτα ψιθυρίζει
στο αυτί μου συνεχώς.
Μου μιλάει για συμμάχους
απρεπείς και πονηρούς
και για ήρωες αμάχους
στους σημερινούς καιρούς.

Κάτι μέσα μου στενάζει
κι αλλοπρόσαλλα ηχεί
λες και σκάει χοντρό χαλάζι
στην στενή μου περιοχή.
Συλλογίζομαι μονάχος
σ' ολονύχτια σιωπή
και θαρρώ, αν ήμουν βράχος,
θα 'χα κάθετα κοπεί.

Η ζωή έχει ψευτίσει
εδώ και πολύ καιρό
χαιρετίσματα στη Δύση
και αντίο στο ευρώ.
Καταντήσαμε ζητιάνοι
και ουδείς μας συμπονά
κι αν ετούτο δεν μας φτάνει
συνακολουθούν δεινά.

Ένας άνθρωπος του νόστου
σέρομαι κι εγώ εδώ
και στους δρόμους του αγνώστου
μοιρολόγια τραγουδώ.
Χάθηκαν χρόνων οι κόποι
του λαού μας δηλαδή
και η φίλη μας Ευρώπη
ούτε γύρισε να δει.

Θα 'θελα να είμαι ιππότης
μες στον κόσμο τον πεζό
αλλ' αυτή 'ναι η ανθρωπότης
μέσα στην οποία ζω.
Κι η φτωχή ζωή σκουντάει
προς τας αιωνίους μονάς
και κανένας δεν ρωτάει
αν πεινάς και πού πονάς...

6.5.2015

19. ΑΛΛΑΛΟΥΜ

Σήμερα καθένας γράφει
εκτενώς όσο ποτές,
πρώτοι οι «δημοσιογράφοι»
κι έπονται οι ... «ποιητές».
Μουντζουρώνουνε σελίδες
κι αναλώνουν το χαρτί
και πωλούνται εφημερίδες
όπως γύφτικα σιντί.

Όλα σήμερα τα δίνουν
με την ίδια συνταγή
κι όλοι θέλουνε να γίνουν
της Ελλάδας υπουργοί.
Πάγια η συνταγή μας
κι ο αχός αυτής βοά
και σιγά πρωθυπουργοί μας
να μην σπάσουμε ωά.

Άνθρωποι και ανθρωπάκια
θίασος ανδρών ... «σκαιών»,
χάρτινα καραγκιοζάκια
καταστάσεων παλαιών.
Με επίσημη βελάδα
ο καθένας προχωρεί
μ' ένα στόχο, την Ελλάδα,
να την βγάλουν στο σφυρί.

Σήμερα καθείς συγγράφει,
 ζήτη η σύγχρονη Ελλάς
 και παντού οι φωτογράφοι
 κι όλοι μ' ανοιχτά τα φλας.
 Τρέχουνε με αγωνία
 μην αφήσουνε κενό,
 η μοντέρνα κοινωνία
 αγαπάει το γυμνό.

Άστατη ζωή που τρέχεις
 στου καιρού το αχανές
 πάρε κόσμε για να έχεις
 συλλογή από γυμνές.
 Θείο πρόμα η γυναίκα
 κι από δαύτο να μασάς
 κι αν μπορείς να έχεις δέκα
 θα περνούσες σαν πασάς.

Κι άντε βίρα παλικάρια
 στων καιρών το σύνδρομο
 κι εσείς μάτια φάτε ψάρια
 και κοιλιά περιδρομο.

7.5.2015

20. ΜΕΓΑΛΗ ΚΡΙΣΗ

Μέσα στην μεγάλη κρίση
έχουμε αφανιστεί
κι ο θεός να βοηθήσει
να ξεφύγουμε απ' αυτή.
Περιφέρεται η πείνα,
πανικός με το σακί,
πένεται η μαύρη Αθήνα
και η λιόλουστη Αττική.

Μέσα στην μεγάλη κρίση
μία είν' η αγωνία
πώς θα τα οικονομήσει
η ... μεγάλη Γερμανία.
Τα μνημόνια ξεφυλλίζει
με τους τρόπους που μπορεί
και γυρνά και δόντια τριίζει
στην Ελλάδα την μικρή.

Πρόκειται επί της ουσίας
για Ελλάδα μυθική
στενή φίλη της Ρωσίας
όπως και μ' Αμερική.
Έχουμε πολύ απλώσει
με συμβόλαια τιμής
και αν κάποιος μετανιώσει
δεν θα είμαστε εμείς.

Τούτη εδώ δεν είναι κρίση,
είναι μαύρη συμφορά,
έχει κόσμο αφανίσει
δεξιά κι αριστερά.

Τούτη εδώ δεν είναι κρίση,
του θανάτου είναι δαυλός
και θα είχα αυτοκτονήσει
αν δεν ήμουν αδειλός.

Μέσα στην μεγάλη κρίση
που με κάνει και πονώ
εύχομαι να μη δακρύσει
πετραδάκι στο βουνό.
Θα χαρώ να είναι λίγη
δίχως αναταραχή
να περάσει και να φύγει
σαν εαρινή βροχή.

Του Αιγαίου η λαμπεράδα
είναι ένας προορισμός
και στην σύγχρονη Ελλάδα
δεν χωράει ο φασισμός.

8.5.2015

21. ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΔΡΑΧΜΗΣ

Στην Ελλάδα πέρα ως πέρα
μελετάται η δραχμή
και νομίζω κάποια μέρα
θα μας κάνει την τιμή.
Μιά δραχμούλα σοκολάτα
δυό δεκάρες ταραμά
σφουγγαράκι για τα πιάτα
και μισή δραχμή κιμά.

Η τιμή, τιμή δεν έχει
κι ως την ύστερη στιγμή,
η ζωή μας μας παρέχει
την αθάνατη δραχμή.
Μας παρέσυρε η κρίση
δίχως λόγο κι αφορμή
και ευρίσκεται εν κινήσει
προσερχόμενη η δραχμή.

Η δραχμή πάντα σπουδαία
πριν από την παρακμή
κι επανέρχεται γενναία
στην Ελλάδα αυθωρί.

Εκατόν ογδόντα χρόνια
της δραχμής μας οι τιμές

κι ο λαός έκανε ψώνια
με τις λίγες του δραχμές.
Της δραχμούλας το ταξίδι
στρέφεται προς τα εδώ
τρεις το λάδι τρεις το ξίδι
τρεις και το λαδόξιδο.

Απ' ανθρώπους της Εκάλης
την επλήρωσε ο ντουινιάς,
μας προσμένει ο μπακάλης
της παλιάς μας γειτονιάς.
Μας παρέσυρε η Δύσις
σαν δικό της οπαδό
και δραχμούλα ως να γυρίσεις
εμείς θα 'μαστε εδώ.

Σύγχρονα νέα ταλέντα
πανεπιστημιακής δομής
αναλώνουνε κουβέντα
περί επιστροφής δραχμής.
Η Ευρώπη μας φοβίζει
με στερήσεις συνεχώς
κι η δραχμή ξαναγυρίζει
στην Ελλάδα ολοταχώς.

Ανηφόρα, κατηφόρα
δύσκολος προορισμός,

άτρωτη δραχμή προχώρα
σε προσμένει ο ελληνισμός.

8.5.2015

22. ΔΩΡΕΑΝ ΥΓΕΙΑ

Πράγμα δύσκολο η κρίση
το δηλώνω ορθά κοφτά
κι όλοι έχουνε ορμήσει
κατ' επάνω στα λεφτά.
Στις ημέρες μας τις γκρίζες
τα συμβαίνοντα γνωστά
παγιώθηκαν οι μίζες
στων αρρώστων τα λεφτά.

Οι γιατροί, με κάθε ολίγον,
που να πάρει η οργή,
μας το δείχνουν ως επείγον
κι όχι όλοι οι χειρουργοί.
Είναι και καλοί άνθρωποι
όσο υπάρχουνε κι εάν,
σπουδαγμένοι στην Ευρώπη
που δουλεύουν δωρεάν.

Ο φτωχός ο υποφέρων
το ρισκάρει, ζει δεν ζει,
το ιατρικό συμφέρον,
όλα αυτά πάνε μαζί.
Οι διάδρομοι πνιγμένοι,
εικοστός πρώτος αιώνας
και ωθούνται οι πεθαμένοι
προς γραφεία κηδειών.

Η αβέβαιη υγεία
είναι πλέον καθεστώς,
να βοηθάει η Παναγία
και να βλέπει ο Χριστός.
Περιφέρονται ιώσεις
και μ' αυτές ίσως βρεθείς,
ακριβά αν δεν πληρώσεις,
μην προσμένεις να ιαθείς.

Έτσι οι μέρες μας κυλάνε
με νηστεία και προσευχή
κι οι γιατροί καλά περνάνε
και πεθαίνουν οι φτωχοί.
Μες στην νυν δημοκρατία
έχουμε εξασφαλιστεί
με την δωρεάν υγεία
και με τον κάθε ληστή.

Των γραικών γλυκιά πατρίδα
δώσε μας αναπνοή
κι αν γυρίσουμε σελίδα
θα κερδίσουμε ζωή...

9.5.2015

23. ΓΟΥΡΟΥΝΙ ΣΤΟ ΣΑΚΙ

Η ζωή μας ένα κάτι
από πρόχειρο μενού
κι η χαρά μας στο κρεβάτι
με συμβία αλλουνού.
Ένα κι ένα ίσον δύο
λέει η αριθμητική
κι έχει θέση το αιδοίο
στην ζωή τιμητική.

Η ζωή ένα σκοτάδι
κι άνθρωποί μου προσοχή
μην γλιστρήσουμε στου Άδη
ξάφνου την περιοχή.
Τι 'ναι ο άνθρωπος εν τέλει,
ένα ον μιάς παρακμής,
η ζωή μας δεν μας θέλει
και την ψάχνουμε εμείς.

Η ζωή μας μιά πορεία
απ' τα χρόνια τα παλιά,
πονεμένη ιστορία,
του λαιμού μας η θηλιά.
Ένα ξέφτι ένα κομμάτι
μιά ανέκφραστη μιλιά
και η λούφα του χωριάτη
στων αιώνων την σπηλιά.

Η ζωή μας είναι ότι
γύρωθέ μας κατοικεί,
είναι είδος στρατιώτη
που δεν φόρεσε χακί.
Η ζωή είναι φιγούρα
και δη πανελλαδική,
πανευρωπαϊκή φαγούρα
και γουρούνι στο σακί.

Η ζωή μας είναι φέσι
στο κεφάλι μας στενό
κι όλοι μας κρατάμε θέση
κάτω από τον ουρανό.
Δύο κι ένα ίσον τρία,
άντε και με το καλό
κι άνθρωποι, απ' τα θηρία,
μακριά παρακαλώ.

24. ΦΤΕΡΑ ΣΤΟΝ ΑΝΕΜΟ

Κάθε μέρα, άλλη μέρα
κάθε νύχτα άλλη βραδιά,
καληνύχτα, καλημέρα
άντε και καλή καρδιά.
Υποφέρει ο επαρχιώτης
από έλλειψη γιατρών
δεν υπάρχει Βελουχιώτης
ούτε Παλαιών Πατρών.

Καληνύχτα, καλημέρα
σου χωριού τα ζωντανά
κι ο βοσκός με την φλογέρα
ημερεύει τα βουνά.
Του βοσκού το νταηλίκι
το κρατούν ρίζες παλιές
και μ' αυτό ξυπνούν οι λύκοι
στις περιγυρα σπηλιές.

Κάθε μέρα, άλλη μέρα,
απλά πράγματα αυτά
και μας πλάκωσε η φοβέρα
που δεν έχουμε λεφτά.
Με τα κόμματα να άρχουν
περιφέρεται η χαρά
χρήματα πολλά υπάρχουν
αλλά όχι φανερά.

Φεύγουμε μικροί μεγάλοι,
πάμε προς Βλαδιβοστόκ,
στης Ελλάδας το κεφάλι
στενή σκούφια το Πασόκ.
Όλα όμορφα κι ωραία
με κανονική σειρά
κι οι απόψεις του Ανδρέα
εις τον άνεμο φτερά.

Κλάψανε και κλαίνε μάνες
και τα ρούχα τους μαδούν
και να δούμε οι τσιγγάνες
στα φλιτζάνια τι θα δουν.
Στο μυαλό σου Ελλάδα βάλε
ότι υφίσταται λαός
και να δούμε στο φινάλε
τι θα κάνει ο θεός.

9.5.2015

25. ΠΟΛΥΚΑΤΟΙΚΙΑΣ ΤΟ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ

Η πολυκατοικία
στέγη ομαδική
μπαίνει με ευκολία
καθείς και κατοικεί.

Ο εις πάνω στον άλλο
σαν άψυχο υλικό
το πρόβλημα μεγάλο
και βασανιστικό.

Έρχεσαι κουρασμένος
πέφτεις ν' αναπαυτείς
κι ο δίπλα σουρωμένος,
στο πάει τραγουδιστής.
Νυχτώνει ξημερώνει
κι ακούμε πονηρά
το πότε κουτουπώνει
ο κύριος την κυρά.

Στο μπάνιο η μάνα λούζει
την μπέμπα με σιγή
και το μωράκι σκούζει
σαν χοίρος στην σφαγή.
Έχουν αφτιά κι οι τοίχοι
και βάζοντας μπουκιά
βαριά ο γέρος βήχει
κι αρπάζεται η γιαγιά.

Η πολυκατοικία
ως στέγη ομαδική
χρειάζεται ησυχία
και συλλογιστική.

Κι όπως καθένας τρέχει
πρωί και δειλινό
καλό 'ναι να προσέχει
πολύ τον διπλανό.

Της πολυκατοικίας
ρητός ο αφορισμός,
απόλυτη ησυχία
μεγάλος σεβασμός.
Ευγενικοί οι τρόποι
κι εκτός αυτών κανείς,
την κατοικούμε ανθρώποι
και όχι ιθαγενείς...

10.5.2015

26. ΙΔΕΕΣ ΚΑΙ ΣΚΕΨΕΙΣ

Στης νύχτας τα σκοτάδια
εδώ κι από καιρό
απλώνω παραγάδια
κι ιδέες καρτερώ.
Στα χέρια μου κρατάω
σκόρπια λευκά χαρτιά
στα κουτουρού το πάω
σαν άσβεστη φωτιά.

Τις νύχτες δεν θυμάμαι
δεν μου είναι μπορετό
κι αυτό, πανάθεμά με,
αν είναι δυνατό...

Του ρολογιού τους δείχτες
κοιτάζω πώς γυρνούν
κι απέξω τους ξενύχτες
ακούω πώς περπατούν.

Με σκέψεις ανεβαίνω
σ' απόκρημνα βουνά
και σε ταξίδια βγαίνω
κυρίως μακρινά.
Άσκοπα κόβω βόλτες
γυρίζοντας στο χτες,
πολλές χτυπάω πόρτες
αιώνια κλειστές.

Της νύχτας οι ιδέες
προβάλουνε συχνά
σαν σκόρπιες ορχιδέες
σ' απάτητα βουνά.
Μια σκέψη, ένα θέμα
που λέει κατιτί
κι εγγράφεται με αίμα
εκάστου ποιητή.

Με σκέψεις ανεβαίνω
σε νέφη μελανά
και με ιδέες βγαίνω
σε ταξίδια μακρινά.
Οι σκέψεις μας μπορούνε
να μας γυρνούν στο χτες
κι οι σκέψεις αν χαθούνε
χάνονται κι οι ποιητές...

10.5.2015

27. ΕΙΣΑΓΟΜΕΝΟ ΚΑΚΟ

Πονηρό το εν Ελλάδι
εισαγόμενο κακό,
εισερχόμενο σκοτάδι
λίαν μνημονιακό.
Η μεγάλη Γερμανία
σφόδρα μας πολιορκεί,
την μικρή μας κοινωνία
την αποτελούν γραιοί.

Κάτω από το τραπέζι
διακινούνται μουλωχτά
προσπαθώντας οι Κινέζοι
να μας πάρουνε λεφτά.

Η πορεία του αβάτου
δρομού, σπάνια ορατή
κι ο αιώνας του θανάτου
είν' αυτός που περπατεί.

Μας πετάξανε στην λούμπα
εν τω μέσω της νυκτός
κι όταν δεν έχει η καλούμπα
σπάγκο, πέφτει ο αετός.
Άνεμος τον παρασέρνει
σαν πουλί χωρίς φτερά
κι ο καιρός τρέχει και φέρνει
πρώτη την Αριστερά.

Τα κομματικά τα λάθη
κι η ανώτατη Αρχή
γέμισαν την χώρα πάθη
και τον κόσμο ταραχή.
Έγινε η ζωή μας μαύρη,
άγρια έπεσε κλοπή
και να δούμε πότε θα 'βρει
η Ελλάδα προκοπή.

Τρέχουμε και δεν φτάνουμε
τα όνειρα χλωμά,
μάθανε πως το κάνουμε
πλάκωσαν κι οι ρομά.

Κι όπως πάμε εδώ μέσα
 δεν θ' αργήσει να φανεί
 η οργή του Παπαφλέσσα
 και τ' Ακρίτα Διγενή...

11.5.2015

28. ΑΘΑΝΑΤΗ ΕΛΛΑΔΑ

Μες στον χρόνον την οδύνη
 παραμένουμε καιρό,
 ξεπεσμένοι θεατρίνοι
 ζητιανεύοντας ευρώ.
 Ταλαιπωρημένοι άνθρωποι
 σκουριασμένα υλικά
 δεν μας ξέρει η Ευρώπη
 και η Δύση γενικά.

Δύσκολη πολύ η θέση
 του ελληνικού λαού,
 είναι των συμμάχων δέση;
 είναι θέλημα θεού;

Είναι των γραικών η μοίρα;
είν' οι καλοθελητές;
η Ελλάς η κακομοίρα
θα τα μάθει αυτά ποτές;

Μ' αγωνία περπατάμε
κούτσα κούτσα οι γραικοί
με τα φίδια που βαστάμε
στριμωγμένα στο σακί.
Ίσως είναι θέμα χρόνων
σχέδιο όμορων κρατών
άθλια πράξη απατεώνων
έργο καλοθελητών.

Είναι η χώρα να μην μπλέκει
με υποθέσεις σοβαράς
να μην πέφτει αστροπελέκι
εις αθώας κεφαλάς.
Δι εμέ όμως εν γένει,
το δηλώνω ευθαρσώς,
η Ελλάδα δεν το θέλει
δεν το θέλει ο Παρνασσός.

Η Ελλάδα είναι έπος
κι ύπαρξη περικαλλής
είναι ο Ανδρέας Ζέπος
κι ο γενναίος Ηρακλής.

Εις την θέση της αιώνες
 παραστέκει αγαθή
 πέφτουν οι απατεώνες
 και αυτή διαρκώς ορθή...

11.5.2015

29. ΕΠΙ ΒΑΣΕΩΣ ΜΟΝΙΜΟΥ

Επί βάσεως μονίμου
 με την Μούσα πλοηγό
 και με την υπομονή μου
 χρόνια τώρα στιχουργώ.
 Γράφω ποίηση και στίχους,
 εποχές αναπολώ
 και αφήσετε ησύχους
 τους ποιητές παρακαλώ.

Επί βάσεως μονίμου
 θέματα κυφορώ
 χαμηλώνω τη φωνή μου
 κι απαθής κυκλοφορώ.
 Έχω βγει απ' την ευθεία,
 πάσχει ο χριστιανισμός,
 μας τραβάει η νοθεία
 και ο νεοπλουτισμός.

Επί βάσεως μονίμου
πότε εδώ και πότε αλλού,
όντα μένουμε ερήμου
καταστάσεως ζουλού.
Έχουμε πολλά υποφέρει,
κάνουμε απολογισμούς
και κρατάμε το μαχαίρι
για αποκεφαλισμούς.

Επί βάσεως μονίμου
κάνω όνειρα κρυφά
με κοιτούν οι διπλανοί μου
και χαμογελούν κρυφά.
Αυτή είναι η ανθρωπότης
άνευ γνώσεως και νου
και γελά κάθε επαρχιώτης
με τους πόνους τ' αλλουνού.

Επί βάσεως μονίμου
η κατάσταση αυτή
κι ένας κόσμος ανωνύμου
λείας σε χρυσό κουτί.
Άρπαγες και εργολάβοι
επί χρόνια πολλαπλά
κι είναι όποιος θα προλάβει
να σηκώσει τα πολλά.

Επί βάσεως μονίμου
με γραφίδα και χαρτί,
χαίρε χώρα γαλανή μου
που με θέλεις ποιητή...

12.5.2015

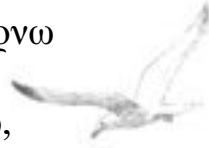

30. ΔΙΣΤΑΓΜΟΙ

Όλο λέω να σταματήσω
κι όλο φτου κι απ' την αρχή
μέχρι να αποδημήσω
στην ουράνια εξοχή.
Να ξεφύγω απ' την εμμέτρως
σωστή ποίηση δηλαδή,
να μου πει κι ο Άγιος Πέτρος
βρε καλώς το το παιδί.

Εβδομήντα χρόνια γράφω
με διάθεση καλή
κι η ζωή από τον τάφο
δεν απέχει και πολύ.
Με την ποίηση αντέχω
κι ως γνωστόν μ' αυτή συζώ
κι όσο δύναμαι απέχω
απ' τον λόγο τον πεζό.

Με τις σκέψεις γυροφέρνω
σαν ελεύθερο πουλί,
λένε πως τα καταφέρνω,
άλλος λίγο, άλλος πολύ.
Ως αρμόδιος αρένας
σάτιρα περιποιώ
κι ότι δύναται ο καθένας
για τον γελωτοποιό.

Η Ανατολή κι η Δύση
δείχνουν τέλος και αρχή
και το μαύρο κυπαρίσσι
προς τα πού πάει η ψυχή.
Με την πρώτη ευκαιρία
σπεύσατε τον οβολό
πάνω στην στιχοποιία
του ποιητή παρακαλώ.

Στης μητρός μας γης το χνούδι
σέρονεται ένα μυστικό,
δεν χορεύει λέει τ' αρκούδι
όσο είναι νηστικό.
Του θεού λένε η χάρις
είναι δίκαιος κριτής
κι ο εκ γενετής λυράρης
αποθνήσκει ποιητής...

31. ΤΑ ΕΑΝ

Μέσα στη ζωή ετούτη
που να μην υπήρχε καν
απολείπουνε τα πλούτη,
πλεονάζουν τα εάν.
Ένα ένα τα επιλέγω
τρέχοντας με ρουλεμάν
τα θωρώ τα πιλατεύω
τα προσφέρω δωρεάν.

Άμα δεν υπήρχε Ανδρέας
ο από πολλού παλιός
η Αθήνα κι ο Πειραιάς
σήμερα θα 'ταν αλλιώς.
Δεν θα είχαμε τα λάθη
τα παραπολιτικά
και της φτώχειας το καλάθι
θα 'χε ανάλογα υλικά.

Αν δεν είχαμε Σημίτη
τον πολύ πολλά βαρύ
δεν θα έβγαινε το σπίτι
άθελά μας στο σφυρί.
Θα υπήρχαν κάποια φράγκα
όχι υπερβολικά
δεν θα ψάχναμε παράγκα
και συσσίτια φτωχικά.

Αν δεν είχαμε τις μίζες
τις διακομματικές,
θα 'χαμε απλώσει ρίζες
χρηματοπιστωτικές.
Θα κρατούσε η δουλίσσα
στο εργαστήρι μας κρυφά
θα υπήρχε και η Λίτσα
που την έκανε κουφά.

Αν ο ένας, αν ο άλλος
σύντροφοι κι αμάν αμάν
εγώ λέω πως κι ο μεγάλος
δεν θα έλυε Σουλεϊμάν.
Δύσκολα πολύ τα χρόνια
στους καιρούς τους χαλεπούς
κι αν φορούσε παντελόνια
η γιαγιά, θα 'ταν παππούς...

14.5.2015

32. ΚΡΙΣΗ ΔΙΑΡΚΕΙΑΣ

Στέκει πάνω μας η κρίση
επί χρόνια συναπτά,
ο θεός να βοηθήσει
να ξεφύγουμε απ' αυτά.

Πρόθυμες οι «Γερμανίες»
ψάχνουνε από ετών
να 'χουνε κηδεμονίες
των αδύναμων κρατών.

Είναι εύκολο το είδος
και γνωστή η συνταγή
κι όλα πάνε υπέρ «παρτίδος»
με απόλυτη σιγή.
Πάντα μιά μεγάλη κρίση
να 'μαστε ρεαλιστές,
έρχεται για να βοηθήσει
τους μεγάλους δανειστές.

Έχουν σχέδια καταστρώσει
έχουν πόρτες ανοιχτές
και τα πιάνουνε καμπόσοι
υπουργοί και βουλευτές.
Κι έτσι βέβαια ανοίγουν
τα φτερά με το καλό
κι οι αρμόδιοι καταλήγουν
μέσα στον Κορυδαλλό.

Εσείς βέβαια θα μου πείτε
με δυό τρεις λέξεις απλές
έχ' η κρίση διαλύσει
οικογένειες πολλές.

Θα σας πω κι εγώ κατόπι
με διάθεση αγαστή
προσοχή μη μάθει η Ευρώπη
κι από φόβο ζοριστεί.

Έχουμε ξεμείνει μόνοι
στην Ελλάδα οι γραικοί,
κόκκινη μας στέλνει σκόννη
κάθε μέρα η Αφρική.
Από χρόνια ως τώρα ακόμα
κάτω από έναν σταυρό
μας μασά το μαύρο χώμα,
ε, ας φάει και το ερυθρό...

15.5.2015

33. ΒΙΟΛΟΓΙΑ

Τίποτα δεν είν' ο βίος
βεβαιούται κατ' αυτές,
την αράζεις ισοβίως
άμα γεννηθείς λεφτάς.
Αν σου λάχει το δουλεύεις
και αν όχι το κοιτάς,
πονηρά το συμμαζεύεις
και κυκλοφορείς λεφτάς.

Τίποτα δεν είν' ο βίος
βεβαιούται και αυτό
κι άμα γεννηθείς πληβείος
συμμαζεύεται κι αυτό.
Τριγυρίζεις νύχτα μέρα
και προσεχτικά κοιτάς
βρίσκεις πλούσιο πατέρα
και την κόρη του ζητάς.

Η ζωή δεν είναι ράτσα
ταλαντούχου νεαρού,
η ζωή είναι λινάτσα
του συγχρόνου μας καιρού.
Η ζωή είναι ταλέντο
παρουσίας με φτερά,
είναι το ταμπεραμέντο
του συγχρόνου μασκαρά.

Η ζωή είν' ο αγώνας
είναι μέθοδος ολκής
είν' ο κάθε απατεώνας
κύριος της πολιτικής.
Η ζωή θέλει στ' αργό της
βήμα, νέο υπουργό
και κοιτάζει στο πλευρό της
να 'χει και πρωθυπουργό.

Αν δεν γεννηθείς σεΐχης
θα 'σαι ένας φουκαράς
και ποτέ δεν θα πετύχεις
αν δεν είσαι μασκαράς.
Θα πνιγείς μες στο φαρμάκι
έτσι όπως σας μιλώ
και ... ρωτήστε και τον Άκη
που 'ναι στον Κορυδαλλό.

16.5.2015

34. ΜΕΣΑ ΣΤΑ ΜΕΣΑ

Μας τρελάνανε τα Μέσα
με φρου φρου και με μπλα μπλα,
σύγχρονη ζωή μπαμπέσα
τα τερτίπια σου πολλά.
Απ' ανατολή με δύση
φλυαρία δυνατή
διαφημίζοντας της Βίση
τα πανάρχαια σιντί.

Μας τρελάνανε τα Μέσα
χρόνια περί ΔουΝουΤού,
έγια μόλα έγια λέσα
φεύγουμε προς Κατμαντού.

Οι σαχλαμαρέ ατάκες
ούτε ώρα δεν σιγούν
και νομίζουνε οι βλάκες
πως μ' αυτές δημιουργούν.

Η ζωή μας η μπαμπέσα
είναι πόνος μας παλιός
κι έναν αν είχε Παπαφλέσσα
θα 'τανε κάπως αλλιώς.
Θα 'χε φρόνηση και σκέψη
θα 'τανε εκπληκτική
και δεν θα 'χε αλαργέψει
μίλια από την λογική.

Απ' τα Μέσα ακούμε κρίσεις
κι ιθυνόντων προσταγές,
περιμένουμε ειδήσεις
και ακούμε συνταγές.
Βγαίνουν άγνωστες κυράδες
που με λόγια λεν γλυκά
γι' αστακομακαρονάδες
και για γνήσια υλικά.

Μας πληροφορούν τα Μέσα
τα ραδιο-φονικά
πού γεννήθηκε ο Βαλέσα
κι η Ελένη η Λουκά.

Ήτανε να μην τα δούμε
στην δική μας την ζωή,
τώρα θα τα υποστούμε
ως την ύστατη στιγμή.

16.5.2015

35. ΔΥΣΑΡΕΣΚΕΙΑ

Στης ζωής αυτής την δέση
που διαβαίνω από παιδί
κάτι που να μου αρέσει
ως εδώ δεν έχω δει.
Όλα μοιάζουνε γελοία
κι όλα μελαγχολικά
κι όλα πλάνης εργασία
λίαν δολοφονικά.

Άσχημη η μορφή της πείνας
καθισμένη στις γωνιές,
η κατάντια της Αθήνας
με τις φτωχογειτονιές.
Εξασθενημένοι τρόποι
μ' αδαείς πολιτικούς,
δεν γυρνούν χορτάτοι άνθρωποι
να κοιτάξουν νηστικούς.

Οι νυχτερινές ειδήσεις
ομιλούνε σωρηδόν
για χαμένες συνειδήσεις
πάσης φύσεως ανδρών.
Έχει χάσει η εξουσία
τους διοικητικούς ρυθμούς
και μεγάλη σημασία
δίνει εις τους αριθμούς.

Δεν μ' αρέσουνε τα λόγια
προπαντός δε τα πολλά,
ούτε και τα μοιρολόγια
που καθέννας μας πουλά.
Οι κομματικές παρλάτες
είναι σχέδια κουφά,
να μας λείπουν οι πατάτες,
λίγα λόγια και σοφά.

Δεν μ' αρέσει η βαβούρα
δεν μ' αρέσει ο σαματάς
η πολιτική σαβούρα
και ο κάθε κερατάς.
Κι όποτε κοιτώ θλιμμένα
στον καθρέφτη, ομολογώ,
πως δεν άρεσα σ' εμένα
ούτε μιά φορά κι εγώ.

17.5.2015

36. ΠΟΙΟΤΙΚΗ ΕΛΛΑΔΑ

Στο δικό μου το τσερβέλο
επί έτη συναπτά
είτε θέλω, είτε δεν θέλω
μία σκέψη με κρατά.
Είναι μέγιστη ζαλάδα
και μη σας κατοφανεί
να μιλήσεις για Ελλάδα
και δη την σημερινή.

Εγώ δάσκαλος μεγάλος
δεν εδήλωσα ποτές
κι απαντώ σαν παπαγάλος
όπως κάποιοι ποιητές.
Η Ελλάς είναι ποιότης
φτου μας να μη βασκαθεί
είν' ο Άρης Βελουχιώτης
άμα ξαναγεννηθεί.

Η Ελλάδα ντε και σώνει
βρίσκεται εντός ΟΗΕ
ως ολίγον Μπερλουσκόνι
και αρκούντως Σοϊμπλέ.
Η Ελλάδα είναι έρως
του συγχρόνου μας καιρού
είναι μύλος του αέρος
και συνάμα του νερού.

Την Ελλάδα μας ιδέστε
 ευρωπαίοι συμμαχικά
 όλοι σπεύσατε κι αλέστε
 και χωρίς αλεστικά.
 Και καμία αγωνία
 για οφειλόμενα λεφτά,
 δείτε πόσα η Γερμανία
 κι από πότε μας χρωστά.

Μας κρατούν τα βοσκοτόπια
 όσο και χωματερές,
 έχουμε και με τα Σκόπια
 ανοιχτές διαφορές.
 Κι όλα όμορφα κι ωραία
 κι όλα λάμπουνε γυαλί
 κι η Ελλάδα τελευταία
 θα γελάσει πιο πολύ.

18.5.2015

37. ΕΙΠΩΜΕΝΑ ΚΑΙ ΓΡΑΜΜΕΝΑ

Όλα τα 'χουμε ειπωμένα
 με την δέουσα αρετή
 κι όλα βρίσκονται γραμμένα
 επισήμως στο χαρτί.

Τρώει το χαρτί ο σκώρος
με δοντάκια δυνατά
κι απ' την άλλη ορμά ο Σόρος
στων ανέργων τα λεφτά.

Όλα είναι ειπωμένα
με το σίγμα και το νι
αλλά νιάτα μου χαμένα
κάντε λίγη υπομονή.
Θα γελάσουν αι Αθήναι
αλλαγή όταν φανεί,
αρκεί μόνο αυτή να είναι
όμοια με γαϊδουρινή.

Όλα είναι διαβασμένα
κι όλοι τα κατανοούν
κι όλα, άνθρωπο κανένα,
δείχνουν πως δε συγκινούν.
Στην πολιτισμένη Ευρώπη
ποιός περίμενε ποτές
οι κυρίαρχοι άνθρωποι
να 'ναι μόνο οι δανειστές.

Όλα είναι ειπωμένα
τι μπορώ εγώ να πω
κάστρα διπλοκλειδωμένα
ασυνείδητων χτυπώ.

Σύγχρονοι λεφτάδες γειά σας
της ζωής οι τυχεροί,
τα κατέχετε; με γειά σας
κι η ζωή μας προχωρεί.

Ο καθείς μες στα λεφτά του
άνετα κυκλοφορεί
κι η καμπάνα του θανάτου
άνθρωπο δεν εξαιρεί.
Κι όταν το στερνό μου βράδυ
τη στερνή πάρει πνοή
χαιρετίσματα στον Άδη
και αντίο στην ζωή...

19.5.2015

38. ΚΑΤΑΤΡΕΓΜΟΣ

Τι γυρεύεις και τι ψάχνεις
στης ζωής μας το στραπί
εις τα δίχτυα της αράχνης
θύματα έχουμε πιαστεί.
Θέλει ο κόσμος να ξεφύγει
από τα δεσμά αυτά
κι η αράχνη μας τυλίγει
κάθε μέρα πιο σφιχτά.

Τι τα θες τι τα γυρεύεις
εις το χείλος του γκρεμού
είμαστε παιδιά της χλεύης
κι όντα του κατατρεγμού.
Μας χτυπάει το χαλάζι
μας σαρώνει ο βοριάς
ο θυμός εντός μας βράζει
κι ο καημός της λευτεριάς.

Έτσι όπως τα 'χει κάμει
το μυαλό μας το τρελό
να τα πάρει το ποτάμι
κι ας τα ρίξει στον γιαλό.
Και τα κύματα ανάρια
με θαλάσσια υπομονή
να χορτάσουνε τα ψάρια
από ύλη ανθρωπινή.

Τι τα θες και τι τα κάνεις
τα μπλα μπλα και τα κους κους
κι όταν σε ρωτούν τι κάνεις
κάνε ότι δεν ακούς.
Η σιωπή είναι παγία
του ανθρώπου ταχτική
κι από την πολυλογία
υποφέρουμε οι γραικοί.

Ότι λένε μην το χάφτεις
 και μη σφίγγεις την γροθιά
 κι ο αδερφός σου ο νεκροθάφτης
 θα σε χώσει πιο βαθιά.
 Τι τα θες τι τα γυρεύεις
 πού σε πάνε πού το πας
 και στον Άδη να κατέβεις
 προπορεύεται παπάς...

20.5.2015

39. ΜΕΤΑΞΥ ΦΩΤΟΣ ΚΑΙ ΣΚΟΤΟΥΣ

Με της νύχτας το σκοτάδι
 δεν έχω συμφιλιωθεί
 την ζωή μου κάθε βράδυ
 μιά φοβία ακολουθεί.
 Με τρομάζουνε οι νύχτες
 μ' ότι μέσα τους κρατούν
 με φοβίζουν οι ξενύχτες
 που απέξω περπατούν.

Με τρομάζουν τα σκοτάδια
 κι ασφαλώς δεν τα μπορώ
 μου θυμίζουνε πηγάδια
 παλαιά χωρίς νερό.

Μέσα στο πυκνό σκοτάδι
δύσκολο να κοιμηθώ
μην με φάει το πηγάδι
και δεν θα ξαναβρεθώ.

Το σκοτάδι είναι δρόμος
ανοιχτός των διαρρηκτών
ο πολύ μεγάλος τρόμος
από μέρους των κλεπτών.
Έχεις πέσει κουρασμένος
με την πόρτα σου κλειστή
αφυπνίζεσαι κλεμμένος
φωνασκώντας, ρε γιατί;

Η παρούσα κοινωνία
έχει αλλάξει τα ντεκόρ,
είναι μόδα η πορνεία
κι η κλοπή μοντέρνο σπορ.
Βγαίνεις έξω οπλισμένος
και οδεύεις φυλαχτά
κι εσύ φεύγεις ματσωμένος
κι ο λεφτάς χωρίς λεφτά.

Με της νύχτας το σκοτάδι
πρέπει να συμβιβαστώ
κι άμποτε βρεθώ στον Άδη
να μην λέω τι 'ναι αυτό.

Μεταξύ φωτός και σκότους
 έχουμε δημιουργηθεί
 κι είμαστε από τους πρώτους
 που μ' αυτό έχουμε δεθεί.

21.5.2015

40. ΕΞΤΡΑ ΠΡΙΜΑ

Όλα πάνε έξτρα πρίμα
 τα σημάδια φανερά
 καταφθάνει ζέον χρήμα
 με λοφίο και ουρά.
 Ανασαίνει η Ελλάδα
 με αυτό το τυχερό
 ξανατρώμε φασολάδα
 που στερούμαστε καιρό.

Όλα βρίσκονται εν τάξει
 εν Ελλάδι γενικώς
 κι η εργατική μας τάξη
 σ' ανεργία συνεχώς.
 Έλληνά μου φουκαράκο
 σώπαινε και μη μιλάς
 έναν νέο Χριστοφοράκο
 τον χρειάζεται η Ελλάς.

Η Ελλάδα δεν πεθαίνει
το σημάδι φανερό
γιατί ήδη πεθαμένη
βρίσκεται από καιρό.
Όλα πάνε με την τάξη
του σπαθιού την τρομερή
και μας έχουνε πετάξει
μέσα στην χωματερή.

Με της Ζίμενς τις βαλίτσες
ζήσαμε ζωή χρυσή...
ψάχνουμε για δυό ελίτσες
και δεν βρίσκεται μισή.
Άλλα χρόνια άλλοι τρόποι
άλλες συμπεριφορές
και η σύγχρονη Ευρώπη
μας ζητάει αναφορές.

Όλα πάνε έξτρα πρίμα
ιστορία μας παλιά,
αναλώνεται το χρήμα
απομένει η θηλιά.
Κι ως ποιμένες αγραβλούντες
διαπιστώνουμε εσαεί
πως τα παίρνουν οι διοικούντες
και πληρώνουν οι λαοί...

22.5.2015

41. ΜΕΤΡΑ ΚΑΙ ΜΕΤΡΟ

Η ζωή π' ακολουθούμε
είναι ζήτημα πικρό
άνευ μέτρου λειτουργούμε
αλλά έχουμε Μετρό.
Διασκεδάζουμε στην Πλάκα
μ' όσα ο καθείς μπορεί
με την μαρμαρένια πλάκα
να μας παρακολουθεί.

Της νυχτός παιδί το σκότος
περιβάλλει όλη την γη
κι ο Σκωτσέζος είναι Σκώτος
γνήσιος στην καταγωγή.
Ήλιος και βροχή δεμένοι
δύο σύντροφοι καλοί
και ο χρόνος ανεβαίνει
την ζωή σκαλί σκαλί.

Ήταν κάποτε μιά Όλγα
κοπελίτσα ζηλευτή
την παρέσυραν του Βόλγα
τα νερά ανεπιστρεπτί.
Την μοιρολογάει η μάνα
χρόνια μες στο πλυσταριό,
δεν υπάρχει εδώ καμπάνα
μήτε και καμπαναριό.

Παραπέρα μία Άννα
μιά ωραία κοπελιά
έπεσε στον Σηκουάνα
και δεν έβγαλε μιλιά.
Της φωνάζουν, σήκω Άννα,
του χωριού της τα παιδιά,
σήκω Άννα, σήκω Άννα,
σιωπή και τσιμουδιά.

Η ζωή θέλει ιππότες
σύνεση και λογική,
εξαιρούνται όλοι οι πότες
και οι παραπληγικοί.
Η ζωή τρέχει αιώνες
με τους νέους και τι νιές,
ήρεμα με τους κανόνες
κι όχι με τις κανονιές...

22.5.2015

42. ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΟ

Περπατάει το καλοκαίρι
εν τω μέσω ιδεών
μας κρατάει από το χέρι
εικοστός πρώτος αιώνας.

Έχει ευχάριστα τα νέα
εποχή ευκαιριών
και δουλεύουν του Πρινέα
τα γραφεία κηδειών.

Περπατάει το καλοκαίρι
συνοδεία ακορντεόν,
μας κρατάει από το χέρι
εικοστός πρώτος αιώνας.
Έχουμε χορτάσει πείνα
δεν υπάρχει αντοχή
και η σύγχρονη Αθήνα
βρίσκεται υπό κατοχή.

Περπατάει το καλοκαίρι
άδοντας αμάν αμάν
και ψαχνόμαστε οι γέροι
για συσσίτια δωρεάν.
Έχουν σκορπιστεί οι κόποι
και τα όνειρα μαζί,
έτσι το 'θελε η Ευρώπη
έτσι η Ελλάδα ζει.

Περπατάει το καλοκαίρι
όσο είναι δυνατό
περιμένοντας αγέρι
δροσερό απ' τον Υμηττό.

Του προσώπου ιδρώς σταλάζει
με σαράντα πυρετό
δεν βαριέσαι δεν πειράζει
θα περάσει και αυτό.

Ζούμε κάτω από ανάγκη
μ' άσχημη συγκομιδή,
ρώτησα ποιός είν' ο Ντροάγκι,
μου είπανε καλό παιδί.
Σαλεμένη κοινωνία
περιόδου ανοικτής
κι ότι αρπάξει η Γερμανία
το πουλάει τοις μετρητοίς.

Πίκρα θλίψη και ανία
κι ότι άλλο καθ' οδόν,
η παρούσα κοινωνία
κι εικοστός πρώτος αιών.

23.5.2015

43. ΣΤΟ ΤΣΑΚ

Κάθε μέρα άλλη μέρα
κι ο τροχός στριφογυρνά,
καληνύχτα καλημέρα
απ' τους κάμπους στα βουνά.

Ο τροχός του χρόνου τρέχει
πάνω στην διαιώνια γη,
πότε αστράφτει πότε βρέχει
με θεού διαταγή.

Κάθε μέρα νέα μέρα,
όμοιες στους τζιχαντιστές,
μας πουλούν χοντρή φοβέρα
οι γνωστοί μας δανειστές.
Είμαστε οι γραιοί ωραιοί
και μιά μέρα εν Χριστώ
σας πληρώνουμε τα χρέη
και μας λέτε ευχαριστώ.

Κάθε μέρα άλλη μέρα
το τοπίο βροχερό
και θωρούμε πέρα ως πέρα
τον κακό μας τον καιρό.
Στο δικό μας το βασίλειο
ο καθείς μας ως ξυπνά
καλημέρα λέει στον ήλιο
και στ' απάτητα βουνά.

Κάθε μέρα άλλη μέρα
κι ο τροχός στριφογυρνά
παίζει ο βλάχος την φλογέρα
και ο γύφτος τον ζουρνά.

Τι μπορεί κανείς να κάνει
στην ζωή μας τελικά
είμαστε ένα χαρμάνι
από σκόρπια υλικά.

Δυνατή βιούμε κρίση
είναι δύσκολοι οι καιροί
κι ο θεός αν βοηθήσει
θα τ' ανάψουμε κερί.
Βερεσέδια δεν κρατάμε
είμαστε ρωμιοί, γκουντ λακ
κι άμα λάχει να χρωστάμε
τα πληρώνουμε στο τσακ...

24.5.2015

44. ΜΑΝΤΙΝΑΔΕΣ

Το διαδηλώνουν μερικοί
για μέρες και βδομάδες
πως ξέρουν μόνο οι Κρητικοί
να γράφουν μαντινάδες.
Σιγά καλέ με το καλό
κι αγάλια κόλακές μου
κι ορίστε σας παρακαλώ
δείτε και τις δικές μου...

Μεγάλο η πολιτική
πανεθνικό μαντάτο
μέχρι που φτάσαμε οι γραιοί
σου βαρελιού τον πάτο.

Δύσκολος έφτασε καιρός
σ' Ανατολή και Δύση
κι άντρας να έρθει ισχυρός
τον γόρδιο να λύσει.

Συννεφιασμένος ουρανός
κι η ιατρική μανίκι
κι απόμεινε ο Κρεμαστινός
μες στο βουλευτιλίκι.

Δεν ήταν διόλου τυχεροί
του Βάρναλη οι Μοιραίοι,
το παίζουνε και οι Ξηροί
μεγάλοι και σπουδαίοι.

Τούτος ο δύσκολος καιρός
δεν έχει τον θεό του
μας λείπει ο Καματερός
μαζί με το νερό του.

Πάντα με λόγια δυνατά
η ρητορεία άρχει

πολλά υπάρχουνε λεφτά
και Γιώργος δεν υπάρχει.

Μέγα της χώρας μας το σοκ
μας έχει αηδιάσει
έτσι τα είχε το Πασόκ
από πολλού σχεδιάσει.

Τα βάσανά μας τα πολλά
τα ξέρουμε, τα ζούμε,
να είμαστε όλοι καλά
και θα τα ξαναπούμε...

25.5.2015

45. ΑΘΗΝΑΙΟΙ ΕΠΑΡΧΙΩΤΕΣ

Περπατάμε από νέοι
με πολλή παλικάριά
βέροι είμαστε Αθηναίοι
από εκατό χωριά.
Αθηναίοι επαρχιώτες
παλικάρια της Γραβιάς
άνδρες γεννημένοι Χιώτες
και γυναίκες Κακαβιάς.

Δηλωμένοι Αθηναίοι
η συνήθεια από παλιά
κι έρχεται το ντιενέι
δείχνοντας Καβομαλιά.
Γεννημένοι στο ... Παρίσι
κατεβαίνουν με ρυθμούς
κι έχουν με το Καρπενήσι
πατρογονικούς δεσμούς.

Όνειρα πολύ μεγάλα
και σχεδιασμοί ολκής
μέσα από την Καβάλα
κι απ' τα πέριξ του Κιλκίς.
Έρχεσαι απ' την Μικρασία
μάλιστα κακήν κακώς,
γράφεις μία Μαγνησία
κι είσαι γνήσιος γρραικός.

Η προέλευση είναι κάτι
σαν κοινός ανελκυστήρ
κι ανεβάζει τον χωριάτη
εις τα ύψη απ' το ναδίρ.
Είναι άλλο να 'σαι μάγκας
καθισμένος στο βολάν
κι άλλο κύριος μιάς παράγκας
πάνω στο Καϊμακτσαλάν.

Άλλο πράμα η νταλικά
κι άλλο είδος το κουπέ
και πολύ μεγάλη η γλύκα
του Αθηναϊκού τουπέ.
Αθηναίος επιμένεις
των πασχόντων αρωγός
κι επιμένοντας πηγαίνεις
να γενείς πρωθυπουργός.

26.5.2015

46. ΕΛΛΗΝΙΚΑ

Παρατρέβηξε η κρίση,
θα τα πω ελληνικά,
παραπήγε το -αμήσι
για ολίγα δανεικά.

Το παράκαμε η κρίση
με τα πονηρά της τρικ
που τα έχουνε βαφτίσει
στα ιταλικά φικ φικ.

Πέντε χρόνια άγρια κρίση
δεν μπορώ να μην το πω
στα ξερά μας έχουν σκίσει
των ελλήνων τον ποπό.

Είναι άνισα τα μέσα
προς το ζήτημα αυτό
οι ρομά τον λεν μπουλέσα
και οι έλληνες πρωκτό.

Έγινε η Ελλάς χαβούζα
που σημαίνει γαλιστί
η από μπροστά παρτούζα
κι από πίσω τραβεσί.

Το παράκανες Ευρώπη,
ο μεγάλος μας καημός,
θα τα βρούμε στο κατόπι
έστι δίκης οφθαλμός.

Το λιοντάρι απ' την Γαστούνη
πανευρωπαϊκά γνωστό,
θα την τρώτε απ' τον Γκουσγκούνη
και θα λέτε ευχαριστώ.

Γερμανία, μαύρη κλώσσα,
με αισθήματα εχθρικά,
δεν γνωρίζω ξένη γλώσσα
και τα λέω ελληνικά.

Χρόνια μας πετάς την στάχτη
πάνω από τα δανεικά,

ήθελα να βγάλω τ' άχτι
και τα είπα ελληνικά.

27.5.2015

47. ΠΕΡΙΠΑΤΗΤΕΣ

Έχουμε διανύσει δρόμους
με χαλάζι και βροχή
με πολλά βάρη στους ώμους
κι αγωνία στην ψυχή.
Είμαστε μικροί μεγάλοι
είδος υπηρετικό
βουτηγμένοι μες στο χάλι
το δημοσιονομικό.

Περπατάμε επί αιώνες
ως πληβείοι και αστοί
κι έχουμε με Παρθενώνες
και ναούς καταπιαστεί.
Είμαστε έντιμοι εταίροι
στο υπάρχον καθεστώς
και δεν μας ενδιαφέρει
ο ημών Ιησούς Χριστός.

Είμαστε άνθρωποι του νόστου
καταχωρημένο αυτό
κι αρκετοί πατρός αγνώστου
γιατί έτσι ήταν γραφτό.
Τα παιχνίδια της ημέρας
το σκοτάδι τα τιμά
περπατάρης ο πατέρας
χωριανή γνωστή η μαμά.

Είμαστε ελληναράδες
ζήτημα ξεχωριστό
και κοπρίζονται οι φοράδες
εις τ' αλώνια, δι' αυτό.
Κατεβάζουμε ιδέας
σοβαράς ανά λεπτό
είμαστε μιάς Ιουδαίας
ένα μέρος εκλεκτό.

Οι πολιτικοί προσέχουν
τον ημέτερο λαό
την στιγμή που αυτοί δεν έχουν
ούτε άγιο ούτε θεό.
Κι όπως έχουμε έτσι γίνει
θύματα μιάς παρακμής
στέκουν στον αφρό εκείνοι
και στον πάτο πάμε εμείς...

28.5.2015

48. ΑΥΤΟΓΝΩΣΙΑ

Το ξέρουμε πολύ καιρό
πως δεν υφίσταται ευρώ
εδώ σ' αυτόν τον τόπο.
Και το δουλεύουμε δειλά
απέξω να 'ρθουν τα πολλά
και χάνουμε τον κόπο.

Το ξέρουμε πολύ καλά
και το παλεύουμε, αλλά
τα λόγια μας χαμένα.
Η μοίρα μας πολύ κακιά
και μετρημένα τα κουκιά
δεν πείθουνε κανένα.

Τρελοκομείον η Ελλάς
και με σκυμένας κεφαλάς
οι Έλληνες το πάμε.
Με τ' αποδώ και τ' αποκεί
Έλληνες είμαστε γραιοί
κι αεροκοπανάμε.

Έχουμε φτάσει στο αμήν
και ο του σύμπαντος ποιμήν
αφ' υψηλού μας βλέπει.
Κι αναγνωρίζει τα σωστά,

λες κι έχει πάρει ποσοστά
το άδικο επιτρέπει.

Μας έχουν βάλει σε ποινή
θανατική, οι Γερμανοί
μ' ανώμαλες ορέξεις.
Και Έλληνές μου αδερφοί
ελπίδα υφίσταται κρυφή
όσο υπάρχει Αλέξης.

Με φρόνηση πολλή και νου
λέμε του κάθε γερμανού
με όλην μας την μπέσα.
Υπό την σκέπη τ' ουρανού
ο σκάπτων λάκον αλλουνού
πέφτει ο ίδιος μέσα...

29.5.2015

49. ΜΠΑΜΠΕΣΑ ΚΟΙΝΩΝΙΑ

Μ' όρκο στην Αγία Θέκλα
ευθαρσώς ομολογώ
στο Δημόσιο μιά καρέκλα
θα την ήθελα κι εγώ.

Να εισέλθω όλος χάρη
και να λέω εγώ είμ' αυτός,
της μαμάς μου το καμάρι,
ισοβίως μισθωτός.

Στο Δημόσιο μιά θέση
είναι δίχως χωρατά
μιά πολύ μεγάλη δέση
με του κράτους τα λεφτά.
Μήνας μπαίνει, μήνας βγαίνει
σαν καΐκι με πανιά
κι ο μισθός μας περιμένει
στου ταμείου την γωνιά.

Η δουλειά του Δημοσίου
απ' τα χρόνια τα παλιά,
οι αργίες κάθε αγίου,
Πάσχα και Πρωτοχρονιά.
Δεν ζητώ τον Παρθενώνα
κι ούτε δόξες κυνηγώ
μιά μικρούλα πολυθρόνα
δίπλα στον πρωθυπουργό.

Μα την Άγια Θεοδώρα
άμποτε αυτό συμβεί
θα υπηρετώ την χώρα
χωρίς βέβαια αμοιβή.

Η δουλειά του εργοστασίου
είναι έργο οδυνηρό
κι η δουλειά του Δημοσίου
είναι κόλπο πονηρό.

Τις προμήθειες τις έχει
ο πρωθυπουργός χαρά
κι ο υπαλληλάκος τρέχει
δεξιά κι αριστερά.
Στο παιχνίδι είναι μέσα
πριν καλά το αισθανθεί
κοινωνία μας μπαμπέσα
κι εργασία αμισθί...

30.5.2015

50. Η ΠΑΡΑΞΕΝΙΑ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Είν' ωραίο στο περίπου
να 'χεις όψη εαρινή
και να βγαίνεις επί ίππου
τσάρκα απογευματινή.
Να σε βλέπουν τα μεγάλα
κοριτσάκια προπαντός
και να λένε, για καβάλα
ότι πρέπει είν' αυτός.

Είν' ωραίο με γυναίκα
να 'χεις σχέσεις αγαστές
και να μην έχεις με δέκα
να παλεύεις εραστές.
Μιά κυρία, ένας κύρης
και τα στέφανα νωπά
κι αν προκύψει μουσαφίρης
θα τον πάνε με παπά.

Στης ζωής μας τ' άνω κάτω
έχουμε βρεθεί οι γραιοί
και πολλοί του από κάτω,
το δηλώνουν σερνικοί.
Σαν πατέρας καμαρώνεις,
συμπεριφορά γνωστή,
σερνικό παιδί δηλώνεις
και σου βγαίνει τραβεστί.

Καθώς πρέπει ευρωπαίοι
περιφέρειας κι Αθηνών
και εισάγει η χώρα πθή
πεινασμένων Αλβανών.
Λίγα σερνικά έχουν μείνει,
οι πολλοί είναι λοξοί,
τελειώνει η βενζίνη
και φρενάρει το ταξί.

Πανδαμάτωρ γαρ ο χρόνος
και φουριόζος προσπερνά
βρέχει αστράφτει επιμόνως
και ραγίζουν τα βουνά.
Και ο άνθρωπος ως είδος
μάχεται φανατικά
χάνεται υπέρ πατρίδος
και τον κλαίμε ηρωικά.

Η παραξενιά του κόσμου
λίαν υπερβολική
από 'δω ο άνθρωπός μου
κι οι λοιποί στην αποκεί...

31.5.2015

51. Η ΦΥΓΗ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΛΥΣΗ

Έτσι όπως περπατάμε
έχουμε αλλάξει οδό
κι αν με χρειαστείτε θα 'μαι
οπωσδήποτε εδώ.
Βάσανο η ζωή μεγάλο
και καημός του καθενού
και οφείλω να συμβάλω
στην ζωή του διπλανού.

Κι έτσι όπως την τραβάμε
της ζωής την επωδό
απερίγραπτα λυπάμαι
αλλά παραμένω εδώ.
Η φυγή δεν είναι λύση
μπρος στα πάθη του λαού
και η αγάπη είναι ρήση
δια στόματος θεού.

Από πείσμα και ταμάχι
μαργαρίτες δεν μαδώνω
θα την χάσουμε την μάχη
αλλά εγώ θα είμαι εδώ.
Κι όσο της καρδιάς οι χτύποι
συνοδεύουν το κορμί
μάχιμος ποτέ δεν λείπει
απ' την μάχη ούτε στιγμή.

Μπερδεμένη ιστορία
στ' αποκεί και στ' αποδώ
μιά χαμένη ευκαιρία
μας κρατάει ακόμα εδώ.
Με θυσίες και αγώνες
και ηρωική ανδρεία
κράτησαν οι Μαραθώνες
τους εχθρούς τους μακριά.

Άγνωστοι σ' εμέ νομάτοι
 πριν προφτάσω να τους δω
 με αφήσανε αμανάτι
 σε ανώνυμη οδό.
 Δεν κρατώ θυμό και μίσος
 και ανέτως τραγουδώ
 κι αν με χρειαστείτε ίσως
 να μην είμαι τότε εδώ...

1.6.2015

52. EN ΕΛΛΑΔΙ

Η ζωή η εν Ελλάδι
 έχει διασαλευθεί
 βγαίνουνε οι κλέφτες λάδι
 την πληρώνουν οι αγαθοί.
 Μεσ στου χρόνου την χοάνη
 κρύβεται τ' αληταριό
 κι όσα η προεδρίνα κάνει
 τα πληρώνει το χωριό.

Στην ζωή την εν Ελλάδι
 το φιλότιμο απεργεί
 κι ότι κρύβει το σκοτάδι
 το αποκαλύπτει η αυγή.

Στην αυλή της Γενοβέφας
τρέχουνε ήξεις αφήξεις
κι αν σου πουν πως είσαι ελέφας
δύσκολο να τ' αποδείξεις.

Η ζωή μας εν Ελλάδι
είναι ένα μυστικό,
είναι άνυδρο πηγάδι
και χωράφι ξερικό.
Είναι βρύση που δεν στάζει
ούτε στάλα αραιά
και προσμένεις το χαλάζι
μέσα στην ανυδριά.

Μέσα στις ζωής το ζόρι
παραβγαίνουνε συχνά
οι λογής κουκουλοφόροι
και γεμίζουν τα κενά.
Βγαίνει κι η Αστυνομία
ένστολη, δυναμικά,
έχει την αυτονομία
μα πληρώνει ... ηρωικά.

Η Ελλάς μιά απαρτία
του συγχρόνου μας καιρού
άψογη δημοκρατία
και δη του γλυκού νερού.

Σκύβει και μας καμαρώνει
από πάνω ο θεός
και συνέχεια πληρώνει
τα κλεμμένα ο λαός.

2.6.2015

53. ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Σύγχρονή μας κοινωνία
με διαγωγή μηδέν
κι έχει μείνει εις αφωνία
από χρόνια ο Σοπέν.
Περασμένα μεγαλεία
και νεώτερον ουδέν
κι άλλη θα 'ταν η Γαλλία
άμα ζούσε ο Ρισπέν.

Σύγχρονή μας κοινωνία
κι ατελείωτος χαβάς
δυνατή συγκοινωνία
του ρυθμού γιαβάς γιαβάς.
Στο Παγκράτι από Κυψέλη
κι απ' Ομόνοια ντουγρού
σαν τις μέλισσες στο μέλι
οι πελάτες της Συγγρού.

Σύγχρονή μας κοινωνία
και σ' ό τι μας αφορά
ξεφορτώνει η Αλβανία
στην Ομόνοια μωρά.
Οπωσδήποτε είναι κάτι
της συγχρόνου αγωγής,
προσεχώς γραιοί βαρβάτοι
όμορης καταγωγής.

Ύστερα από της Μερκούρη
τον στενό αγαπητικό
χάσαμε το κελεπούρι
και βρεθήκαμε εν κενώ.
Της ζωής μας τα παιχνίδια
φτάνουν ως τα γηρατειά
και το νιάου στα κεραμίδια
το βιώνουν τα γατιά.

Η παρούσα κοινωνία
είναι διαγωγής μηδέν
μας φροντίζει η Γερμανία
και παράπονο ουδέν.
Είμαστε ευχαριστημένοι
απ' του Χίτλερ τις ορδές
κι αναπέμπουμε ενωμένοι
στους δυνάστες μας ωδές.

54. ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΖΩΗ

Όλοι ψάχνουν την αλήθεια
της πολιτικής δομής
μας πετάνε παραμύθια
και τα χάφτουμε εμείς.
Πρώτη φάση ο Βαρουφάκης
οικονομικός ολκής
και ο Μίκης Θεοδωράκης
παλικάρι της φακής.

Παίρνουνε φωτιά οι οθόνες
παίζει ο άγριος χαμός
στάχτη γίνονται οι κανόνες
και στα πάνελ χαλασμός.
Στα υπόγεια κουτούκια
η φτωχολογιά γλεντά
κι η Τιβί δείχνει χαστούκια
τα συνήθη και γνωστά.

Εις την νέα ΕΡΤ ο Μπέζος
σαν πουλάκι κελαηδεί
κι ήρωας το παίζει ο Γλέζος
εκατό ετών παιδί.
Ψάχνουμε να βρούμε αλήθεια
κι είναι άπιαστο πουλί
μας σερβίρουν κολοκύθια
με αναίδεια πολλή.

Πάνω στην ζωή ετούτη
σήμερα όσο ποτές
έστησαν χωριό οι Βρούτοι
δίπλα στους Τζιχαντιστές.
Κι οι κοπέλες έχουν κλείσει
συνοδεία ενός βιολιού
κι οι μισές μιμούνται Βίση
και οι άλλες Μοσχολιού.

Το 'παιξα κι εγώ λίγο Νταλάρας
κι άρχισα να σιγοτραγουδώ
μου είπαν: η φωνή σου είναι γαιδάρας
κι άντε φύγε γρήγορα αποδώ...

Χρειαζόμαστε οπλίτες
και γενναίους μαχητές
κι αρκετοί μητροπολίτες
μας το παίζουν ποιητές.
Το πολύ το θεαθήναι
δεν το θέλει ο λαός
κι από κει ψηλά που είναι
ας τα βλέπει ο θεός...

4.6.2015

55. ΑΠΟΨΗ ΖΩΗΣ

Η ζωή χάρμα ιδέστε
στα νεο-ελληνικά
και μπάτε σκύλοι αλέστε
και χωρίς αλεστικά.
Η ζωή είναι ολίγη
κι ο τροχός στριφογυρνά
κι όστις πρόλαβε να φύγει
πίσω δεν ξαναγυρνά.

Η ζωή δεν είναι έτσι
όπως την βιούμε, αλιά,
άλλος μέσα στο γιουβέτσι
κι άλλος ψάχνοντας μιά ελιά.
Η ζωή είναι το μέτρο
της κάθε παραφοράς
κι όταν δεις τον Άγιο Πέτρο
χορτασμένος να γελάς.

Η ζωή είναι τ' αλφάδι
που ελέγχει την δομή,
είναι άστρο στο σκοτάδι
και του δόρατος αιχμή.
Η ζωή είναι θεατρίνος
μόνιμα εκτός σκηνής
των μαρμάρων ο Ελγίνος
ο γνωστός κλεπτομανής.

Η ζωή είναι κοκορέτσι
 μέσα στην γιορτή τ' Άι Λιός
 απ' την μιά μεριά το έτσι
 κι απ' την άλλη το αλλιώς.
 Έχει τα δικά της χούγια
 διαθέτει υπομονή
 κι ας ρωτήσει και τον Κούγια
 αν κανείς διαφωνεί.

Μιά ζωούλα όλη κι όλη
 κι η πορεία της βαριά,
 κινδυνεύει από πιστόλι
 κι από άγρια μαχαιριά.
 Μιά ζωούλα στα ερέβη
 με το αχ και με το βαχ
 κι είναι να μας προστατεύει
 ο Θεός και ο Αλάχ...

5.6.2015

56. ΖΩΟΛΟΓΙΑ

Έχω δυό σκυλάκια ράτσας
 ασυγκρίτως πασιρικά,
 στο σπιτάκι της ταράτσας
 κατοικούν ειρηνικά.

Την μικρή την λέμε Εύη,
ένα πονηρό σκυλί
μαθημένο ν' αφοδεύει
στην απέναντι αυλή.

Ο μεγάλος είναι μούρη
πονηρή κι όχι κακός,
τον φωνάζουμε Φανούρη
γιατί κρύβεται διαρκώς.
Είναι σκύλος της Τοσκάνης
με απόψεις λογικές,
πού τον βρίσκεις πού τον χάνεις,
πίσω από τις θηλυκές.

Να μην τον ματιάσω φτου του
ο αβασκαμός διαρκεί,
μοιάζει του αφεντικού του
ψιθυρίζουν μερικοί.
Το παιδί και το σκυλί σου
διαρκώς μ' εσέ σκιρτούν,
κατοικώντας στην αυλή σου
από σε θα διδαχτούν.

Έχουμε και μία γάτα
που βοηθάει την κυρά
πάει και γλείφει όλα τα πιάτα
και τ' αφήνει καθαρά.

Για κακά βγαίνει και δαύτη
και στου κήπου την γωνιά
πάει τα κάνει και τα θάφτει
κι ούτε γάτα ούτε ζημιά.

Τα ζωάκια τα καημένα
με κρατούν ανήσυχο
κι όσο μοιάζουνε σ' εμένα
κάνω ύπνο ήσυχο.
Άνθρωποι μαζί και ζώα
μιά ποσότητα οργής
σκόρπια θύματα αθώα
όντα της μητέρας Γης...

6.6.2015

57. ΑΓΝΩΣΙΑ

Περπατάμε χωρίς γνώση
σχέδιο ελληνικό
περιμένοντας το γρόσι
απ' το εξωτερικό.
Κόμματα και κομματάκια
μ' ένα πρόγραμμα τρελό
παίζουν σαν μικρά παιδάκια
καλοκαίρι στον γιαλό.

Το 'να κόμμα πέφτει στ' άλλο
χρόνιος σέρνεται χαβάς
είναι βάσανο μεγάλο
ο πολύχρονος καβγάς.
Αμαρτία των γονέων
σωριασμένη στην γωνιά
και φορτώνεται στων νέων
την αμέτοχη γενιά.

Είναι η μοίρα, είναι η τύχη;
του θανάτου είναι βουτιά;
είναι του καιρού η ρήχη;
του λαού η αποκοτιά;
Είναι η οργή της φύσης
στο υπάρχον πατατράκ;
είναι σχέδιο της Δύσης
να μας κάνει νέο Ιράκ;

Έχουνε πονέσει μάνες
σύντροφέ μου κι αδερφέ,
θα τα βρούνε οι τσιγγάνες
στα φλιτζάνια του καφέ;
Να μας πουν κι οι χαροδίχτρες
με δυό λόγια ορθά κοφτά
μέχρι πότε οι διαρρήχτες
θα μας παίρνουν τα λεφτά;

Έχουμε γίνει σαλάτα
εις την σύγχρονη ζωή
και της νύχτας τα μαντάτα
έρχονται κάθε πρωί.
Μέχρι πού θα πάει η κρίση
συλλογίζεται ο λαός
και ας μας πληροφορήσει
μ' ένα γράμμα του ο θεός.

6.6.2015

58. ΤΟ ΧΡΟΝΙΚΟ ΤΟΥ ΧΡΟΝΟΥ

Ο χρόνος τρέχει ανοιχτά
εντός της οικουμένης
κι είναι το νυν και το μετά
που δίκαια περιμένεις.
Με άλλα λόγια δηλαδή
αξιζει να ειπούμε
τα όσα έχουμε ιδεί
κι αυτά που θα ιδούμε.

Ο χρόνος είν' ένας τροχός
που διαρκώς γυρίζει
κι αποφασίζει μοναχός
πού βρέχει πού χιονίζει.

Με του ανέμου τα φτερά
βγαίνει και διασκεδάζει
πότε με βρόχινα νερά
και πότε με χαλάζι.

Ο χρόνος είναι οι στιγμές
των άμετρων αιώνων,
οι προτομές και οι τιμές
κοινών απατεώνων.
Ο κόσμος έχει επεκταθεί
στης γης μας τα σημεία
κι οι άνθρωποι έχουν βρεθεί
μέσα στην ανομία.

Ο χρόνος περπατάει δειλά
κι αυτός αποφασίζει,
την μία μας χαμογελά
την άλλη φοβερίζει.
Είναι παράξενος πολύ,
έχει τ' απάνω χέρι,
τ' αρέσει να μας προκαλεί
χειμώνα καλοκαίρι.

Ο χρόνος φυσική δομή
τα δίνει και τα παίρνει
και όσα φέρνει η στιγμή
ο χρόνος δεν τα φέρνει.

Ο χρόνος πλάι μας με φτερά
 κι ούτε στιγμή δεν λείπει,
 αργά και που, δίνει χαρά
 και στους πολλούς την λύπη.

8.6.2015

59. ΧΑΛΑΣΜΟΣ

Έχει χαλάσει από καιρό
 τ' ανθρώπινο το είδος
 έχουμε πέσει στο ευρώ
 κι ενάντια της πατρίδος.
 Στενή κρατάμε επαφή
 με την Βερολινέζα
 κι έχουμε οι Έλληνες στραφεί
 μανιωδώς στην πρέζα.

Έχουν χαλάσει από καιρό
 οι μεταξύ μας σχέσεις
 και οι τραπεζικές σωρό
 τρέχουνε κατασχέσεις.
 Ένα σπιτάκι ταπεινό
 και άγονος ο τόπος
 στο παίρνουν ένα πρωινό
 και σ' απομένει ο κόπος.

Έχουμε πέσει από πολλού
το είδε από παιδίσκη
χρόνια το ψάχνει η Μιχαλού
και άκρια δεν βρίσκει.
Τι είναι ετούτο το κακό
λογίζεται με γνώση
και από πού το φονικό
και πότε θα τελειώσει;

Έχουμε πέσει σε βαθύ
λάκο με μαύρα φίδια
κι έχουμε άγρια βρεθεί
στον βούρκο ως τα φρύδια.
Με βήμα βαίνουμε αργόν
ανάμεσα στο κρύμα
και μιά σειρά πρωθυπουργών
μας πούλησε για χρήμα.

Ήτανε κι είναι τα δεινά
της χώρας μας μεγάλα
κι ανήλιαγα τα δειλινά
στα σύννεφα καβάλα.
Μας κόβεται η αναπνοή
ευθύνονται οι ρύποι
κι εάν αυτό είναι ζωή
καλύτερα να λείπει...

9.6.2015

60. ΕΡΧΟΝΤΑΙ ΤΑ ΕΥΡΩΠΟΥΛΑ

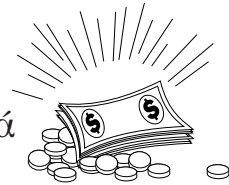
Έρχονται τα ευρώπουλα
τα δανεικά λεφτά,
ελάτε ελληνόπουλα
να φάμε κι απ' αυτά.
Ο Άλεξ τα κανόνισε
εύστοχα, μα το ναι,
η Μέγκελ δεν διαφώνησε
κι ευθύς είπε το Ναι.

Έρχονται τα ευρώπουλα,
φτάνουν μετ' ου πολύ,
εμείς τα ελληνόπουλα
τα θέλουμε πολύ.
Η χώρα μας με ιδανικά
ανέβηκε ψηλά
και οι ρωμιοί με δανεικά
κι ας είναι και ψιλά.

Χαλάλι σου κοπέλα μου
καρδούλα μου χρυσή,
να σε φιλήσω Αγγέλα μου
και φίλα με κι εσύ.
Και να σου βρω έναν γαμπρό
στην ράτσα των κανίς
και να διάγεις λαμπερό
βίον ως ελληνίς.

Έρχονται τα ευρώπουλα
 η αγωνία τέλος,
 ορμήστε ελληνόπουλα
 εις το Ελ. Βενιζέλος.
 Το χρήμα θέλει φύλαξη
 μην αρπαγή ιδούμε,
 το λέω με επιφύλαξη
 μη παρεξηγηθούμε.

Έρχονται τα ευρώπουλα
 με το καλό να φτάσουν,
 ορμήστε ελληνόπουλα
 και όσοι τα προφτάσουν.
 Τα δανεικά είναι λεφτά
 κι όχι τα δουλευμένα
 κι όσοι αρπάξετε απ' αυτά
 μιά μίζα και σ' εμένα...

9.6.2015

61. ΕΠΙ ΜΟΝΙΜΟΥ ΒΑΣΕΩΣ

Επί μονίμου βάσεως
 στην Ποίηση παραστέκω
 κι άνευ καλής οράσεως
 σίχους εμμέτρους πλέκω.

Δύσκολο έργο η ποίηση
το ξέρει ο κόσμος όλος
γι' αυτό κι η παρα-ποίηση
δουλεύει ασυστόλως.

Επι μονίμου βάσεως
προκύπτουν οι γραφιάδες
και άνευ αντιστάσεως
το παίζουν ποιητάδες.

Από τα ύψη, ως κριτικός
ζυγίζει ο Γαλαξίας
και λέει: ακόμα ένας ποιητής
μηδαμινής αξίας...

10.6.2015

62. ΙΔΑΝΙΚΑ ΤΑ ΔΑΝΕΙΚΑ

Απ' την απάνω γειτονιά
μέχρι την κάτω ρούγα
ανθό δεν δείχνει η λεμονιά
κι η πέρδικα φτερούγα.
Είμαστε μέσα στους ρυθμούς
του ΔουΝουΤού μπλεγμένοι
με νούμερα και αριθμούς
και ο καιρός διαβαίνει.

Βοριάς φυσάει δυνατά
εντός του Ιουνίου
κι ανθίσταται ο Μοριάς κατά
του νέου μνημονίου.
Κραδαίνει ο Δίας τον πυρσό
με την δική του γνώση
και την πληρώνουν στην Κνωσό
κάποιοι αθώοι Ρώσοι.

Απ' την απάνω γειτονιά
και μέχρι πέρα ως πέρα
μαύρα τα άσπρα της πανιά
τα έβαψε η γαλέρα.
Του χρόνου ήρθε το πλήρωμα
δια τρόπου μοιραίου
και πνίγηκε το πλήρωμα
μέχρι του τελευταίου.

Η Ελλάδα κλαίει γοερά,
της κάνουμε παρέα
δεν είναι δα πρώτη φορά
ούτε κι η τελευταία.
Με τον λαιμό μας στην θηλιά
των δανειστών το πάμε
κι από συνήθεια μας παλιά
το ψιλοτραγουδάμε.

Φυσάει βοριάς φυσάει νοτιάς
πνοή της τραμουντάνας,
πατρίδα μου της κλεφτουριάς
και της μαριχουάνας.
Ιδανικά τα δανεικά
κι απρόσμενο ρεγάλο
κι αν δεν σας πείθω τελικά
ρωτήστε κι έναν άλλο....

10.6.2015

63. ΚΑΙΡΙΚΑ

Ετούτος ο καιρός δεν έχει
εντός του, διόλου λογική
βροντά, χιονίζει, αστράφτει, βρέχει
κι η αναστάτωση διαρκεί.

Άλλα μας λένε τα δελτία
τα εκδοθέντα εκ της ΕΜΥ
κι από απρόβλεπτη αιτία
προκύπτουν άλλα ανά στιγμή.

Κάποιοι κοιτάζουν τα φεγγάρια
την Πούλια τον Αυγερινό
κι άλλοι το παίζουνε στα ζάρια
σ' ένα υπόγειο σκοτεινό.

Καιρός αυτός κι όπως ο νους του
το πιάσει απ' τους ουρανούς,
ρίχνει στην γη τους κεραυνούς του
και ξεπαστρεύει χριστιανούς.

Η άνοιξη με τον χειμώνα
δίνουν αγώνες ισχυρούς,
αυτά θωρεί η ανεμώνα
κι αργεί ν' ανθίσει στους αγρούς.

Στενάζει άνανθος ο κάμπος
κρατάνε χιόνια τα βουνά
και κάτω απ' του ηλιού το λάμπος
σιωπούν με δέος τα πτηνά.

Με την βροχή και με το χιόνι
τα καιρικά δένουν στοιχεία
κι ο παγερός βοριάς σαρώνει
τα φύλλα απ' την δεντροστοιχία.

Μέρα τη μέρα ο βροχερός
καιρός, αλλάζει μόνος
κι είναι τ' ανθρώπου ο σκληρός
κακός ψυχρός μας χρόνος...

10.6.2015

64. ΚΑΤΑ ΒΑΡΒΑΡΩΝ

Ο Μάης βγήκε με βροχή
θύελλες και χαλάζι,
βρισκόμαστε υπό κατοχή,
ας είναι δεν πειράζει.

Οι πρώτες μέρες περπατούν
μηνός του Ιουνίου
κι οι δανειστές μας συζητούν
προ νέου μνημονίου.

Τα θέλουνε μονά ζυγά,
μ' αυτούς έχουμε μπλέξει,
είναι να σπάσουμε αυγά;
προχώρα το Αλέξη.

Ο χρόνος μας είναι ζαβός
το βλέπουμε, το ζούμε,
χρειάζεται ένας παλαβός
πρέπει να τον ευρούμε.

Βαστάει χρόνια το μπλα μπλα,
πολλά έχουμε πάθει
κι όπου κεράσια ακούς πολλά
βάστα μικρό καλάθι.

Σε μαύρες ζούμε εποχές
πολύπαθε λαέ μου,
των Γερμανών οι κατοχές
μας διαλύουν θεέ μου...

Τα χρέη μας είναι βαριά
δεν τα σηκώνει η χώρα,
στερούμαστε την λευτεριά,
Αλέξη μας προχώρα.

Αλέξη μας πρωθυπουργέ
βάλε σκουφί και φόρμα
της Γερακίνας καλογιέ
κατά βαρβάρων όρμα.

Λαέ μου απροσδιόριστε
στην άκρια τα μίση
η Ελλάδα μας προόρισταί
να ζήσει και θα ζήσει...

11.6.2015

65. ΣΤΡΙΦΟΓΥΡΙΣΜΑΤΑ

Αποκομμένος από μένα
επικινδύνως περπατώ,
πιστό συντρόφι μου σ' εμένα
ένα μπαστούνι που κρατώ.

Των γηρατειών μου η πυξίδα
μου δείχνει εις κάθε οδό
το σκαλοπάτι που δεν είδα
και ότι δεν μπορώ να ιδώ.

Έχω παράξενα αλλιωτέψει,
δεν είμαι εκείνος ο ρωμιός,
στριφογυρίζει και η σκέψη
σαν ανεμόμυλος παλιός.

Σκουντάει το πανί ο αγέρας
το μυλολίθι ακινητεί,
το εικοσιδύαχρονο το 'τέρας'
οριστικά έχει αφανιστεί.

Τα έχει κι ο καθρέφτης παίξει
κι αν κατά τύχη με ιδεί
δεν ξεστομίζει ούτε μιά λέξη
σ' εμένα τ' άγνωστο παιδί.

Ο άνθρωπος πώς καταντάει
μέσα στον κόσμο μας αυτό
και κάποια μέρα τα χαλάει
και με τον ίδιο του εαυτό.

Αποκομμένος από μένα
μετρώ ως γνήσιος ρωμιός
τα νιάτα μου τα περασμένα
που δεν τα χάρηκα ως νιός.

Ο κόσμος μιά συνισταμένη
της κοινωνίας προχωρεί
και στα ογδόντα του μαθαίνει
τι στα τριάντα του μπορεί.

Κι εγώ στου βίου μου το δείλι
μετράω σφάλματα πολλά,
με λησμονήσανε κι οι φίλοι
τους εύχομαι να 'ναι καλά...

11.6.2015

66. Η ΖΩΗ ΜΑΣ ΜΙΑ ΓΟΥΛΙΑ

Η ζωή μας λιγοστή
μιά βελόνη με κλωστή
ράβε ξήλωνε διαρκώς
μερικώς και γενικώς.

Η ζωή μας μιά γουλιά
όσο μιά κουταλιά
του καφέ με λίγο μέλι
και ρωμιέ μου μη σε μέλει.

Η ζωή μας μιά παρτίδα
ταξιδιού χωρίς πυξίδα,
πέλαγος φουρτουνιασμένο
κράτος παραμελημένο.
Η ζωή μας μιά φυγή
απ' την μαύρη χαραυγή,
στάζει η αγωνία λάδι
κι ανεργία εν Ελλάδι.

Η ζωή μας ένα δράμα
κι οι ρωμιοί το ζούμε αντάμα
κι ο πατέρας κι η μητέρα
άσπρη ψάχνουνε ημέρα.
Τ' ουρανού τα νέφη γκρίζα,
μας κατάστρεψε η μίζα,
πέσαμε όλοι μαζί
στο γωνία μαγαζί.

Η ζωή μας ένα χάλι,
Γερμανοί Λονδρέζοι Γάλλοι
μας τραβάνε το χαλί
κι Έλληνες ώρα καλή.

Μπροσ μας η Αχερουσία
 δεν υπάρχει αθανασία
 μειωμένη η συνουσία
 κι αυξημένη η ασυδοσία.

Η ζωή μας ένα ρέμα
 από δάκρυα και αίμα
 κι από θλίψη περισσή,
 κάπελα φέρε κρασί.
 Στην υγείά σου κυρ Θανάση,
 μπόρα είναι θα περάσει
 θα ξυπνήσει κι ο λαός
 δόξα να 'χει ο θεός.

12.6.2015

67. ΜΑΛΛΙΑ ΚΟΥΒΑΡΙΑ

Γίναμε ένα κουβάρι
 μπερδεμένο οι γραιοί
 και στον σβέρκο μας τα βάρη
 πέφτουνε με το σακί.
 Πέφτει το 'να πάνω στ' άλλο
 σαν από τον ουρανό
 κι άντε να το πεις στον Γάλλο
 και στον κάθε Γερμανό.

Γίναμε ένα μάτσο χάλια
και χωρίς αναβολή
πέφτουμε στα παρακάλια,
μας τραβάνε το χαλί.
Είμαστε στην Ευρωζώνη
από χρόνια κολλητοί
και με το καλά και σώνει
μας τραβάνε από τ' αφτί.

Απ' το δυό χιλιάδες δέκα
σε βαριά ζούμε σιωπή
ξεκομμένοι από γυναίκα
έστω και αλλοδαπή.
Είναι φοβερό το δράμα
και τα αίτια γνωστά
κι είναι δύσκολο στο πράμα
αν δεν δει μπρος του λεφτά.

Δύσκολα περνάμε χρόνια,
εφορίες, φυλακή
και τα τρύπια παντελόνια
μόδα πανελλαδική.
Μας το πήρανε το χρήμα
με πολλές περικοπές
μας απόμεινε το κρέμα
κι οι μεγάλες μας οπές.

Πού θα πάει, θα κυλήσει
 ο λεγόμενος τροχός
 κι ο ρωμιός θα ξαναζήσει
 αφού δεν θα 'ναι φτωχός.
 Η δική μου είναι γνώμη
 ότι θα βρεθεί σωτήρ,
 θα μας πουν μία συγγνώμη
 θα τους πούμε άει σιχτίρ...

12.6.2015

68. ΟΔΗΓΙΕΣ ΠΡΟΣ ΝΑΥΤΙΛΟΜΕΝΟΥΣ

Βρισκόμαστε μπλεγμένοι
 από πολύ καιρό
 βαρέως χρεωμένοι
 και για πολλά ευρώ.
 Μας έχουν επιλέξει
 ο πέλεκυς βαρύς
 και τρέξε κυρ Αλέξη
 την άκρια να βρεις.

Χρωστάμε, μας χρωστάνε
 βιούμε εντός λιμού
 και σπρώχνοντας μας πάνε
 στο χείλος του γκρεμού.

Το θέμα έχει παίξει
κάποιος το κυνηγά,
τρέξε κι εσύ Αλέξη
προτού να είναι αργά.

Η χώρα παραπαίει
αφόρητα γυμνή,
γλεντούν οι Ευρωπαίοι,
θρηνούμε οι ρωμιοί.
Μας έχουνε αρμέξει,
πάει πολύς καιρός
αφότου κύριε Αλέξη
ήσουν εσύ μικρός.

Παρίσι και Βρυξέλλες
δηλώνουμε εν τιμή,
διαθέτουμε μασέλες,
δεν έχουμε ψωμί.
Προσμένουμε την φέξη
μιάς άγιας χαρραυγής,
γρήγορα τρέξε Αλέξη,
καθόλου μην αργείς.

Το έργο έχει παίξει
πολύ και για καιρό,
άπλωσε κυρ Αλέξη
να πάρουμε ευρώ.

Ν' ανέβουμε τ' απάνω
σαν κόσμος ενεργός
κι εσύ τα παραπάνω
ωσάν πρωθυπουργός...

13.6.2015

69. ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΚΑΙ ΖΩΑ

Ο κόσμος ήρθε ανάποδα
με όλα όσα συμβαίνουν,
μας βλέπουν τα τετράποδα
και δεν καταλαβαίνουν.
Θέλουν να μας ρωτήσουνε
ήρεμα και αθώα
αλλά πώς ν' απαντήσουμε
οι άνθρωποι στα ζώα.

Από τα ζώα απέχουμε
οι άνθρωποι απ' την κούνια
κι ανάμεσά μας έχουμε
πολλών ειδών γουρούνια.
Οι άνθρωποι εις την δουλειά
προστρέχουμε με φούρια
κι υπάρχουνε από παλιά
πέριξ ημών γαιδούρια.

Οι άνθρωποι ρομαντικά
ξεβγαίνουμε τα βράδια
και πέφτουμε ομαδικά
στον ύπνο σαν γελάδια.
Ο άνθρωπος κατασκευή
με μέτρο και αλφάδι
Τετάρτη και Παρασκευή
νηστεύουμε από λάδι.

Κι ο λύκος τρέφεται μ' αρνιά
κλεμμένα από στάνη
καλώντας όλη την γενιά
και κάνουν ραμαζάνι.
Όμως εμείς στην αρπαγή
τα 'χουμε κάνει ρόιδο,
τα κλέβουμε ως υπουργοί
κάνοντας το κορόιδο.

Η ανθρωπότητα ομού
εθέσπισε κανόνες
κι υπάρχουνε άνθρωποι μαϊμού
κλέφτες κι απατεώνες.
Με το μυαλό της Μιχαλούς
έχουμε πέσει έξω,
οι αθώοι στους Κορυδαλλούς
κι οι κλέφτες στην απέξω.

Τα γεγονότα εισχωρούν
 ωσαύτως στα μητρώα
 κι εμένα να με συγχωρούν
 τ' αναφερόμενα ζώα.

14.6.2015

70. ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΚΑΙ ΜΙΣΑΝΘΡΩΠΟΙ

Περνούν οι μέρες θλιβερές
 αυξάνει η αγωνία
 βάζουν λουκέτο οι αγορές
 πάσχει η κοινωνία.
 Έχουν ξεφτίσει οι καιροί
 του αγαπάτε αλλήλους
 και ψάχνουνε οι πονηροί
 γι' άμισθους υπαλλήλους.

Περνούν οι μέρες σκυθρωπές
 πάσχουν οι κοινωνίες
 επιταχύνονται οι κλοπές
 και οι δολοφονίες.
 Έχουμε πάνω στους ρυθμούς
 πέσει, των δολοπλόκων
 που υπάρχουν για τους αριθμούς
 διαφορών και τόκων.

Οι μέρες τρέχουν διαρκώς
η μία μετά την άλλη
φταίει ο καιρός μας ο κακός
και τ' άδειο μας κεφάλι.
Η ανθρωπιά έχει χαθεί
στ' απόλυτο συμφέρο
κι ως τότε ετούτο θα συρθεί
το σύστημα, δεν ξέρω.

Οι μέρες τρέχουνε σερί
η μία μετά την άλλη
κι ο άνθρωπος ψάχνει να βρει
ποιό ευθύνεται κεφάλι.
Η κεφαλή του Μαμωνά
μην είναι ο εχθρός μας;
ή μήπως φταίει του Σατανά
που κατοικεί εντός μας;

Είναι τα νούμερα πολλά
κι άμετρες οι αιτίες,
είναι τα σχέδια τα τρελά
όσες κι οι αμαρτίες.
Είναι και κάποιοι άνθρωποι
που με διαφόρους τρόπους
ορμούνε σαν μισάνθρωποι
πάνω στους συνανθρώπους.

Είναι του χρήματος τα δισ
 ο στόχος του απολύτου,
 που μέχρι σήμερα ουδείς
 θνητός, πήρε μαζί του...

15.6.2015

71. ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ

Μετά το δημοψήφισμα
 πολλές οι πυρκαγιές
 κι από τα όχι και τα γιες
 παλιές ματώσανε πληγές.

Πάνω απ' τα μαύρα χάλια μας
 ιδού τα χái χάλια μας
 με την καυτή πατάτα.
 Και να κοιτάζει η πατρίς
 να δει τα υποσχεμένα τρισ
 στου ερχομού την στράτα.

Ελλάδα σπαρτιάτισσα,
 γιαγιά μικρασιάτισσα,
 παππούς από την Κρήτη.
 Και ο λυράρης αδερφός
 τση Κρήτης ο σταυραδερφός
 κι αετός του Ψηλορείτη.

Στον θώκο η Αριστερά
κι ο Άλεξ πρώτος στη σειρά,
τα βάσανά μας λήγουν.
Ανάσα παίρνει η πατρίς
και καταφθάνοντας τα τρισ
οι τράπεζες ανοίγουν.

Αναθαρεύει ο λαός
χαμογελάει ο θεός
ελπίζει ο κοσμάκης.
Ανάσα παίρνει ο Παρθενών
κι από το άστυ το κλεινόν
λείπει ο Βαρουφάκης.

Έχει δουλέψει το παιδί
κι όστις τυχόν εμπρός του δει
τ' αμόλυντο παιδάκι,
να σπεύσει δίχως δισταγμούς
και να του πει χαιρετισμούς
από τον Μωλιотάκη.

18.7.2015

72. ΠΑΡΑΜΥΘΟΛΟΓΙΑ

Της γιαγιάς το παραμύθι
μιά φορά κι έναν καιρό
το κουκί και το ρεβίθι
περιμένανε νερό.

Άρχισε η βροχή να στάζει
απ' τα νέφη τα πυκνά
κι έγινε η βροχή χαλάζι
τρόμος για τα πετεινά.

Της γιαγιάς το παραμύθι
απ' τα χρόνια τα παλιά
το κουκί και το ρεβίθι
δεν ξεστόμισαν μιλιά.

Το μη βρέξει και μη στάξει
τ' ουρανού είναι δουλειά
και της φύσεως η τάξη
του θεού από παλιά.

Τώρα η γιαγιά κοιμάται
πλάι σ' επώνυμους σταυρούς
και οφείλουν οι διαβάται
σεβασμό προς τους νεκρούς!

73. ΕΛΛΑΔΑ ΜΑΝΑ

Έρχομαι απ' την Αλαμάνα
κι ελαφρά στη γη πατώ,
την Ελλάδα έχω μάνα,
παραστάτη τον Χριστό.
Στάθηκα στις Θερμοπύλες
πάτησα νερό ζεστό
βρήκα κλειδωμένες πύλες
και παράθυρο κλειστό.

Ήρθα από την Αλαμάνα
στα θαλασσινά νερά
και χτυπούσε η καμπάνα
του χωριού λυπητερά.
Μάυρος τ' ουρανού ο θόλος
και παρούσα η συμφορά
και πικρά θρηνούσε ο Μώλος
θύματα εμφυλιακά.

Διάβηκα την Αλαμάνα
ηλικιακά μικρός
ρουμελιώτης από μάνα
και από παππού λοκρός.
Και η μοίρα στα δικά της
τα τερτίπια σε ωθεί
κι όπου πάει ο διαβάτης
κι ο θνητός όπου βρεθεί.

Κι είναι κάθετη η κρίση
του θεού και πάντα ίσια
κι οι νεκροί κοιμούνται ίσοι
κάτω από τα κυπαρίσσια.
Και μην κάνετε τον κόπον,
ο Δημιουργός δουλεύει
κι «άλλαι μεν βουλαί ανθρώπων
άλλα δε θεός κελεύει»

20.7.2015

74. ΓΗΡΑΤΕΙΑ

Περήφανά μου γηρατειά
σας πλήρωνα με ρίσκο
είναι γραμμένο στα χαρτιά
τα ψάχνω, δεν με βρίσκω.
Κυκλοφορούσα αμέριμνα
σε νύκτιους περιπάτους
πιστεύοντας στην μέριμνα
του ημετέρου κράτους.

Η κρατική ασφάλεια
με συνακολουθούσε
κι η εθνική ανασφάλεια
με παρακολουθούσε.

Μ' έβαλαν κάτω οι καιροί
το σύστημα υπερπλήρες
κι όπου υπάρχουνε γιατροί
είναι κλειστές οι θύρες.

Ξεπρόβαλε ο ΕΟΠΥΥ
του είπαμε, καλώς τον,
τα φάρμακα έχουν κοπεί
σε βάρος των αρρώστων.
Κατακαημένα γηρατειά
βάσανα σωρευμένα
μας πέταξαν σαν τα γατιά
τα νεογεννημένα.

Η πείνα τρέχει ολοταχώς
στης νύχτας το σκοτάδι
κι είναι χιλιάδες ευτυχώς
των σκουπιδιών οι κάδοι.
Εκεί οι γέροι έχουν βρει
ξηρό ψωμί να πιάσουν
κι εκεί θα βρούνε κι οι γιατροί
τροφή, όταν γεράσουν.

21.7.2015

75. ΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Περνάει γρήγορα ο καιρός
ως δια του αέρος,
του χθες είμαι ο νεαρός
του σήμερα ο γέρος.
Άλογα και παράλογα
τρέχουν να μας προφτάσουν
σκοτώνουνε τα άλογα
ευθύς όταν γεράσουν.

Κυλάει γρήγορα ο καιρός
ο της Αχερουσίας
κι ακούγεται ο γοερός
θρήνος της γερουσίας.
Του χθες αμούστακα παιδιά
και του παρόντος γέροι
κι η πληγωμένη μας καρδιά
ν' αποζητάει ταίρι.

Κυλάει του χρόνου ο τροχός
και μετά παρηυσίας,
ευρίσκεσαι ο τυχερός
προ της Αχερουσίας.
Εκεί πουλί δεν κελαηδεί
και δεν χτυπά καμπάνα
κι η μάνα χάνει το παιδί
και το παιδί την μάνα.

Κυλάει του χρόνου η ροή
χωρίς φαιά ουσία
κι αντιπαλεύει η ζωή
με την ευθανασία.
Δίχως αιτία κι αφορμή
το διαφεντεύει η πλάση
έφαγε ο γέρος το ψωμί
καιρός να λημεριάσει.

Η λιγοστή μας η ζωή
πετάει σαν περιστέρι,
φτάνουμε στην στερνή πνοή
ώρα καλή μας γέροι.
Κι εσύ, ο πρώτος που θα πας
στους ουρανούς, στοχάσου
και πρόσμενε τους π' αγαπάς
φίλους να 'χεις κοντά σου.

Είν' η φιλία ένας θεσμός
π' απρόσμενα μας βγαίνει
κι ισόβια σαν εθισμός
κοντά μας παραμένει...

22.7.2015

76. ΕΠΑΝΩ ΣΤΑ ΨΗΛΑ ΒΟΥΝΑ

Στης χώρας τα ψηλά βουνά
νέφη πυκνώνουν μελανά
κι όσο ο θεός τα ευλογεί
εκείνα βρέχουνε την γη.
Στης χώρας τα ψηλά βουνά
του ουρανού τα πετεινά
χτίζουν φωλιές κάνουν παιδιά
βόηθα Χριστέ και Παναγιά.

Πάν' απ' της χώρας τα βουνά
σύννεφα γκρίζα και γκρενά
κι όσο ο θεός προστάζει
μας παίζουν με χαλάζι.
Του έλληνα η ανδρεία
την χώρα ανεβάζει
και μέσα στην ανυδριά
καλό και το χαλάζι.

Στης χώρας τα ψηλά βουνά
κουρνιάζουνε τα παγανά
με την δική τους γνώση
κι η ισχύς εν τη ενώσει.
Κι εσύ λαέ μου ελληνικέ
ανέκαθεν ευγενικέ
ξεφεύγεις επιμόνως
και παραμένεις μόνος.

Στης Θεσσαλίας τα βουνά
ο χρόνος ήμερα περνά,
σαλεύουνε τα κλώνια
και κελαηδούν τ' αηδόνια.
Κι εσύ ρωμιέ βγαίνεις τουρλού
και σε πετούν αλλού γι' αλλού
σκόρπιο μαζί και χύμα
για τοκισμένο χρήμα.

Επάνω στα ψηλά βουνά
με τα ζυγά και τα μονά
δεν φτιάχνεται παρτίδα
και χάνεται η πατρίδα.
Κύριε ελέησον ημάς
και ότι δύνασαι για μας
δώστο μας να το δούμε
κι εγκάρδια ευχαριστούμε.

22.7.2015

77. ΚΑΤΩ ΣΤΟ ΡΕΜΑ

Κάτω στο ρέμα το βαθύ
δυό κοπελιές έχουν χαθεί
μαζί την ίδια ώρα.
Την μιά την Άλεγαν Αγαθή
την άλλη Θεοδώρα.

Κάτω στο ρέμα το βαθύ
έχουνε δάκρυα χυθεί
πικρά και μοιρολόγια.
Απρόσμενο το ξαφνικό
κι ετούτο το πολύ κακό
δεν λέγεται με λόγια.

Κάτω στο ρέμα το βαθύ
έχουν λουλούδια μαραθεί
από βοριά και λίβα.
Έχουν λυγίσει καλαμιές
και έχουν υποστεί ζημιές
θύματα ουκ ολίγα.

Κάτω στο ρέμα το βαθύ
δεν είχε τύχη η Αγαθή
ούτε κι η Θεοδώρα.
Ήταν η δύσκολη στιγμή
ήταν αδύναμη η πυγμή
και η κακιά η ώρα.

Κάτω στο ρέμα το βαθύ
μοιρολογούν την Αγαθή,
θρηγούν την Θεοδώρα.
Ελπίδες έχουνε χαθεί
πολλές εις κάθε ώρα.
Συγχωρεμένη η Αγαθή
μαζί κι η Θεοδώρα...

23.7.2015

78. ΕΥΡΩΖΩΝΙΚΑ

Σαν σκουπίδι, από καιρό
νοιώθω πεταμένο
και δεν έχω ούτ' ένα ευρώ
στο τσεπάκι φυλαγμένο.
Δεν υφίσταται μισό
στο στενό μου παντελόνι,
το φουσώ, το ξεφουσώ
κι ουδενός αντί ιδρώνει.

Με χαμένο το ευρώ
μου αφαίρεσαν το ρεύμα,
μου σφραγίσαν το νερό,
μου στέρησανε το γεύμα.

Κλαίει στην άκρη η γιαγιά,
ο παππούς τα έχει χάσει
και δακρύζει η Παναγιά
πάνω στο εικονοστάσι.

Έχουν πράγματα συμβεί
κάτω από τον Παρθενώνα,
είμαστε οι παλαβοί
του εικοστού πρώτου αιώνα.
Και ρωτάμε ευθαρσώς,
ε, ταγοί, πού είναι η γνώση,
θα κυλίσει ο Παρνασσός
και θα μας καταπλακώσει.

Ήταν λύση το ευρώ
και μας έχει γίνει δέση,
το γυρεύουμε καιρό
πάει να φύγει απ' τη μέση.
Το ρωτάμε, πού θα πας
και απάντηση ποθούμε
και αν δεν μας αγαπάς
κάθισε ν' αγαπηθούμε.

Γερμανία φθονερή
το συμφέρον, μας ενώνει,
κάποτε ήμασταν εχθροί
τώρα είμαστε ευρωζώνη.

Περιμένουμε λεφτά
 μάρτυς μας η Θεοτόκος,
 τα λαμβάνουμε ανοιχτά
 κι επιστρέφονται εντόκως...

Γερμανία μη ζητάς
 από μας βαρύ χαράτσι.
 σου χρωστάμε, μας χρωστάς
 άντε γεια, κι είμαστε πάτσι...

24.7.2015

79. ΟΥΡΑΝΙΟ ΑΣΤΕΡΙ

Έν αστεράκι τ' ουρανού
 στην άκρια σφαλώ του νου
 σάμπως φυλακισμένο.
 Δεν σε ρωτώ, δεν με ρωτάς
 αν είν' ετούτο έρωτας
 κι αν είναι πεπρωμένο.

Έν αστεράκι τ' ουρανού
 ξέφυγε του Αυγερινού
 μιά νύχτα του χειμώνας.
 Κι εγώ αϊτός χωρίς φτερά
 και τ' άστρο του θεού χαρά
 εκεί που ήμουν μόνος.

Έν' αστεράκι του θεού
είν' ευλογία του λαού
κι ενώνει εχθρούς και φίλους.
Ηλιόλουστη είν' ανατολή
πρώτιστη του θεού εντολή
το αγαπάτε αλλήλους.

Άστρο, αστεράκι τ' ουρανού
μες στην καρδιά μου και στο νου
σε έχω μοιρασμένο.
Όπου κι αν πάω κι όπου πας
σε αγαπώ και μ' αγαπάς,
με θέλεις, σε προσμένω.

Σ' αυτή την ζήση την πεζή
ο άνθρωπος μόνος δεν ζει,
χρειάζεται το ταίρι.
Χρυσό μου άστρο τ' ουρανού
μείνε στα ενδότερα του νου
ουράνιο περιστέρι.

Όντα μ' ανθρώπινη πνοή
συζούμε στην Ελλάδα.
Χωρίς αγάπη, η ζωή
δεν έχει νοστιμάδα...

26.5.2014

80. ΦΥΓΗ

Το πρωί τ' αυριανό
λέω να ξεπορτίσω,
έβγα ήλιε το πουρνό
να σε αποχαιρετίσω.
Λέω να φύγω μακριά
μέσα απ' τις Σποράδες
πριν με βρει η Αποκριά
με τους μασκαράδες.

Το πρωί τ' αυριανό
φεύγω από το σπίτι,
χαιρετώ στον ουρανό
τον Αποσπερίτη.
Η Πούλια κλαίει την φυγή
και την ανταρσία
και η μάνα μας η γη
δείχνει απελπισία.

Φεύγω αύριο το πρωί
κι όπου με βγάλει η άκρη,
βάρυνε η εδώ ζωή
από το μαύρο δάκρυ.
Με ρωτάνε, πού θα πας
του απείρου ναύτη;
Δεν προφταίνει εδώ παπάς
θύματα να θάφτει...

Φεύγω αύριο πρωινό
έξω απ' την Ελλάδα,
σε απόκρημνο βουνό
ή σε μιά πεδιάδα.
Σε πατρίδα προσιτή
δίκαια κι αρτία
μ' άνεση οικονομική
και Δημοκρατία.

Φεύγω αύριο το πρωί
μ' αναστάτωση μεγάλη,
με κομμένη αναπνοή
και φουρτούνα στο κεφάλι.
Κι η Ελλάς είναι καλή,
είπα εντός μου με δυό λέξεις,
όσο θα την διοικεί
ο Μεγάλος μας Αλέξης.

Αναβάλλεται η φυγή,
μου περνά η ζαλάδα,
μένω στην πατρώα γη,
ζήτω η ΕΛΛΑΔΑ...

25.7.2015

81. ΙΣΤΟΡΙΑ ΖΩΗΣ

Ήτανε φίλη μου η Ζιζή,
σχολειό πηγαίναμε μαζί,
μέναμε ίδια γειτονιά,
ήμουνα νιος και ήταν νια.

Την έκτη του Δημοτικού
την βγάλαμε κακήν κακού
κι ούτ' έξυπνη κι ούτε χαζή
βρήκε δουλειά σε μαγαζί.

Πουλούσε εδέσματα ψητά
συνοδευμένα με ποτά,
το θηλυκό γκαρσόνι
πετούσε ως χελιδόνι.

Φέρε ρακί, δώσε κρασί,
βολέψου δίπλα μας κι εσύ
να πιεις ένα ποτήρι,
μη μας χαλάς χατίρι.

Ήταν αιών ο εικοστός
όταν ο δεξιός μαστός
επλήγη ακαριαίως.
Της αφαιρέσαν το βυζί
και απεβίωσε η Ζιζή
εν μια νυκτί μοιραίως.

Την έχασε το μαγαζί
την ψάχνουν οι πελάται,
πάει καιρός που η Ζιζή
στον ουρανό κοιμάται.

Φίλη της νιότης μου Ζιζή
δεν έχουμε τελειώσει
και είσαι εσύ μ' ένα βυζί
κι εγώ με λίγη γνώση.

Θα σου εξηγήσω μερικά
απ' όσα έχω μαζί σου,
όταν βρεθούμε ξαφνικά
πέριξ του παραδείσου.

Προσμένω, φίλη μου Ζιζή,
Δευτέρα Παρουσία
κι ύστερα φεύγουμε μαζί
προς την αθανασία...

26.7.2015

82. ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ 2015

Το καλοκαίρι αποχωρεί
βαστάζοντας τα γκέμια,
ο καύσωνας υποχωρεί
έρχονται τα μελτέμια.
Τα φύλλα σειούνται στο κλαρί
και πέφτουν ένα ένα
στην γη επάνω την ξεροή
χλωμά και μαραμμένα.

Το καλοκαίρι το ξερό
απ' όπου ήρθε, γυρίζει
κι εν' αεράκι δροσερό
φτάνει και μας δροσίζει.
Ήταν αλλιώς το περσινό,
ήρθε σαν με μιά σκούνα
κι ετούτο εδώ το φετινό
μας έκαψε την γούνα.

Το καλοκαίρι το στερνό
δεν έκανε νισάφι,
δεν άφησε άκαγο βουνό,
κοιλάδα και χωράφι.
Καλοκαιράκι, με φτερά
μακραίνεις φλογισμένα
κι εγώ προσμένω δροσερά
κι όχι πυρακτωμένα.

Το καλοκαίρι προχωρεί
και φεύγει φράχτη φράχτη
κι αφήνει πίσω του βαρύ
μαύρο καπνό και στάχτη.
Καλοκαιράκι όπου ποθείς
πήγαινε δίχως άλλο
κι αν είναι εσύ να ξαναρθείς
στείλε μας ένα άλλο.

Καλοκαιράκια με δροσιά,
είδος από τα σπάνια,
ξάπλα στην ακροθαλασσιά
τσιγάρο και σαμπάνια.
Κι αν λάχει και κάνα κορμί
πλάι μας με μπικίνι
πέφτουμε πάνω του μ' ορμή
κι ας γίνει ότι γίνει.

Τα καλοκαίρια είναι τρελά
κι εν περιπτώσει πάση
η νιότη μας να'ναι καλά
αυτή π' έχουμε χάσει...

24.8.2015

83. ΤΟ ΣΠΙΤΙ ΜΟΥ ΤΟ ΠΑΤΡΙΚΟ

Το σπίτι μου το πατρικό
εμέ δεν με χωράει
κι αυτό το περιστατικό
είναι που με πονάει.

Το σπίτι μου το πατρικό
πόρτα δεν μου ανοίγει
κι ετούτο το πολύ κακό
επί ετών με πνίγει.

Στο σπίτι μου το πατρικό
με διαγωγή ανοίκεια,
πρώτου βαθμού συγγενικό
πρόσωπο εισπράττει νοίκια.

Στο σπίτι μου το πατρικό
υπάρχουν κληρονόμοι
αλλ' ένας είν' τ' αφεντικό
με τη δική του γνώμη.

Τα γεγονότα τα γνωστά
για τα οποία ερίζουν
τ' αδέρφια, ενόσω τα οστά
του κοιμημένου τρίζουν.

Ζούμε σ' ένα τρελάδικο,
 σόγια και συμπολίται
 και εκ θεού το άδικο
 ουδόλως ευλογείται.

Με τις προθέσεις αγαθές
 και μ' όλη μου την πλήξη,
 του λόγου μου το αληθές
 ο χρόνος θα το δείξει.

Από ψηλά ο θεός στη γη
 το άδικο μετράει
 κι αν κάποτε λίγο αργεί
 ποτέ δεν λησμονάει.

25.8.2015

84. ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΣ ΕΡΓΑΤΗΣ

Δίχως κινηματογράφο
 και παράλιο μαγαζί
 εβδομήντα χρόνια γράφω
 με την Μούσα μου μαζί.

Εβδομήντα χρόνια ταιρί
 και αρκούντως κολλητοί
 και χειμώνα καλοκαίρι
 με μολύβι και χαρτί.

Εξυμνήσαμε αγώνες
αντιπρομοκρατικούς
με τους γνήσιους κανόνες
τους παραδοσιακούς.

Γράψαμε πολλά βιβλία,
μας ανήκουν προτομές,
αποσπάσαμε βραβεία
και διακρατικές τιμές.

Χρόνια έγκλειστοι κατ' οίκον
με την Μούσα στο πλευρό,
στης πατρίδας το καθήκον
στης θυσίας τον σταυρό.

Προσφορά εις την πατρίδα
των ελλήνων τα οστά,
κάθε έλλην κι ελληνίδα
της χρωστούν, δεν μας χρωστά.

Όπως έρχεται το πάμε
και παράπονο ποτέ
και ισόβια χρωστάμε
στην πατρίδα οι ποιηταί.

Κάθε αρχή έχει και τέλος
στην ζωή των ποιητών,

το 'πε και ο Βενιζέλος
ο Μεγάλος προ ετών.

Της ζωής κι εγώ διαβάτης
ένας ποιητής απλός,
μπήκα σαν ανοιχτομάτης
και εξέρχομαι τυφλός...

26.8.2015

Η ΚΡΙΤΙΚΗ ΓΙΑ ΤΟ ΣΑΤΥΡΙΚΟ ΕΡΓΟ ΤΟΥ Τ.Κ.Μ.

1. (από το βιβλίο ΥΜΝΟΣ ΣΤΗΝ ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ)

ΜΕΡΙΚΕΣ ΚΡΙΤΙΚΕΣ ΑΠΟΤΙΜΗΣΕΙΣ (για προηγούμενα σατιρικά)

✎ Του **ΘΑΝΑΣΗ ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΥ**

Προσωπικά Δεδομένα

Στα Προσωπικά Δεδομένα ο Τ.Κ. Μωλιοτάκης αναδεικνύεται άλλοτε ευρηματικός χιουμορίστας κι άλλοτε ανελέητος σατιριστής πολύ άσχημων καταστάσεων του Νεο-ελληνικού μας βίου. Μόνο που οι σάτιρες του είναι υψηλής περιωπής και δεν έχουν συγγένεια μ' αυτό που οι αναγνώστες των σατιρικών στηλών του σύγχρονου αθηναϊκού και επαρχιακού τύπου αποκαλούν σατιρική ποίηση. Ο ποιητής θυμίζει την καταλυτική σάτιρα (σε πεζό εκείνη) του μεγάλου Ναυπάκτιου μεσοπολεμικού σατιρικού Σταμ-Σταμ, που και εκείνος με τον τρόπο του ήξερε να μαστιγώνει αλλά εμμέσως πλην σαφώς και να νουθετεί.

Ακόμα πρέπει να τονίσω πως ο κ. Μωλιοτάκης γνωρίζει άριστα την λειτουργία της παραδοσιακής στιχουργίας της Ρουμελιώτικης Σχολής. Είναι ένας άριστος μαθητής των «σατιρικών δεκατετράστιχων» του Παλαμά και η δεξιοτεχνία του σε αναγκάζει να προσέξεις και το μήνυμα που θέλει να περάσει στον αναγνώστη. Έτσι δεξιοτέχνης είναι στον αδρό ρουμελιώτικο στίχο και του υπόλοιπου λυρικού του έργου, που είναι πολύτομο, πολυσέλιδο, αλλά και πολύτιμο, αφού αποτελεί τεκμήριο πολιτισμού και καθρέφτη μιας ελληνικής ε-

ποχής που δεν έχει και τόσους πολλούς λόγους να υπερηφανεύεται.

Ευχόμαστε στον ποιητή να συνεχίσει την εύχυμη καρποφορία του, γιατί τόσο θαυμάσιες οπώρες δεν έχουν συνηθίσει να συναντούμε στις πεζές, άδροσες μέρες μας.

Περ. «ΝΕΑ ΣΚΕΨΗ»

Ιαν. 2001 τεύχος 427

✎ Του Π. Μ. ΣΩΤΗΡΧΟΥ

Ελληνικό Πανόραμα

Αναλώθηκε γράφοντας. Ένας ποιητής από τους λίγους. Τίμιος με τον εαυτό του και με την τέχνη του. Τραγουδά δεκαετίες τώρα, σαν το τζιτζίκι πάνω στο δέντρο, τον πλούσιο λυρισμό της καρδιάς του. Είναι ο Τάκης Κολιαβάς - Μωλιοτάκης, που τίμησε τα γράμματα, μα δεν τιμήθηκε απ' αυτά.

Κι όμως οι κάποιοι αρμόδιοι για την τέχνη θα έπρεπε να του πουν τον άξιο λόγο, που δικαιούται. Και δεν εννοούμε την Πολιτεία. Δεν αρκούν τα βραβεία και οι συντάξεις του Κράτους. Έπρεπε η αναγνώριση από τους ειδικούς... Ας μην αρχίσω όμως τις γκρίνιες. Είναι κι άλλοι σεμνοί και τίμοι και αξιόλογοι λίαν, που μένουν περιφρονημένοι στο περιθώριο και κυριαρχούν οι «αεριτζήδες» της τέχνης και επιπλέον οι φελλοί...

Έχω μπροστά μου και διαβάζω το καινούργιο βιβλίο του το «Ελληνικό Πανόραμα», που θα το υπέγραφε με τα δύο του χέρια ο κορυφαίος σατιρικός μας ποιητής Γ. Σουρής. Διαβάζω το «Ελληνικό Πανόραμα» και χαίρομαι την εκφραστική του ευχέρεια, την θεματική του πολυμέρεια και την έξοχη στιχουργική του δύναμη και ευρηματικότητα, μέσα σ' έ-

να χείμαρρο αληθινής σάτιρας, που την σκέπαζε χρόνια τώρα ο λυρικός του πλούτος. Γιατί ο Μωλιοτάκης είναι ένας αληθινά λυρικός ποιητής. Τώρα στα τελευταία του βιβλία, συμβαίνει το αντίθετο. Ο κρυμμένος σατιρικός ποιητής διεκδικεί την πρώτη θέση από τον λυρικό εαυτό του και την παίρνει, χωρίς όμως να εξαφανίζει και την λυρική του πνοή. Διαβάζω τις 160 σελίδες του βιβλίου, με τα υπερεκατόν σατιρικά ποιήματα και ο νους μου ο αναδρομιάρης τρέχει πάλι στον Γ. Σουρή και χαίρομαι, όχι να συγκρίνω τους δύο αυτούς ποιητές, οι συγκρίσεις κατά κανόνα είναι άδικες, αλλά να δω την Ρωμοσύνη να αναβλασταίνει φωνές καθαρές και γενναίες για να εκφράσουν την ψυχή του Ρωμού την ακατάλυτη.

Ο τόπος μας έχει βαθιές ρίζες και γι' αυτό γεννά συνεχώς φωνές και ταλέντα μοναδικά. Γι' αυτό και καμιά Νέα Τάξη Πραγμάτων δεν θα μπορέσει ποτέ να κόψει αυτές τις ρίζες και να τις αφανίσει. Ας τρωγόμαστε μεταξύ μας και ας λέμε ανόητα πράγματα. Στο βάθος μας ενώνει ο ίδιος κορμός του Γένους. Γι' αυτό και όλοι δεχόμαστε τον σατιρικό λόγο, ανεξάρτητα από τις ιδεολογίες μας. Είναι η αχώριστη σκιά της ζωής μας, που έχει πάντα ύψιστους στόχους. Κι αυτήν την σατιρική σκιά, ο Τ. Κ. Μωλιοτάκης καταφέρνει να την φωτίσει με την εκφραστική του δεινότητα και τον καλόγνωμο ψυχισμό του. Συγχαίρω τον φίλο ποιητή για την νέα του προσφορά και εύχομαι να βρει την ανταπόκριση, που του αξίζει.

Εφημ. «ΕΥΒΟΪΚΟΣ ΧΡΟΝΟΣ»

11.5.2001

✎ **Του ΜΙΧΑΛΗ ΣΤΑΦΥΛΑ**

Προσωπικά Δεδομένα

Ο Τάκης Κολιαβάς - Μωλιοτάκης συνεχίζει την λογοτε-

χνική του παρουσία με το 30ο ποιητικό του βιβλίο: «Προσωπικά Δεδομένα». Η σατιρική του φλέβα μεγαλουργεί και πάλι, καθώς εκφράζει τον σύγχρονο κόσμο μας, μέσα από τις δικές του παρατηρήσεις και ευαισθησίες. Φαίνεται πως κάθε εποχή έχει και τους δικούς της δημιουργούς, που είναι προορισμένοι να δίνουν κέφι σε ώρες απαισιοδοξίας, να χτυπάνε, να καταγγέλουν, να κοροϊδεύουν και να επισημαίνουν αυτά που χαλάνε την καλή εικόνα της κοινωνίας.

Τον Μωλιотάκη θα τον προσδιόριζα σαν τον Σουρή των ημερών μας. Ξεκινάει από καλές προθέσεις δίνοντας τον καλύτερο εαυτό του για ένα καυστικό γέλιο-που είναι ταυτόχρονα και διαμαρτυρία για τα κακώς κείμενα.

*Περ. «ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΖΩΗ»
ΓΕΝ. ΦΛ. 2001 τεύχος 136*

Του ΛΑΜΠΡΟΥ ΜΑΛΑΜΑ

Προσωπικά Δεδομένα

Είναι η 30ή συλλογή του ιδιότυπου και διαπρεπή κωμικού βάρδου, με 49 ποιήματα.

Με το γεννοβόλο και αστείρευτο ταλέντο του, μας βομβαρδίζει συχνά ο αγαπητός μέντορας της σατιρικής φόρμας του μέτρου και της ρίμας. Όποιο θέμα να συλλάβει, έχει τη δυνατότητα να το υποτάξει στο νόημα της τέχνης, όπως θέλει κι ο Σολωμός.

Σαν γερός καβαλάρης του Πηγάσου, τ' αρπάζει από τη χαίτη και το εναρμονίζει σε θαυμαστή ποιητική μετουσίωση. Το σατιρικό του χάρισμα είναι γνωστό από τις συνεργασίες του στο «Ελ. Πνεύμα». Κωμωδιοποιεί με ευχέρεια την τρέχουσα πολιτικάντικη ζωή, του ψυχικά αδούλωτου λαού μας. Σαρκαάζει τους λογής αγύρτες και ταρτούφους, τους απατεώ-

νες του πλούτου και της ιδιοτέλειας, που επιβάλλουν την υποταγή και τη λούφα, με διάφορα παραπλανητικά τερτίπια. Συμπονεί και συμπάσχει με το γελασμένο συνάνθρωπο. Κάθε δραματική και τραγελαφική κατάσταση, τη μεταβάλλει σε μυκτηρισμό, ειρωνεία και χλεύη, δίνοντας ταυτόχρονα και την αισθητική απόλαυση, την τέρψη και το διδαχτικό μήνυμα αισιοδοξίας και ελπίδας. Το βρυσιμίο του τάλαντο, ανασαίνει μόνο στο στίχο που ενσαρκώνει, μέσα από την παράλογη και σφύζουσα πραγματικότητα της κοινωνικής και ομαδικής αδικίας και κάνει την τσουχτερή κριτική του ανατομία.

Αν ζούσε στις αρχές του περασμένου αιώνα, ο Μωλιοτάκης θα ξεπερνούσε και το Σουρή και το Σκόκο. Η έμπνευση, η επινόηση, η εμπειρία, το μέτρο, το σκώμμα κι ο άκρατος ρεαλισμός, είναι από τα χαρακτηριστικά του γνωρίσματα, που του παράγουν το οξυγόνο της ζωής και της δημιουργικής του αξίας.

*Περ. «ΕΛΕΥΘΕΡΟ ΠΝΕΥΜΑ»
τεύχος 119-120 200*

🦋 Του ΚΥΡΙΑΚΟΥ ΒΑΛΑΒΑΝΗ «ΣΜΥΡΝΑΙΟΥ»

Προσωπικά Δεδομένα

Κουρασθήκαμε, να ζούμε μέσα στις απάνθρωπες και δικτατορικές αποφάσεις, απόψεις και θέσεις των ταγών που ανάμεσα στην ανευθυνότητα και το χρέος μας στραγγαλίζουν αξίες, αρχές, ιδανικά και πιστεύω και μας θεωρούν πiónια στην σκακιέρα της εξουσίας τους. Αυτούς τους μασκαράδες σατιρίζει στο έργο του και απομυθοποιεί τις βλακειές τους που εμάς μας ισοπεδώνουν την ακεραιότητα της προσωπικότητας μας και τις μεγάλες αξίες, παραδόσεις, ήθη και έθιμά μας. Αυτούς τους ανόητους δικτάτορες της «Σοσιαλιστικής Κυβερνήσεως» κριτικάρει το έργο και τα γελοία προσωπικά

τους δεδομένα και με εύσχημο τρόπο μας αναθυμίζει τις ασχήμιες τους, το πνεύμα της βίας και αγριότητας και την άενη πτώση τους. Πέρα από αυτήν την παλικαρίσια θέση του να έχει την τόλμη να ξεσκεπάζει την ασχήμια τους και με αυτόν τον τρόπο να διαμαρτύρεται, άγγισε και άλλα πολλά θέματα που μαστίζουν τον κόσμο υπαρξιακά, μεταφυσικά, κοινωνικά, ηθικά, υλικά, βουλευσιακά, θρησκευτικά, πατριωτικά και πνευματικά. 50 ποιήματα, ισάριθμα θέματα πολύ σοβαρά όπως «Το προσωπικό δεδομένο», η «Νέα Τάξη», «η αλλοτρίωση», «με τους βαρβάρους», «πατρίς η κλαίουσα», «ού μπλέξεις», «η καταδίκη» κ.α. 50 ποιήματα που κριτικάρουν, σχολιάζουν, σατιρίζουν τα πολλά και ανισόρροπα, τα ανέλεγκτα και τα πρόστυχα, την κοινωνική επιδερμική πρόνοια, τη συμπεριφορά μας, το κατάντημα και το αίσχος των στημένων συναλλαγών. Μια αφιμωμένη φωνή με ουσιαστικό αντίκρουσμα που θέλει να εξυγιάνει ένα κόσμο μιας κοινωνίας υποδουλωμένης όπου το δούνη και λαβείν έχει στο νου του ενώ πάσχει από ανασφάλεια από τους φίλαντους απειθείς, προδότες, φιλήδονους από τη δουλεία και την τυραννία του εγώ. Η ποίηση του περικλείει μεγάλες αλήθειες, ξεσκεπάζει εγκληματιστές, παρανοϊκούς τεχνοκράτες, άθεους, ορθολογιστές, απατεώνες, πλαστογράφους και αυτούς που γέμισαν ένα κόσμο πλεγμένων υποθέσεων και συμφορών. Μας θυμίζει ακόμη τους πολιτικούς της πολιτικής διαφθοράς αυτούς τους σκοτεινούς που δημιουργούν αιρέσεις και σχήματα, διαστροφικές επιθυμίες, μίσος, καχυποψία, το διεθνές δίκαιο της αδικίας, αυτούς που μας εμποδίζουν να έχουμε τρυφερότητα και αμεσότητα και υποκαθιστούν την ουσία με υποπροϊόντα κακής ποιότητας και διαφεντεύουν στη ζωή μας πρόσωπα ανέντιμα.

Ευτυχώς για ισορροπία μέσα στην ανισορροπία μας παρουσιάζει και κάποιες πνευματικές θυσίες και ανθρώπους που γνωρίζουν την τέχνη της ζωής τον άνθρωπο, την θυσία

που ζητούν την λύτρωση και Θέωση. Ποίηση λυρική, ευαίσθητη, επίκαιρη δακρύων, πόνου ελεγειακού κλίματος. Ζητάει φως αφουγκράζεται τη φωνή του ποιητή με το «Ήταν φώτα χίλια φώτα μα δεν ήτανε το Φως». Συναντά ανθρώπους που ομοιάζουν με βουβές παρουσίες κατοχυρωμένους κάτω από τη σκιά του ανεύθυνου, έλλειψη ιδιαίτερων σχέσεων επικοινωνίας, φόβο, επιφύλαξη, παγερή σιωπή. Μα είναι μόνον έτσι τα πράγματα; Ναι δυστυχώς, έτσι και στα 50 ποιητικά θέματά του αποδεικνύει του λόγου το αληθές που έχει λάβει ανησυχητικές διαστάσεις και ποιος μπορεί να τον διαψεύσει;

Δεν ρίπτει τα βάρη μόνον στους ανεύθυνους υπεύθυνους αλλά ότι στο παιχνίδι των σχέσεων έχουμε κι εμείς το μερίδιό μας που δεχτήκαμε έναν κόσμο αποκωδικοποιημένων μηνυμάτων αφού μείναμε μόνον οι προβληματισμένοι θιασώτες στο παράλογο του θεάτρου.

ΣΤΙΧΟΙ ΤΟΥ ΦΡΕΝΟΚΟΜΕΙΟΥ

Σ' αυτόν τον κόσμο τον τρελό / τρελά τα πήγαιν' έλα
κι ως χάνος, χάχαχα γελώ / για να μη μου 'ρθει τρέλα.
Κι άντε κατόπι στο Δαφνί / με λάσο και με γάντζο
ν' αξιωθείς θέση κενή / διάδρομο και ράντσο.

Σ' αυτόν τον κόσμο τον σαχλό / στην τρέλα σου ξεδίνεις
και κάνεις πόλεμο τρελό / για χάρη της ειρήνης.
Και στα δικά σου χαχαχού / παίζεις αμάχων τύχες
και σ' ερωτούν απανταχού / κι εσύ κραδαίνεις τρίχες.

Σ' αυτόν τον κόσμο η λογική / εξέλιπε, αχαχούχα,
σου βγάξει η Δ.Ο.Υ. το βρακί / κι οι Δ.Ε.Κ.Ο. τ' άλλα ρούχα
κι όπως γυμνός εις τας οδούς / περίντροπος κινείσαι
εμπίπτεις στα «περί αιδούς» / κι αυτόφωρο εγκαλείσαι.

Σ' αυτόν τον κόσμο οι στυγνές / κυριαρχούν μαινάδες
 και πιάνει τρέλα τις αγνές / κι άμοιρες αγελάδες.
 Και χαχαχά και χωρατά / αδόκητα κι αδίκως
 ακρίδα πέφτει στα σπαρτά / και στα κοπάδια λύκος.

Σ' αυτού του κόσμου την ορμή / η τρέλα των φρονίμων
 για να κρατήσει την τιμή / θάφτει σωρούς τροφίμων.
 Και χαχαχά στις λογικής / την μούρλα πάμε φίνα
 και τα παιδιά της Αφρικής / πεθαίνουν από πείνα.

Σ' αυτόν τον κόσμο τον μικρό / και τον πολύ μεγάλο
 είναι το βάσανο πικρό / και δεν πηγαίνει άλλο.
 Και χαχαχά και τραλαλά / και δεν σαλεύει μύγα
 κι οι λίγοι μένουν στα πολλά / κι οι πάμπολλοι στα λίγα...

Εφημ. «ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΩΡΑ»

17.9.2001

Του ΔΙΟΝΥΣΗ ΚΩΣΤΙΔΗ

Ελληνικό Πανόραμα

Και τα νέα ποιήματα του Τάκη Κολιαβά - Μωλιοτάκη διακρίνονται για την πρωτοτυπία τους, αλλά και την πολύ επιτυχημένη σατιρική τους τάση, κάτι που σπάνια εμφανίζεται στο ποιητικό στερέωμα αυτή την εποχή. Θα συμφωνήσω απόλυτα με τη χαρακτηριστική ρήση του διακεκριμένου λογοτέχνη και κριτικού κ. Θανάση Παπαθανασόπουλου ότι οι σατιρικοί στίχοι του Τάκη Κολιαβά είναι υψηλής περαιοπής και ενθυμίζουν σπουδαίους ομότεχνους του παρελθόντος. Και βέβαια είναι αναμενόμενο να έχουν παρόμοια ανταπόκριση στο αναγνωστικό κοινό.

Θα επισημάνω ακόμη ότι τα ποιήματα του κ. Κολιαβά, πέ-
ρα απ' την επιτυχημένη σατιρική τους διάσταση οδηγούν σε
ασφαλείς συνειρμούς και σκέψεις εμβαθυντικές για το κοι-
νωνικό και πολιτικό περιβάλλον του τόπου μας. Σημειώνω
ενδεικτικά λίγους στίχους:

«Ο Νόμος, νόμος κι άρχει / στου κράτους τα χαρτιά
παντού καπνός υπάρχει / και πουθενά φωτιά.
Εδώ είναι το βήμα / της παρανόμου αρχής
το ξεπλυμένο χρέμα / δια της μετοχής.»

*Περ. «ΝΕΑ ΣΚΕΨΗ»
Οκτ. 2001 τεύχος 436*

✎ Του Ι. Μ. ΧΑΤΖΗΦΩΤΗ

Προσωπικά Δεδομένα

Τα «Προσωπικά Δεδομένα» είναι η 30ή ποιητική συλλογή
του Τάκη Κολιαβά-Μωλιοτάκη (εκδόσεις Σμυρنيωτάκη). Στο
ποίημα «Καταδίκη» έχουμε με το προσωπικό του ύφος και τον
παραδοσιακό ποιητικό τρόπο, που χρησιμοποιεί, τις διαπι-
στάσεις του από τη ζωή.

«Παγωνιά σκοτάδι και σιωπή/ με την ερημιά μου γίναν ένα/
κι έχουνε τα νήματα κοπεί/ νιότη που με δένανε με σένα./
Άγνωστες της μοίρας οι βουλές/ βγαίνεις την αυγή να βρεις
τον ήλιο/
και σε σπρώχνουν άδικες βολές/ στου πικρού θανάτου το βα-
σίλειο/»...

☞ Του ΓΙΑΝΝΗ ΚΑΡΑΒΙΔΑ

Όμορφος Κόσμος

Το πολιτικοκοινωνικό περιεχόμενο της σάτιρας του Σουρή έχει την αντιστοιχία του στη σύγχρονη σατιρική ποίηση. Ο Τάκης Κολιαβάς - Μωλιοτάκης σαρκάζει ό,τι έρχεται σε πλήρη αντίθεση με το απόλυτο φως του σολωμικού στίχου: «όμορφος κόσμος ηθικός αγγελικά πλασμένος». Το τελευταίο πολυσέλιδο βιβλίο του είναι το έβδομο σατιρικό του: «Κι εθέσαμε βιβλία εφτά/ στης σάτιρας την πάγκα/ αδιαφορώντας για λεφτά/ αν και στεγνοί από φράγκα».

Ο στίχος του μοχλός στα στιβαρά χέρια της ψυχής του, με στόχο την ανατροπή του σάπιου και παράφρονα κόσμου: «Τούτος εδώ ο κόσμος της Μιχαλούς χρωστά/ πισωγυρνώντας πάντα θαρρεί πως πάει μπροστά,/ πυραύλους αρματώνει αγνώστων ουρανών/ ενώ τα βήματά του πάνε κατά γκρεμνών».

Ο ποιητής δεν καυτηριάζει μόνον τους υπαίτιους του κακού, αλλά κι όσους εθίζονται στο αρνητικό κλίμα ενός τέτοιου κόσμου, όπου δεσπόζει ο μιγνκμπραδερισμός, η χαμέρπεια, ο σκοταδισμός.

Τυπώνοντας τα βιβλία του «ιδίοις αναλώμασι» νιώθει την ανάγκη να καθησυχάσει τον μέσα του μαχητή καθώς αυτός κινδυνεύει ν' απομείνει «ταπί», όπως ο Καραγκιόζης στην παράγκα του:

«Όχι περαιτέρω φράγκα/ ως εδώ κι είναι πολλά
κι η σατιρική παράγκα/ κατεβάζει τα ρολά».

Ωστόσο, πιστεύουμε ότι δε θα κρατήσει αυτή την υπόσχεση στον εαυτό του. Ο αγωνιστής ποιητής μπορεί να ζήσει, ίσως, χωρίς τον άρτο, όχι όμως και χωρίς τον στίχο τον επιούσιο.

εφημ. «ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ»

25.4.2002

✎ Του ΔΗΜΗΤΡΗ ΣΙΑΤΟΠΟΥΛΟΥ

Οι Παρα-βολές του Μώμου

Ο Τάκης Κολιαβάς-Μωλιοτάκης κυκλοφόρησε ένα βιβλίο του ακόμα με σατιρικά στιχουργήματα. Ο πολιτικός άνθρωπος, του κράτους η υπευθυνότητα και κάθετι ρηματικό σύγχρονο κι επετειακό βρΐθουν και στις νέες σατιρικές του σελίδες. Τα κοινωνικά δρώμενα παρέχουν «αφορμή για τέχνη» στο δημιουργό, που είναι κι ένας λαμπρός λυρικός ποιητής. Γράφει στα ευθυμολογικά του:

«Αν ήμouνα πολιτικός / από τους εκλεγμένους,
θα 'μouνα εις δυναμικός / ανήρ κι εγώ του γένους.
Και με τας τύχας του Έλληνα / μες στα συλλογικά μου,
δια παντός θα έλυνα / τα οικονομικά μου ».

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑ 2001

✎ Της ΑΣΠΙΑΣ ΞΥΔΗ

Όμορφος Κόσμος

Το 2002 ο σατιρικός ποιητής Τάκης Κολιαβάς - Μωλιοτάκης με το καινούργιο βιβλίο του «Όμορφος κόσμος» εξακολουθεί να μεγαλουργεί με στίχους μοναδικής πρωτοτυπίας και ομορφιάς, γεμάτους αλήθειες και πικρίες που θυμίζουν τους περίτρανους ομότεχνους σατιρικούς μας.

Σίγουρα ο κορυφαίος ποιητής μας Γεώργιος Σουρής αν είχε την ευτυχία να συνυπάρξει με τον Σταμ - Σταμ και τον Τάκη Μωλιοτάκη και οι τρεις αλά - μπρατσέτο σε μια βόλτα στην καημενούλα, αλλά πάντα πανέμορφη Ελλάδαίτσα μας, πάντα τα εξ αμάξης θα της έσερναν γιατί:

«αυτός εδώ ο κόσμος της Μιχαλούς παιδί
και βάρδα κακό μάτι ποτέ να μην τον δει
γιατί αν ματιασμένος πέσει του θανατά
χωρίς αυτόν τον κόσμο, τι γίνεται μετά;»

Πολυγραφότατος, άνετος και πέρα για πέρα αληθινός ο Τάκης Μωλιοτάκης με τα 32 ποιητικά του έργα είναι μια σημαντική παρουσία στον νεοελληνικό ποιητικό χώρο.

*εφημ. «Η ΓΕΝΕΤΕΙΡΑ»
αρ. φ. 35 Απρίλιος 2002*

✎ Του ΝΙΚΟΥ ΑΝΩΓΗ

Όμορφος Κόσμος

Ένας ποιητής του καιρού μας, ο Τάκης Κολιαβάς-Μωλιοτάκης ζει, κινείται και δημιουργεί στο σημερινό κόσμο, μια ποίηση που εκφράζει τον σημερινό άνθρωπο και μια κοινωνία που αυτοσαρκάζεται μέσα από τις πράξεις και τα έργα της. Η ποίησή του, με άψογους σατιρικούς στίχους εκφράζει τον σύγχρονο κόσμο μέσα από τις ευαισθησίες της δικής του καρδιάς. Τίμιος με τον εαυτό του τζίτζικας και κορδαλλός, ξεχωρίζει τα κακά και τα καλά της ζωής, σαρκάζει τους καθημερινούς τύπους, τις ροπές τις τάσεις των ανθρώπων και προσπαθεί να διδάξει πολιτισμό, αισθήματα, ιδέες και να διασκεδάσει, να προβληματίσει τον αναγνώστη. Η ποίησή του έχει τη δύναμη, την έμπνευση, την ποιότητα των σατιρικών ποιητών της φυλής μας και στοχεύει στη διόρθωση των αδυναμιών των σύγχρονων κοινωνιών.

2. (ΜΙΖΑ-ΝΤΙΝΗ ΕΛΛΑΔΑ)

ΚΡΙΤΙΚΕΣ ΑΠΟΤΙΜΗΣΕΙΣ
για το προηγούμενο βιβλίο

✎ Του ΚΩΣΤΑ Μ. ΣΤΑΜΑΤΗ

Ναυάρχου Λ.Σ. (ε.α.). Λογοτέχνη, ποιητή,
πεζογράφου και κριτικού λογοτεχνίας

Ο Τάκης Κολιαβάς - Μωλιotáκης, είναι ένας σύγχρονος, καταξιωμένος, λυρικός ποιητής, που έχει στο πνευματικό του οπλοστάσιο 26 λυρικές ποιητικές συλλογές, 8 σατιρικές συλλογές και δύο ογκώδη πεζογραφήματα ιστορίας και λαογραφίας.

Ο ποιητής, ακουμπάει στη λυρική παράδοση και στις όμορφες συγκινησιακές δονήσεις της, συνθέτει το λόγο του με μια ηχηρή, εκφραστική και χυμώδη γλώσσα, σε στίχους αρμονικούς, παραδοσιακούς και ομοιοκατάληκτους. Μέρος του πολύπλευρου έργου του, με τρυφερότητα και ρεαλισμό, υμνεί τη φύση, τον άνθρωπο και τα συναισθήματά του με αγάπη και γνώση.

Παράλληλα ο Μωλιotáκης, ζώντας έντονα τη χαλεπή εποχή του, εμπνέεται από τα στραβά και τα ανάποδα της καθημερινότητας και με έναν σαρκαστικό κλαυσίγελο, στηλιτεύει άμεσα την συμπεριφορά του σύγχρονου ανθρώπου, τον αρριβισμό του, τον ατομισμό του, την αδιαφορία του και την κατάντια του κόσμου του, που τον οδήγησε σε έναν δρόμο χωρίς ελπίδα και χωρίς επιστροφή.

Η όγδοη σατιρική ποιητική συλλογή του Μωλιotáκη με τον τίτλο «Ύμνος στην σύγχρονη ελευθερία», απλώνεται σε 272 σελίδες και περιλαμβάνει 221 ποιήματα, σε έντονο παραδοσιακό στίχο με πλούσια ρίμα και πολιτικο-κοινωνικό

περιεχόμενο, επίκαιρο, ενδιαφέρον και συγχρόνως διαχρονικό.

Βασικό θέμα της συλλογής αυτής είναι η απεικόνιση της σύγχρονης ελευθερίας, της ατομικής και της κοινωνικής και όχι της εθνικής του ανθρώπου και η στηλίτευση του τρόπου με τον οποίο την διαχειρίστηκε ο σημερινός άνθρωπος.

Η σατιρική προσέγγιση των θεμάτων γίνεται με μια διάθεση επισήμανσης των «κακώς κειμένων», τα οποία φωτίζει με παλλόμενο στίχο και εύθυμες ρίμες, έτσι ώστε σταδιακά να κερδίζει τον αναγνώστη και να τον κάνει κοινωνό της προσπάθειας και της αγωνίας του για τον σημερινό άνθρωπο και τον ξεπεσμό του. Ωστόσο αυτή η σατιρική προσέγγιση κινείται στα όρια της ευπρέπειας, του καθαρού λόγου, της ανθρωπιάς, της αγάπης για τον συνάνθρωπο και της ανησυχίας του για το σκοτεινό αύριο του κόσμου τούτου.

Δίνω όμως το λόγο στον ποιητή με την παράθεση δύο χαρακτηριστικών ποιημάτων του, για να χαρούμε το πνεύμα της σάτιράς του.

ΦΩΤΙΑ ΣΤΑ ΔΑΣΗ

Παραδίδονται τα δάση ένα ένα στη σειρά
 ανελέητα στου θανάτου την αδάμαστη πυρά.
 Γλείφουν της φωτιάς οι γλώσσες τη χλωρίδα με οργή
 και δεν μένει χορταράκι πράσινο πάνω στη γη.

Έχει λάβει διαστάσεις το αμόκ της πυρκαγιάς
 μαύρισε η καρδιά του δάσους και η όψη της πλαγιάς.
 Και ο άνθρωπος στο μέλλον μάταια θα ζητάει να βρει
 το πουλί και το τζιτζίκι πάνω σε χλωρό κλαδί.

Καταστρέφονται τα δάση κι απομένουνε γυμνά
 και μαυρίλα του θανάτου πέφτει πάνω στα βουνά.
 Κι οι παλιές Αμαδρουάδες κλαίνε στη διαπασών
 την σκληρή εκδίωξή τους απ' τους κόλπους των δασών.

Από του πυρός τις φλόγες αμαυρώθηκε η γη
 και η σύριγγα του Πάνα μένει σε βαριά σιγή.
 Δεν ακούγεται η φλογέρα πλέον η ποιμενική
 και στην ύπαιθρο η εσπέρα πέφτει εφιαλτική.

Καταστρέφονται τα δάση, πράγμα λίαν θλιβερό,
 τα οποία προϋπήρξαν του ανθρώπου για καιρό.
 Κι είναι αποδεδειγμένο πως χωρίς δέντρου πνοή
 στον πλανήτη τελειώνει κι η ανθρώπινη ζωή.

Η ΜΑΪΜΟΥ

Εις την σύγχρονη Ελλάδα του λιμού και του καημού
 ασυστόλως μας την πέφτει η ανόσιος μαϊμού.
 Μια μαϊμού που 'χει στοιχειώσει μες στη μοίρα του λαού
 και οριζοντιωμένη διαρκώς μας κάνει ο υ υ υ.

Ο καθείς εις κάθε βήμα μια μαϊμού συναπαντά
 που μας παίρνει από πίσω, κι είναι διαρκώς μπροστά.
 Και εις κάθε υπηρεσία μια μαϊμού στέκει αλέστα
 και απομυζά του κόσμου του φτωχού μίζες και ρέστα.

Όλη η σύγχρονη Ελλάδα με τους άμετρος λυγμούς
 παραδέρνει στα πλοκάμια μιας απέραντης μαϊμούς.
 Η οποία ενυπάρχει μέσα στην πολιτική
 και εις κάθε υπηρεσία αμιγώς ελληνική.

Η μαϊμού επικινδύνως έχει πλέον εκτραφεί
 κι αναπόφευκτα του κόσμου τ' αδυνάτου έχει στραφεί.
 Νέμει την δικαιοσύνη με στημένες αποφάσεις
 κι ασθενείς εξασπαστέλει με δικές της επεμβάσεις.

Μες στις νύχτες αλαλάζουν κι οι μαϊμού τραγουδιστές,
 στη Βουλή νομοθετούνε κι οι μαϊμού πολιτευτές.
 Οι μαϊμού δημοσιογράφοι, οι ποιητές μας οι τουρλού
 που γι' αλλού είχαν ξεκινήσει και ξεμπάρκαραν αλλού.

Για την σύγχρονη Ελλάδα η μαϊμού είναι καθεστώς
 την υφίσταται ο πένης, την ανέχεται ο αστός.
 Την αδιαφορεί το κράτος, την ασπάζονται οι καιροί
 κι ουκ ολίγοι ιεράρχες της ανάβουνε κερί.

Κι η μαϊμού ανενδοιάστως με γαλόνια και λοφία
 στην Ελλάδα του δικαίου λειτουργεί ωςάν μαφία.
 Και προτού όλη τη χώρα σε μπελάδες οδηγήσει
 επιβάλλεται το κράτος να την αποκεφαλίσει.

Περιοδικό ΛΙΜΕΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ
Αθήνα Απρίλιος 2009 Τεύχος 78

✂ **Του ΓΙΩΡΓΟΥ ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΥ** Κριτικού Λογοτεχνίας

Ο Τάκης Κολιαβάς - Μωλιотάκης είναι ένας έξοχος παραδοσιακός λυρικός ποιητής. Η δε ποιητική του συγκομιδή στην μακρόχρονη θητεία του στα Νεοελληνικά γράμματα είναι πλούσια: 26 συλλογές λυρικής ποίησης και 8 σατιρικής.

Το τελευταίο του πόνημα επιγράφεται «Ύμνος στην σύγχρονη ελευθερία» και εντάσσεται στα σατιρικά του έργα. Σ'

αυτό ο Τάκης Κολιαβάς - Μωλιотάκης κινείται πάνω στα χνάρια του Αλεξάνδρου Σούτσου, του Θεοδώρου Ορφανίδου και του Γεωργίου Σουρή. Δίνοντας, όμως, το προσωπικό του στίγμα με περισσότερη Αριστοφανική διάθεση. Η σάτιρα του είναι πολιτική και κοινωνική και διακρίνεται για την λεπτή της ειρωνία, την κριτική προσέγγιση των σύγχρονων δρώμενων, για την φιλοσοφική της ενατένιση και την στοχαστικότητα της. Είναι ποίηση, ακόμη, ευρηματική γραμμένη από έναν άριστο γνώστη της γλώσσας μας που ζητά να διδάξει και να φρονιματίσει τον άνθρωπο. Εδώ ο ποιητής παρουσιάζει την σύγχρονη Ελληνική πραγματικότητα με ρεαλισμό και φανερώνει την έκδηλη αγωνία του για την πορεία αυτού του τόπου που, δυστυχώς, άγεται και φέρεται από τις αποφάσεις των ξένων.

Στον καθαρώς αισθητικό τομέα έχουμε εδώ ποίηση αρμονική, με καλλιέργεια και μετρικά άψογη. Με ποικιλία μέτρων και ομοιοκαταληξιών. Μάλιστα, στο πόνημα αυτό εκτός των εξωτερικών ομοιοκαταληξιών έχουμε και εσωτερικές (στα ημισίχια). Ενώ οι αντιθέσεις που συναντάμε ενταύθα είναι καταπληκτικές.

Αξίζουν θερμά συγχαρητήρια στον χαλκέντερο δημιουργό Τάκη Κολιαβά - Μωλιотάκη και γι' αυτήν την ποιητική του συλλογή.

Περιοδικό: ΠΑΡΙΑΝΑ

Αθήνα Ιαν-Μαρτ 2009 Τεύχος 112

☞ Του ΔΙΟΝΥΣΗ ΚΩΣΤΙΔΗ

Συγγραφέα, έγκριτου Κριτικού Λογοτεχνίας

Ποιητική συλλογή με άφθονες πολιτικοκοινωνικές (ευθυμογραφικές) ρίμες, γραμμένες στην περίοδο 2002-2007 και περιλαμβανόμενες σε βιβλίο μεγάλου σχήματος 268 σελίδων.

Μεγάλο σατιρικό ταλέντο ο κ. Μωλιοτάκης, τον παραλληλίζω με τον μεγάλο Σουρή και χωρίς καμιά υπερβολή. Με το παραδοσιακό στυλ και με τον μοναδικό τρόπο του, σατιρίζει τις σύγχρονες πληγές του πολιτικοκοινωνικού βίου, βυθίζοντας το μαχαίρι του μέχρι το κόκαλο.

Το έχω ξαναγράψει, αλλά θα το ξαναπώ: Τα ποιήματα και του παρόντος τόμου, πέρα απ' την επιτυχημένη σατιρική διάσταση, οδηγούν σε ασφαλείς συνειρμούς και σκέψεις εμβληματικές για το περιβάλλον μας.

*Περιοδική έκδοση: ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΣΚΕΨΗ
Αθήνα Σεπ. Οκτωβ. 2009*

3. (ΤΡΟΪΚΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ)

✎ Του ΠΑΝ. Μ. ΣΩΤΗΡΧΟΥ

Δημοσιογράφου-Συγγραφέα,
μέλους της Εθνικής Εταιρείας Ελλήνων Λογοτεχνών
και της Ένωσης Συντακτών Ημερησίων Εφημερίδων Αθηνών

Ένας όγκος σάτιρας αληθινής μέσα σε τριακόσιες περίπου σελίδες και με τον εκφραστικό και ευρηματικό τίτλο «Μιζα-ντινή Ελλάδα», του αγέραστου ποιητή Τάκη Κολιαβά-Μωλιοτάκη, έρχεται να μας βεβαιώσει ότι η σάτιρα στην Ελλάδα δεν πεθαίνει, γιατί βρίσκεται μέσα στις φλέβες του Ρωμιού. Και μια που αναφέραμε τη λέξη «Ρωμιός», που ήταν ο τίτλος της σατιρικής εφημερίδας του κορυφαίου σατιρικού μας Γ. Σουρή, νομίζω ότι τη θέση αυτή άριστα μπορεί να την διεκδικήσει σήμερα ο γνωστός ποιητής Τάκης Κολιαβάς-Μωλιοτάκης, με την άφθονη σατιρική του προσφορά την τελευταία δεκαετία, χωρίς να υποτιμούμε και το λυρικό του έργο.

Πλούσια και μεγάλη η ποιητική καρποφορία του, με τριάντα περίπου τόμους λυρικής ποιήσεως στο ενεργητικό του και μάλιστα ποίηση παραδοσιακής γραφής, πρωτοεμφανίστηκε πριν από αρκετές δεκαετίες με το λυρικό βιβλίο του «Γυρισμός από τη χώρα των ονείρων», με υπέροχη εικονοποιία και ευρηματικές ομοιοκαταληξίες. Τα τελευταία δέκα χρόνια όμως απεκάλυψε και την ισχυρή σατιρική δύναμή του με δέκα περίπου βιβλία, με τα οποία σατιρίζει την επικαιρότητα της νεοελληνικής ζωής, με τρόπο καιρικό και με εύστοχες αναφορές, γιατί ο Μωλιοτάκης έχει και αρχές και ιδέες και πεποιθήσεις που αντανακλούν το φρόνημα του λαού μας. Διότι δεν μπορεί ο σατιρικός δημιουργός να εκφράσει το σύνολο, αν δεν έχει τις αρχές και τα φρονήματα του λαού, για να έχει απήχηση και αποδοχή η σάτιρά του. Και στο σημείο αυτό πρέπει να λεχθεί ότι ο καλός αυτός ποιητής πετυχαίνει τους στόχους του και κερδίζει τον αναγνώστη. Έτσι από τον τίτλο του νέου του βιβλίου «Μίζα-ντινή Ελλάδα» (παράλλαξη της φράσεως Βυζαντινή Ελλάδα) ως το τελευταίο ποίημα, που πάλι αναφέρεται στις «μίζες», καθρεφτίζει σατιρικά την εικόνα της σημερινής κακοδαιμονίας στη χώρα μας.

Δεν θα μιλήσω και δεν θα ρωτήσω πώς δεν βρέθηκε ακόμα κανένας εκδότης να αξιοποιήσει τη σπουδαία εργασία του σατιρικού αυτού ποιητή, που φτάνει στα επίπεδα του μεγάλου Γ. Σουρή, αλλά αναρωτιέμαι γιατί δεν βρέθηκε ως τώρα κάποιος αρμόδιος φορέας (Υπ. Πολιτισμού, Ακαδημίες κ.λπ.) να τιμήσει και να βραβεύσει αυτόν τον άνθρωπο, που ανάλωσε ολόκληρη τη ζωή του στο βωμό της πιο καθαρής τέχνης, που είναι η ποίηση. Μήπως περιμένουν πρώτα να φύγει από τη ζωή και μετά να τον τιμήσουν; Γιατί αυτό γίνεται συνήθως αν κάποιος δεν ανήκει δουλικά σε κάποια παρέα ή σε κάποια συντεχνία του κόσμου τούτου... Και συχνά ούτε αυτό γίνεται δυστυχώς...

Είναι λυπηρό πολύ να διαπιστώνει κανείς την απαξίωση της ποιήσεως, που γίνεται στις μέρες μας, γιατί αυτή η απαξίωση της κορυφαίας τέχνης του λόγου, υποβαθμίζει και την ποιότητα της ζωής μας και μας μετατρέπει σε θλιβερούς καταναλωτικούς χοίρους. Ο φίλος Τάκης Κολιαβάς-Μωλιοτάκης δεν έχει ανάγκη από επαίνους και τιμές. Μιλούν γι' αυτόν και την αξία του τα σαράντα βιβλία του. Γιατί ο αληθινός ποιητής κομματιάζει την ύπαρξή του και την μοιράζει σε όλους. Δίνει και δεν ζητά τίποτε... Εμείς έχουμε ανάγκη να του δώσουμε το σεβασμό και την αγάπη μας...

*Εφημερίδα ΛΑΜΙΑΚΟΣ ΤΥΠΟΣ,
10 Μαρτίου 2010*

✎ Του ΚΩΣΤΑ Μ. ΣΤΑΜΑΤΗ

Ναυάρχου Λ.Σ. (ε.α.) Λογοτέχνη, ποιητής,
πεζογράφου και κριτικού λογοτεχνίας,
μέλους της Εθνικής Εταιρείας Ελλήνων Λογοτεχνών

Με το 9ο ογκώδες ποιητικό-σατιρικό του πόνημα «Μιζαντινή Ελλάδα», ο Τάκης Μωλιοτάκης καταγράφεται ως ο πολυγραφότερος σατιρικός νεοέλληνας ποιητής και η ποίησή του τοποθετείται δίπλα και ισάξια σε εκείνη των Λασκαράτου, Σουρή, Σκόκου και άλλων νεοελλήνων ποιητών της σάτιρας.

Ο ποιητής, ζώντας σε μια εποχή ανάλογη με εκείνη του Λασκαράτου και του Σουρή, ζει την κάθετη πτώση των ανθρωπίνων αξιών και την αλλοτρίωση των πάντων στο σκοτεινό εύρος της παγκοσμιοποίησης, καταχωρίζει στιγμές, γεγονότα, πράξεις και πρωτοβουλίες τις οποίες οριοθετεί και στηλιτεύει με έναν τρόπο ενδοσκοπικό και καίριο στις επισημάνσεις του, με πνεύμα διεισδυτικό και σπινθηροβόλο, το

οποίο αναδεικνύει τις απαράδεκτες όψεις της σύγχρονης κοινωνίας και του ανθρώπου που την διαμορφώνει, την υπηρετεί και την ανέχεται.

Λυρικός ποιητής ο Μωλιοτάκης, άφησε πίσω του τους τρυφερούς αναπαλμούς της ψυχής του, ανασκουμπώθηκε και χτυπάει τα παράταιρα του σήμερα, γίνεται μαχητής κι αγωνιστής, κυνηγός της αβελτηρίας των συνανθρώπων του, σκύβει επάνω στα προβλήματα και επιχειρεί να καταδείξει στο σημερινό συνοδοιπόρο του το ολέθριο ξεστράτισμά του και του δείχνει με σαρκασμό και επιτίμηση τα λάθη και τις παρεκτροπές του, αλλά και τον τρόπο να επανέλθει στο σωστό του δρόμο. Δεν βολεύτηκε, όπως σχεδόν το σύνολο των νεοελλήνων πνευματικών ανθρώπων, στο γράψιμο και την έκδοση βιβλίων με λυρικά τραγούδια, που προϋποθέτουν μια κοινωνία αρχών και αξιών, αλλά όρθιος εξακοντίζει πύρινα βέλη, τινάζει προς κάθε κατεύθυνση κεραυνούς και ρίχνει παντού τις οργισμένες του πέτρες, μήπως και αφυπνίσει το δολοφόνο του ίδιου του εαυτού του σημερινό άνθρωπο. Πρόκειται για μια στάση γενναία, μαχητική, γνήσια ποιητική, βαθιά ανθρώπινη, σαρκαστική, που σατιρίζει, κλαίγοντας την κατάντια γύρω του.

Στις 300 περίπου σελίδες του βιβλίου ο ποιητής περιέλαβε 270 ποιήματα των ετών 2008-2009, σε άφογους 15σύλλαβους ομοιοκατάληκτους στίχους, με έναν απροσπέλαστο ωκεανό θεμάτων και προβληματισμών, όπου κυριαρχεί η άνεση του λόγου, το λεπτό σατιρικό πνεύμα, ο κλαυσίγελος, η ειρωνεία, η στηλίτευση, το πάθος για την αφύπνιση του ανθρώπου, έστω και την ύστατη στιγμή.

Ο Τάκης Μωλιοτάκης, με τη σατιρική του ποίηση, επιτελεί τον αληθινό ρόλο του ποιητή, έτσι όπως τον υπηρέτησε ο Αριστοφάνης, ο Μαίανδρος, ο Πτωχοπρόδρομος, ο Σπανέας, ο Λασκαράτος, ο Σουρής, ο Σκόκος κ.ά.

Από λογοτεχνική σκοπιά τα ποιήματα του Μωλιοτάκη έχουν τις αρετές του καθαρού ποιητικού λόγου της παράδοσης: λόγος διαυγής, απλός, κυριολεκτικός, στίχος τέλειος, παραδοσιακός, με πλούσιες και ευρηματικές ρίμες και με ευκαιριακές αποδράσεις στο χώρο του λυρισμού («Αναστάσιμες πνοές», «Χριστός Ανέστη», «Πρωτομαγιά» κ.ά.). Ωστόσο σε ολόκληρη αυτή τη στιχοπλημμύρα κυριαρχεί η ευγένεια του λόγου, η αξιοπρεπής γραφή, η αποφυγή κάθε λέξης ή φράσης που βρίσκεται έξω από τον γνήσιο ποιητικό λόγο της παράδοσης και όχι της αμετροέπειας και βωμολοχίας της σύγχρονης ποίησης και πεζογραφίας.

Ο Μωλιοτάκης έδωσε ακόμη ένα βιβλίο διδαχής και καθαρού ποιητικού, ανθρώπινου και σατιρικού περιεχομένου. Η «Μίζα-ντινή Ελλάδα» είναι ένα επίκαιρο και χαρακτηριστικό ποίημα της συλλογής:

ΜΙΖΑ-ΝΤΙΝΗ ΕΛΛΑΔΑ

Εμείς, που εις την μιζαντινή διαβιούμε Ελλάδα,
 πάσχουμε από εμετούς, ιλίγγους και ζαλάδα.
 Μ' αυτά, που της πολιτικής βλέπουμε και ακούμε,
 και σαν ρούχο στενάχωρο ακούσια το φορούμε.
 Οι αυξήσεις των δικαστικών κι οι αμοιβές Γκαργκάνα,
 εξάπτουνε τις αδερφές, διεγείρουνε τη μάνα.
 Τις ανιψιές μας προκαλούν, ωθούν την φτωχοκόρη,
 κι όσο για μας, από θυμό μας κάνουνε βαπόρι.

Εμείς, που εις την μιζαντινή διαβιούμε Ελλάδα,
 ουδέποτε χορτάσαμε ψωμί και φασολάδα.
 Θύματα χρόνιας λοιμικής ασθένειας πανδήμου,
 ψάχνουμε τα συσσίτια ενοριών και Δήμου.

Κι άντε κι αυτή την άνοιξη και τ' άλλο καλοκαίρι,
 και καταφθάνει ενίσχυση, λίγων ευρώ στο χέρι.
 Το φυλλοκάρδι μας χτυπά, κι απ' αγωνία τρέμει,
 και στων ανατιμήσεων χάνονται την ανέμη.
 Εμείς, που εις την μιζαντινή Ελλάδα κατοικούμε,
 και με τα τεκταινόμενα κάθετα διαφωνούμε.
 Θέλουμε τη διαφάνεια και τη δικαιοσύνη,
 ποθούμε την απόλεμη ζωή και την ειρήνη.
 Δεν αποδέχεται ουδείς την χλίδα των πλουσίων,
 όταν υπάρχουν αμοιβές ευρώ εξακοσίων.
 Κι άλλοι ν' απολαμβάνουνε του πλουτισμού την νίκη
 κι άλλοι να ζουν μ' απλήρωτη ΔΕΗ, νερό και νοίκι.

Εμείς, που εις την μιζαντινή διαβιούμε Ελλάδα
 και φως κι αξίες δώσαμε, καθώς κι Ολυμπιάδα.
 Τώρα καλούμεθα εν πομπή ομού και παρατάξει,
 ν' αποδεχτούμε έκαστος ημών την Νέα Τάξη.
 Στενεύουνε οι ανοιχτές γραμμές των οριζόντων,
 κι οι αποφάσεις δυνατές απόντων και επιζώντων.
 Καταστροφές και χαλασμοί στου χρόνου την χοάνη,
 κι ο που γεννήθηκε γραικός, γραικός και θ' αποθάνει.

*Περιοδικό «ΑΙΜΕΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ»,
 Ιαν.-Φεβ.-Μάρτ. 2010, τεύχος 81*

✎ Του ΜΙΧΑΛΗ ΣΤΑΦΥΛΑ

Συγγραφέα, λογοτέχνη,
 διευθυντή του περιοδικού «Πνευματική Ζωή»,
 μέλους της Εταιρείας Ελλήνων Λογοτεχνών

Ο Τάκης Κολιαβάς-Μωλιοτάκης, από το 1966 που ξεκίνη-

σε το δρόμο της δημιουργίας, κυκλοφόρησε πάνω από 26 βιβλία με λυρική ποίηση, εννέα με σατιρική ποίηση και δύο πεζογραφικά. Το 2009 κυκλοφόρησε το σατιρικό «Μιζα-ντινή Ελλάδα», που δίνει με το δικό του τρόπο τις εξελίξεις της ζωής του τόπου μας. Ο Τ. Κ.-Μ. είναι ένας από τους λίγους ποιητές που βλέπουν τον κόσμο και τους ανθρώπους με μια πηγαία σατιρική διάθεση.

Και μόνο ο τίτλος του νέου βιβλίου φανερώνει το τι πρόκειται να αποκαλύψει και να σατιρίσει από το δημόσιο βίο του δύσμοιρου τόπου μας. Είναι μια προσφορά στον σκουντούφλη, από τα όσα γίνονται, Έλληνα, που βρίσκει στους στίχους του καταφυγή και δική του επιθυμία, αυτό που να πει κι αυτός, να χτυπήσει, να σατιρίσει, να καταγγείλει. Άθλος της Ελληνικής σάτιρας οι κοντά 300 σελίδες με πολύστιχα ποιήματα που έχουν ένα προσόν: Δεν επαναλαμβάνονται τα ίδια. Το καθένα έχει το δικό του... προφίλ, τη δική του διάσταση στη δημόσια ζωή. Ο ποιητής...καιροφυλακτεί, νοιώθει το τι γίνεται και επιτίθεται.

Και να πούμε στα σοβαρά πως αυτή η σάτιρα μπορεί να κάνει καλύτερους τους κατέχοντες και προβληματισμένους τους μη έχοντες. Η Αλήθεια είναι ένα ψέμα που επαναλαμβάνεται. Αυτή την επανάληψη χτυπάει ο Τάκης, για να μείνει άτρωτη η Αλήθεια...

*Περιοδικό «Πνευματική Ζωή»,
Αθήνα Μάρτ.-Απρ. 2010, τεύχος 191*

4. ΚΡΙΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΥ ΜΩΜΟΥ ΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

✎ **ΤΟΥ ΚΩΣΤΑ Μ. ΣΤΑΜΑΤΗ**

Ναυάργου Λ.Σ. (ε.α.), Λογοτέχνη, Ποιητή,
Πεζογράφου και κριτικού λογοτεχνίας

ΤΑΚΗ ΚΟΛΙΑΒΑ - ΜΩΛΙΟΤΑΚΗ ΤΡΟΪΚΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ ΣΑΤΙΡΙΚΗ ΠΟΙΗΣΗ 2011

Ένα καινούργιο βιβλίο 302 σελίδων, με 284 σατιρικά ποιήματα, έφτασε στα χέρια μας, από τον αειθαλή ποιητή και συνεργάτη των «Λιμενικών Χρονικών» Τάκη Κολιαβά - Μωλιοτάκη, με τον εξαιρετικά επίκαιρο τίτλο «Τροϊκός πόλεμος». Στην ογκώδη αυτή ποιητική συλλογή περιλαμβάνονται ποιήματα των ετών 2010 και 2011, με περίπου 1.500 ομοιοκατάληκτους 15σύλλαβους στίχους.

Ο ποιητής στο έργο του αυτό επιτελεί το χρέος του αληθινού πνευματικού ανθρώπου, καθώς ζει και κινείται δραστήρια στην εποχή του, καταγράφει τα στραβά και τα ανάποδά της και τη στηλιτεύει τραγουδιστά, προσπαθώντας να επαναφέρει τον σύγχρονο άνθρωπο στη σωστή του πορεία: τον απλό πολίτη στο «παν μέτρον άριστον» και τους ασκούντες την εξουσία στο «ευ διοικείν». Στην ποιητική του φαρέτρα ο Τάκης Κολιαβάς - Μωλιοτάκης έχει συλλέξει πέρα από 300 θέματα της επικαιρότητας, τα οποία σατιρίζει με τον δικό του πρωτότυπο, δηκτικό και άμεσο τρόπο. Θέματα σοβαρά, ζητήματα καθημερινότητας, πράξεις ηθικές και ανήθικες, παράνομες και νόμιμες, ανθρώπινοι χαρακτήρες, δεσποτεία της εξουσίας, καταπάτηση ανθρωπίνων δικαιωμάτων, συνωμοσίες, μηχανορραφίες, απάτες, ψευτοπατριωτισμός, κα-

ταρράκωση και απουσία της πνευματικής ζωής, επικράτηση του ευτελούς, του άχρηστου, του απνευμάτιστου και του προσωρινού, εξαθλίωση των ΜΜΕ, κοινωνική σήψη, έλλειψη εθνικής συνείδησης, γκρέμισμα αρχών και αξιών της ανθρωπίνης ζωής, εσωτερικά και παγκόσμια γεγονότα, οικονομική κρίση και καταπίεση, εκχώρηση της Ελλάδας, δυναστεία τροϊκανών, αιχμαλωσία, αθλιότητες πολιτικών, μικροψυχίες ανθρώπων κλπ., είναι μερικά από εκείνα, που ο ποιητής χλευάζει, σατιρίζει, ειρωνεύεται και επισημαίνει την καταστροφική τους διάσταση.

Κάθε ποίημά του είναι μια οδυνηρή κραυγή διαμαρτυρίας και απελπισίας. Η έμμετρη οίμωγή του απλώνεται παντού, μιλάει με όλους, τον ακούν όλοι, πολλοί συμφωνούν μαζί του, αλλά τίποτα δεν αλλάζει γύρω του. Στα πλήθη οι στόχοι είναι άλλοι, είναι αυτοί, που υπαγορεύουν οι ιθύνοντες και οι επιτήδειοι των καιρών μας και κάπου ο ποιητής απομένει μοναχός του κοιτώντας έξαλλος τούτη την ανεξέλεγκτη κοσμοπλημμύρα να ταλανίζεται ανάμεσα στη ζωή, το μηδέν, τον εξευτελισμό και τον θάνατο, στέκεται και ψελλίζει: «φωνή βοώντος εν τη ερήμω». Όμως μέσα του έχει οργή και πάθος. Πρέπει επιτέλους να ξυπνήσουν οι πολλοί, για να συνεντίσουν τους λίγους, πρέπει να σηκώσουν το ανάστημά τους ενάντια στην τυραννία, στο ψέμα, στην κλειψιά, στην απάτη, στο εθνικό ξεπούλημα, στην εισβολή των οικονομικών γερακιών και στην τιμωρία εκείνων, που τους επέτρεψαν να στήσουν τη φωλιά τους στον τόπο μας και να τον σβήσουν από τον χάρτη του κόσμου.

Αλήθεια η σάτιρα έχει μια πιο στεντόρεια φωνή από τα μανιφέστα, τις διαδηλώσεις, τα πανό, τις σημαίες και τα συλλαλητήρια, γιατί συνεγείρει τις αισθήσεις, κατευθύνεται ίσια στην ανθρώπινη ψυχή με έναν τρόπο πολύγλωσσο και η συντεταγμένη της έχει ένα μήνυμα: «Γρηγορείτε».

Επιχειρούμε μια σύντομη περιδιάβαση στον «Τροϊκό Πόλεμο» του Τάκη Κολιαβά - Μωλιοτάκη, για να γευτούμε άμεσα το ποιητικό και σατιρικό του πνεύμα:

Ο πόλεμος ο Τροϊκός / με ορισμούς εγγράφους.
 Και πέφτουμε ηρωικώς / επί πατρίου εδάφους.
 Υποτελείς του ΔουΝουΤού / τελούμε αδιακόπως.
 Ως να τους πούμε «ΔίΝεΤου» / να λυτρωθεί ο τόπος.
 (Προμετωπίδα)

Σύγχρονη χώρα μου μην κλαις / κοιτίδα των τροπαίων
 εις το εξής με εντολές / θα ζεις των ευρωπαϊών.
 Θα φέρεις τον στενό κορσέ / τον ειδικά ραμμένο
 από τον κύριο Τρισέ / τον πολυχρονεμένο.
 («Φιλική Εταιρεία», σελ. 30)

Ετούτη εδώ την εποχή στην χώρα την χρυσή μας
 την άψογη οργάνωση την βλέπω στο Ε.Σ.Υ. μας.
 Είτ' είσαι βέρος γηγενής ή μετανάστης ξένος
 εισέρχεσαι ως ζωντανός και βγαίνεις τελειωμένος.
 («Ιστορικό», σελ. 66)

Ρίχτερ οκτώ κόμα εννιά / της γης κακόμοιρε ντουριά
 σήνεις στη γη παλάτια.
 Μέχρι που έρχεται στιγμή / και με μιά δυνατή πυγμή
 σε κόβει σε κομμάτια.
 Κι αιώνιος ναυαγός εσύ / την λίσρα ψάχνεις την χρυσή
 την που θνητός δεν βρίσκει.
 Και στον μοντέρνο μας καιρό / άλλοι διψούνε για νερό
 κι άλλοι πίνουν ούισκι.
 («Ρίχτερ Ιαπωνίας», αιώνας αγωνίας, σελ. 107)

Πωλείται η Ελλάδα μας, οι αγγελίες λένε,
και κάθονται οι έλληνες παράμερα και κλαίνε.
Κι η αγγελία φαίνεται σ' εμένα εσφαλμένη
καθότι η χώρα από πολλού είναι ξεπουλημένη.
(«Πωλητήριο», σελ. 109)

Παρέχει η ζήση αγαθά / σαν ένα περιβόλι
αλλά η ίδια δεν βοηθά / να τα χαρούμε όλοι.
Και η παραγωγή κυλά / στης διάβασης την ρίγα
κι οι λίγοι παίρνουν τα πολλά / και οι πολλοί τα λίγα.
(«Εις υγείαν», σελ. 192)

Ώρα καλή στην πρύμνη σου κι αγέρας στα πανιά σου
είναι η ώρα να ξεβγείς από την βαρεσιά σου.
Πρωθυπουργός κατάφερους της χώρας μας να γίνεις
καιρός να συμμαζεύεσαι και ώρα να του δίνεις.

Στο ύψιστον αξίωμα ανέβηκες, και είτα
πήρε την ευχαρίστηση η μάμν Μαργαρίτα.
Νύμφη πάλαι πρωθυπουργού, μετέπειτα συντροφού
και υιού, σε εποχές αστάθειας και ζόφου.
(«Τα-Ξίδια», σελ. 242)

περιοδικό ΛΙΜΕΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ
Αθήνα ΙΟΥΛ.-ΔΕΚ. 2011 Τ. 87-88

ΤΑΚΗ ΚΟΛΙΑΒΑ-ΜΩΛΙΟΤΑΚΗ
 «ΜΙΖΑ-ΝΤΙΝΗ ΕΛΛΑΔΑ»
 (Σατιρική ποίηση)

✎ Του ΠΑΝ. Μ. ΣΩΤΗΡΧΟΥ

Δημοσιογράφου-Συγγραφέα,
 μέλους της Εθνικής Εταιρείας Ελλήνων Λογοτεχνών
 και της Ένωσης Συντακτών Ημερησίων Εφημερίδων Αθηνών

Ένας όγκος σάτιρας αληθινής μέσα σε τριακόσιες περίπου σελίδες και με τον εκφραστικό και ευρηματικό τίτλο «Μιζα-ντινή Ελλάδα», του αγέραστου ποιητή Τάκη Κολιαβά-Μωλιοτάκη, έρχεται να μας βεβαιώσει ότι η σάτιρα στην Ελλάδα δεν πεθαίνει, γιατί βρίσκεται μέσα στις φλέβες του Ρωμιού. Και μια που αναφέραμε τη λέξη «Ρωμιός», που ήταν ο τίτλος της σατιρικής εφημερίδας του κορυφαίου σατιρικού μας Γ. Σουρή, νομίζω ότι τη θέση αυτή άριστα μπορεί να την διεκδικήσει σήμερα ο γνωστός ποιητής Τάκης Κολιαβάς-Μωλιοτάκης, με την άφθονη σατιρική του προσφορά την τελευταία δεκαετία, χωρίς να υποτιμούμε και το λυρικό του έργο.

Πλούσια και μεγάλη η ποιητική καρποφορία του, με τριάντα περίπου τόμους λυρικής ποιήσεως στο ενεργητικό του και μάλιστα ποίηση παραδοσιακής γραφής, πρωτοεμφανίστηκε πριν από αρκετές δεκαετίες με το λυρικό βιβλίο του «Γυρισμός από τη χώρα των ονείρων», με υπέροχη εικονοποιία και ευρηματικές ομοιοκαταληξίες. Τα τελευταία δέκα χρόνια όμως απεκάλυψε και την ισχυρή σατιρική δύναμή του με δέκα περίπου βιβλία, με τα οποία σατιρίζει την επικαιρότητα της νεοελληνικής ζωής, με τρόπο καιρικό και με εύστοχες αναφορές, γιατί ο Μωλιοτάκης έχει και αρχές και ιδέες και πεποιθήσεις που αντανακλούν το φρόνημα του λαού μας. Διότι δεν μπορεί ο σατιρικός δημιουργός να εκφράσει το σύ-

νολο, αν δεν έχει τις αρχές και τα φρονήματα του λαού, για να έχει απήχηση και αποδοχή η σάτιρά του. Και στο σημείο αυτό πρέπει να λεχθεί ότι ο καλός αυτός ποιητής πετυχαίνει τους στόχους του και κερδίζει τον αναγνώστη. Έτσι από τον τίτλο του νέου του βιβλίου «Μιζα-ντινή Ελλάδα» (παράλλαγή της φράσεως Βυζαντινή Ελλάδα) ως το τελευταίο ποίημα, που πάλι αναφέρεται στις «μίζες», καθρεφτίζει σατιρικά την εικόνα της σημερινής κακοδαιμονίας στη χώρα μας.

Δεν θα μιλήσω και δεν θα ρωτήσω πώς δεν βρέθηκε ακόμα κανένας εκδότης να αξιοποιήσει τη σπουδαία εργασία του σατιρικού αυτού ποιητή, που φτάνει στα επίπεδα του μεγάλου Γ. Σουρή, αλλά αναρωτιέμαι γιατί δεν βρέθηκε ως τώρα κάποιος αρμόδιος φορέας (Υπ. Πολιτισμού, Ακαδημίες κ.λπ.) να τιμήσει και να βραβεύσει αυτόν τον άνθρωπο, που ανάλωσε ολόκληρη τη ζωή του στο βωμό της πιο καθαρής τέχνης, που είναι η ποίηση. Μήπως περιμένουν πρώτα να φύγει από τη ζωή και μετά να τον τιμήσουν; Γιατί αυτό γίνεται συνήθως αν κάποιος δεν ανήκει δουλικά σε κάποια παρέα ή σε κάποια συντεχνία του κόσμου τούτου... Και συχνά ούτε αυτό γίνεται δυστυχώς...

Είναι λυπηρό πολύ να διαπιστώνει κανείς την απαξίωση της ποιήσεως, που γίνεται στις μέρες μας, γιατί αυτή η απαξίωση της κορυφαίας τέχνης του λόγου, υποβαθμίζει και την ποιότητα της ζωής μας και μας μετατρέπει σε θλιβερούς καταναλωτικούς χοίρους. Ο φίλος Τάκης Κολιαβάς-Μωλιοτάκης δεν έχει ανάγκη από επαίνους και τιμές. Μιλούν γι' αυτόν και την αξία του τα σαράντα βιβλία του. Γιατί ο αληθινός ποιητής κομματιάζει την ύπαρξή του και την μοιράζει σε όλους. Δίνει και δεν ζητά τίποτε... Εμείς έχουμε ανάγκη να του δώσουμε το σεβασμό και την αγάπη μας...

*Εφημερίδα ΛΑΜΙΑΚΟΣ ΤΥΠΟΣ,
10 Μαρτίου 2010*

✎ ΚΡΙΤΙΚΗ του ΜΙΧΑΛΗ ΣΤΑΦΥΛΑ

Συγγραφέα, λογοτέχνη, κριτικού λογοτεχνίας,
διευθυντή του περιοδικού «Πνευματική Ζωή»

... Ο Τάκης Κολιαβάς - Μωλιοτάκης είναι ο Σουρής της εποχής μας. Δεν υπάρχει πτυχή της καθημερινής ζωής των ανθρώπων που να μην μετουσιωθεί σε σάτιρα που συνήθως ξεκινάει ή καταλήγει στις πολιτικές ευθύνες, αλλά και στις δικές μας. Η σάτιρα είναι μια δύσκολη περίπτωση γραφής που έχει κι αυτή τις ρίζες της στην αντίστοιχη ύπαρξη ενός αριστοφανικού ταλέντου. Πολύστιχα τα ποιήματα του Μωλιοτάκη γιατί τον κατακλύζει η έκταση των θεμάτων του (και της οργής του;) που πρέπει να εκφραστούν. Βέβαια η πολιτική κατάσταση των τελευταίων χρόνων του δίνουν την άνεση να τα πει και τεκμηριωμένα, με παραδείγματα ανοησιών, λοβιτουρών, κακοδιαχείρισης κ.λ.π. Και όχι μόνο η πολιτική αλλά και η παρουσίαση της ιδιωτικής ζωής των «αστέρων» πάσης δημοσιότητας και έπαρσης. Π.χ. «Κι έχει σκοτούρα ο άνεργος πολλή κι όχι λιγάκι / να ξέρει πότε και γιατί χωρίζει η Μενεγάκη». Απ' όσο ξέρω ο Μωλιοτάκης σήμερα είναι ο μοναδικός σατιρικός ποιητής. Και τη σάτιρα δεν μπορούμε να την συγχέουμε με την ευθυμογραφία που είναι μια επιφανειακή περιπτωσιακή γραφή που δεν μπαίνει στο βάθος των γεγονότων και της ψυχολογίας των εμπλεκομένων σ' αυτά. Ένας δημόσιος έπαινος αξίζει στον μοναδικό μας Μωλιοτάκη.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΖΩΗ
Δεκέμβρης 2011 τεύχος 201

5. ΕΝΤΟΣ ΚΙ ΕΚΤΟΣ ΟΡΙΩΝ
ΤΑΚΗ ΚΟΛΙΑΒΑ-ΜΩΛΙΟΤΑΚΗ
 «Μώμου γραφήματα» και «Ατάκτως ερριμμένα»
 (Σατιρική ποίηση)

✎ **Του Υποναύαρχου Α.Σ. (ε.α.) ΚΩΣΤΑ ΣΤΑΜΑΤΗ**

Συγγραφέα, Ιστορικού, Λογοτέχνη,
 Ποιητή και Κριτικού Λογοτεχνίας

Ο χαλκέντερος φίλος ποιητής Τάκης Κολιαβάς - Μωλιοτάκης μόλις κυκλοφόρησε δυο νέες του ποιητικές συλλογές, στις οποίες καταγράφει τη σατιρική όψη της ζωής και παράλληλα και τη δύσκολη σοβαρή εικόνα του σημερινού κόσμου, ανεβάζοντας με αυτές το ποιητικό του έργο στις 37 συλλογές. Ένα έργο με χιλιάδες ποιήματα, χιλιάδες σκέψεις, ιδέες, θέσεις και απόψεις, τις οποίες φιλτράρει στο ποιητικό του εργαστήριο και μας τις προσφέρει με μια όμορφη αύρα λυρικής διάθεσης και ελπίδας, μέσα στον ορυμαγδό ενός κόσμου, που πέρα από αξίες ζωής και αρχές, παραπαίει στο χείλος του αφανισμού.

Ο ποιητής οδοιπορεί μέσα στο αλλοτριωμένο πλήθος, ζει το δράμα και την καταστροφή του και ανοίγοντας τους ασίγαστους κρουνοί της έμπνευσής του, σατιρίζει τα παράταιρα δρώμενα του τόπου μας, σαρκάζει με την κατάντια μας και επιχειρεί να βρει και να δώσει μια λύση στην απέραντη συμφορά μας.

Η σάτιρα αποτελεί από την αρχαιότητα έναν επιτυχημένο τρόπο διακωμώδησης της ζωής και με τη φαιδρή της γλώσσα, προσφέρει τη χαμένη αισιοδοξία, δημιουργεί πυρήνες αντιστάσεων και γίνεται όπλο κατά των χαλεπών καιρών. Ωστόσο αυτή η σατιρική όψη της ποίησής του, έρχεται να καταξιωθεί με μια σειρά λυρικών ποιημάτων του, τα οποία μας γεμίζουν πνευματική αγαλλίαση, λυρική έξαρση και αφυπνί-

ζουν την ανθρωπίνη αντοχή, δίνοντας δύναμη για δράση και αντίσταση στην ελεύθερη συνείδηση του κουρασμένου οδοιπόρου - συνανθρώπου μας. Τα δυο βιβλία, που αριθμούν συνολικά 400 σελίδες, περιλαμβάνουν: Το μεν πρώτο («Μώμου γραφήματα») 320 οκτάστιχα και 20 ποιήματα με τον τίτλο «Παραλειπόμενα», στο δε δεύτερο («Ατάκτως ερριμμένα») καταχωρίζονται 306 επίσης οκτάστιχα ποιήματα, όλα γραμμένα με αίσθημα, έμπνευση, λυρικό υπόβαθρο, ευγένεια, με αφεγάδιαστη ρίμα και καθάρια έκφραση και λόγο ευθύ, λιτό και διαυγή. Εδώ γίνεται λόγος για μια σοβαρή και ογκώδη ποιητική προσφορά ουσίας, σύγχρονη, δεμένη με την εποχή του ποιητή και τα προβλήματά της, εναρμονισμένη στον καιρό μας, αλλά με τη χάρη, την ομορφιά, το ταμπεραμέντο και τη συγκίνηση της ανεπανάληπτης ποιητικής μας παράδοσης.

Στο σατιρικό του βιβλίο «Μώμου γραφήματα» ο Τάκης Κολιαβάς - Μωλιοτάκης δίνει το λόγο στη χειμαρρώδη αμετροέπεια του τραγουδιστή των βουνών και των σπηλαίων, του Μώμου, και μέσα από τον ποταμό της έκφρασής του, λौδορεί και στηλιτεύει τα κακώς κείμενα των καιρών μας, με έναν τρόπο δυναμικό, σε πρώτο πρόσωπο, χωρίς περιστροφές και χωρίς φραγμούς. Η συμβολική και ελεύθερη φιγούρα του Μώμου μιλάει για όλα, τα βάζει με όλους, τα γκρεμίζει όλα και ανοίγει το δρόμο στον αναγνώστη για ανάληψη δράσης εναντίον του σημερινού κατεστημένου. Δεν αφήνει τίποτα όρθιο, γκρεμίζει και ταυτόχρονα, με το νεανικό του κέφι και λόγο, οικοδομεί από την αρχή το γλυκό αλάτι, που λείπει από τους κακότροπους καιρούς μας.

Γράφει, λοιπόν, ο ποιητής στο 82ο οκτάστιχο τούτης της συλλογής: «Με λόγια λίαν περιττά / περνάμε τον καιρό μας, / πώς χάνονται τα μετρητά / και λείπουν τα ευρώ μας. / Και θα προσθέσω θαρρετά / το βάρος να μου φύγει, / όντως υπάρχουνε λεφτά / που τα κατέχουν λίγοι.» (σελ. 55).

Και πιο κάτω στα «Παραλειπόμενα» λέει: «Δευτέρα με

Σαββάτο / μαζί και Κυριακή / στου βαρελιού τον πάτο / βρισκόμαστε οι γραικοί. / Αναστενάζει η χώρα / δακρύζει η Αγιά Σοφιά / και ώρα με την ώρα / πυκνώνει η συννεφιά.» («Το κατά Λουκάν» σελ. 182).

Αλλά και στα «Ατάκτως ερριμμένα» πικρή είναι η γεύση του τραγουδιού του ποιητή, καθώς πληγωμένος από τον περιγύρο του, δεν έχει τη δύναμη για πολλές λυρικές διαχύσεις. Του φτάνει η σκληρή διαπίστωση και ο πικρός εντοπισμός της κατάστασης γύρω του, και σαν εκπρόσωπός της, μεριμνά για την αποκάλυψη της αλήθειας και της καθολικής επίθεσης κατά της Ελλάδας και του πνευματικού της αναστήματος. Μιλάει με παρόπνο, αλλά και με οργή: «Έν' αμαξάκι σε φτωχούς / αγρούς παρατημένο. / Ξαρματωμένο από τροχούς / πηδάλιο και φρένο. / Εκεί αράζω τακτικά / και διαδρομές αρχίζω. / Και σε ταξίδια μαγικά / πηγαίνω και γυρίζω.» («Αμαξάκι» σελ. 43). Και συνεχίζει με τις «Μεθοδεύσεις»: «Τα χρόνια μας παρέρχονται, / γκρεμίζονται τα τείχη. / Οι «βάρβαροι» εισέρχονται, / τα σχέδια έχουν πετύχει. / Με μέθοδο και με σιωπή / καλομελετημένη. / Γίνονται «ντόπιοι» οι αλλοδαποί / και οι εντόπιοι ξένοι.» (σελ. 57).

Καλέ μου φίλε - ποιητή, σου σφίγγω εγκάρδια το χέρι και σε συγχαίρω με όλη μου την ψυχή για την τόλμη, την παρηγοσία και το αγωνιστικό πνεύμα, που εκπέμπεις, εσύ ο ακάματος έφηβος-σμιλευτής του στίχου, που διανύεις ήδη το πρώτο μισό της ένατης δεκαετίας της ζωής σου. Με τούτη τη σάτιρα και με το λυρισμό σου, μας έκανες για λίγο να λησμονήσουμε τον άτακτο κατήφορό μας και να σταθούμε προβληματισμένοι εμπρός στην καταιγίδα, που μας ταλανίζει, ζητώντας νηφάλια διεξόδους και αντλώντας δυνάμεις για αντίσταση στην ελεύθερή μας πτώση.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

1. Εκλογές του 2015.....	11	28. Αθάνατη Ελλάδα	62
2. Νέο πλάνο	13	29. Επί βάσεως μονίμου.....	64
3. Επουράνιο φως.....	14	30. Δισταγμοί	66
4. Έστι δίκης οφθαλμός.....	16	31. Τα εάν.....	68
5. Αλλαγές	18	32. Κρίση διαρκείας	69
6. Η πατρίς μου	20	33. Βιολογία	71
7. Της ζωής το παραμύθι.....	22	34. Μέσα στα Μέσα	73
8. Ναύαγα.....	24	35. Δυσσρέσκεια	75
9. Διαφυγή.....	26	36. Ποιοτική Ελλάδα.....	77
10. Αυτοβιογραφικό.....	28	37. Ειπωμένα και γραμμένα	78
11. Παράκληση	30	38. Κατατρεγμός.....	80
12. Λησμονημένα έπη.....	32	39. Μεταξύ φωτός και σκότους ..	82
13. Καλοκαίρι.....	33	40. Έξτρα πρώτα.....	84
14. Συλλογισμοί.....	35	41. Μέτρα και Μετρό.....	86
15. Της αλλαγής το τραίνο	37	42. Καλοκαιρινό.....	87
16. Κόκκινη γραμμή.....	39	43. Στο τσακ.....	89
17. Παρούσα κοινωνία.....	41	44. Μαντινάδες.....	91
18. Χαμένοι κόποι.....	43	45. Αθηναίοι επαρχιώτες	93
19. Αλαλούμ	45	46. Ελληνικά	95
20. Μεγάλη κρίση.....	47	47. Περιπατητές	97
21. Επιστροφή δραχμής.....	49	48. Αυτογνωσία	99
22. Δωρεάν υγεία	51	49. Μπαμπέσα κοινωνία	100
23. Γουρούνι στο σακί.....	53	50. Η παραξενιά του κόσμου....	102
24. Φτερά στον άνεμο	55	51. Η φυγή δεν είναι λύση.....	104
25. Πολυκατοικίας το ανάγνωσμα	56	52. Εν Ελλάδι	106
26. Ιδέες και σκέψεις	58	53. Κοινωνικά	108
27. Εισαγόμενο κακό.....	60	54. Σύγχρονη ζωή.....	110
		55. Άποψη ζωής.....	112

56. Ζωολογία	113	71. Χαιρετισμός	140
57. Αγνωσία	115	72. Παραμυθολογία	142
58. Το χρονικό του χρόνου.....	117	73. Ελλάδα μάνα.....	143
59. Χαλασμός	119	74. Γηρατειά.....	144
60. Έρχονται τα ευρώπουλα	121	75. Περάσματα.....	146
61. Επί μονόμου βάσεως.....	122	76. Επάνω στα ψηλά βουνά.....	148
62. Ίδανικά τα δανεικά.....	123	77. Κάτω στο ρέμα.....	150
63. Καιρικά.....	125	78. Ευρωζωνικά	151
64. Κατά βαρβάρων	127	79. Ουράνιο αστέρι.....	153
65. Στριφογυρίσματα	129	80. Φυγή	155
66. Η ζωή μας μια γουλιά	130	81. Ιστορία ζωής	157
67. Μαλλιά κουβάρια	132	82. Καλοκαίρι 2015.....	159
68. Οδηγίες προς ναυτιλομένους	134	83. Το σπίτι μου το πατρικό.....	161
69. Άνθρωποι και ζώα	136	84. Πνευματικός εργάτης	162
70. Άνθρωποι και μισάνθρωποι	138		

